

Hari Khamis
30 Mei 1996

**LAPORAN PERSIDANGAN
OFFICIAL REPORT**

**DEWAN UNDANGAN NEGERI PULAU PINANG
YANG KESEMBILAN
*NINTH LEGISLATIVE ASSEMBLY PENANG***

PENGGAL YANG KEDUA

SECOND SESSION

MESYUARAT YANG PERTAMA

FIRST MEETING

Hari Khamis
30 Mei 1996

**LAPORAN PERSIDANGAN
OFFICIAL REPORT**

**DEWAN UNDANGAN NEGERI PULAU PINANG
YANG KESEMBILAN**

NINTH LEGISLATIVE ASSEMBLY PENANG

**PENGGAL YANG KETUA
SECOND SESSION**

**MESYUARAT YANG PERTAMA
FIRST MEETING**

Kandungan	Muka Surat
Perbahasan disambung oleh YB Encik Teng Chang Yeow	3
Perbahasan oleh YB Puan Jahara bt. Hamid	17
Perbahasan oleh YB Encik Lim Boo Chang	53
Perbahasan oleh YB Encik Lee Hack Teik	52
Perbahasa oleh YB Tuan Syed Amerruddin bin Dato' Syed Ahmad	55
Perbahasan oleh YB Encik Lau Chick Tuan	62
Perbahasan oleh YB Encik Loo Ah Dee	82
Perbahasan oleh YB Puan Tan Cheng Liang	87
Perbahasan oleh YB Encik Hilmi bin Haji Abdul Rashid	80

Laporan Persidangan

**DEWAN UNDANGAN NEGERI
PULAU PINANG YANG KESEMBILAN**

**MESYUARAT YANG PERTAMA
PENGKAL YANG KEDUA**

Hari Khamis 30 Mei 1996

*(Tempat: Dewan Undangan Negeri,
Lebuh Leight, Pulau Pinang)*

HADIR:

Yang Berhormat Dato' Speaker (Dato' Haji Yahaya b. Abdul Hamid) Ahli
Kawasan Pinang Tunggal
Yang Amat Berhormat Ketua Menteri (Tan Sri Dr. Koh Tsu Koon) Ahli
Kawasan Tanjung Bunga
Yang Berhormat Timbalan Ketua Menteri (Dato' Haji Mohd. Shariff b. Haji
Omar) - Ahli Kawasan Permatang Berangan
" " Setiausaha Kerajaan Negeri (Dato' Mohd. Noor b. Abdul
Rahim)
" " Penasihat Undang-undang Negeri (Puan Alizatul Khair bt.
Osman Khairuddin)
" " Pegawai Kewangan Negeri (Dr. Arshad b. Hashim)
" " Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen)
" " Ahli Kawasan Bagan Jermal (Dr. Sak Cheng Lum)
" " Ahli Kawasan Telok Bahang (Dr. Hilmi b. Haji Yahaya)
" " Ahli Kawasan Sungai Pinang (Dr. Kang Chin Seng)
" " Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dato' Abdul Latiff b. S.
Mirasa)
" " Ahli Kawasan Perai (Dr. Rajapathy a/l Kuppusamy)
" " Ahli Kawasan Machang Bubok (Dr. Toh Kin Woon)
" " Ahli Kawasan Bukit Gelugor (Encik Koay Kar Huah)
" " Ahli Kawasan Sungai Acheh (Encik Abdul Rashid b.
Abdullah)
" " Ahli Kawasan Bukit Tengah (Dato' Liong Ah Sow @
Liang Thau Sang)
" " Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Ahmad b.
Saad)

Yang Berhormat Ahli	Kawasan Bayan Lepas (Encik Lim Chien Aun)
"	" Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar b. Ibrahim)
"	" Ahli Kawasan Kebun Bunga (Dr. Teng Hock Nan)
"	" Ahli Kawasan Paya Terubong (Dr. Loh Hock Hun)
"	" Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar (Puan Jahara bt. Hamid)
"	" Ahli Kawasan Datok Keramat (Encik Lim Boo Chang)
"	" Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Lee Hack Teik)
"	" Ahli Kawasan Telok Kumbar (Tuan Syed Amerruddin b. Dato' Syed Ahmad)
"	" Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Teng Chang Yeow)
"	" Ahli Kawasan Jawi (Puan Tan Cheng Liang)
"	" Ahli Kawasan Bertam (Encik Hilmi b. Haji Abdul Rashid)
"	" Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Gim Soon)
"	" Ahli Kawasan Sungai Bakap (Encik Ooi Theng Bok)
"	" Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Daud b. Taha)
"	" Ahli Kawasan Sungai Puyu (Encik Loo Ah Dee @ Lee Ah Lee)
"	" Ahli Kawasan Air Itam (Encik Lye Siew Weng)
"	" Ahli Kawasan Sungai Dua (Encik Jasmin b. Mohamed)
"	" Ahli Kawasan Berapit (Encik Lau Chick Tuan)
"	" Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng)

TURUT HADIR:

Setiasaha, Dewan Undangan Negeri (Cik Tan Lee Lee)

Setiausaha Dewan:

Doa

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan disambung semula. Saya persilakan Ahli daripada kawasan Padang Kota untuk mengambil bahagian dalam perbahasan.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Teng Chang Yeow):

Terima kasih Dato' Speaker. Saya menyambung kembali perbahasan saya yang ditangguhkan semalam. Semalam mengenai perumahan di mana saya telah membangkitkan mengenai soalan tiada sasaran dibuat dibawah Rancangan Malaysia Ke-6 terhadap perumahan kos rendah dan saya telah mencadangkan supaya diadakan satu sistem pengiraan, pengawalan dan perancangan yang lebih teliti terhadap permintaan dan penawaran supaya kita dapat memastikan bahawa sasaran di bawah Rancangan Malaysia Ke-7 akan dapat dipenuhi.

Dato' Speaker, selain daripada itu saya juga ingin membawa kepada perhatian Dewan dan juga Kerajaan Negeri mengenai kaedah peruntukan rumah kos rendah yang saya rasakan perlu diperbaiki kerana saya rasa mungkin berlakunya penyelewengan di pihak pemaju. Buat masa ini, semua urusan menandatangani dokumen dan juga surat perjanjian dibuat di Pejabat pemaju-pemaju dan di situlah banyak berlakunya perkara-perkara yang menimbulkan rasa tidak puas hati, berlakunya perkara-perkara yang tidak ada di dalam senarai ataupun tidak disenaraikan di dalam peruntukan rumah kos rendah oleh Kerajaan Negeri. Misalannya, ada pemaju ketika menawarkan rumah kos rendah kepada pemohon-pemohon, menghendaki pemohon membayar sejumlah wang tertentu untuk tapak letak kereta, meminta pembayaran sejumlah tertentu untuk kos pengubahsuaian. Saya telah menerima beberapa aduan di mana tempat letak kereta ditawarkan pada harga RM10,000.00 dan juga kos pengubahsuaian RM2,000.00 oleh pemaju-pemaju tertentu, jadi untuk kita mengelakkan perkara-perkara ini berlaku, saya mencadangkan supaya Bahagian Perumahan bersama-sama dengan pemaju tersebut mengadakan urusan tandatangan, perjanjian dan sebagainya di Pejabat di KOMTAR dengan kehadiran pegawai ataupun mana-mana pegawai daripada Bahagian Perumahan untuk mengawasi proses penawaran ini kerana untuk pemaju-pemaju swasta mereka sering kalinya memberi masa antara satu hingga dua minggu untuk pemohon berjumpa dengan mereka di pejabat mereka untuk menandatangani perjanjian-perjanjian ini. Jadi untuk pelaksanaannya, saya percaya kalau diadakan di Pejabat di KOMTAR dengan kehadiran pegawai, maka unsur-unsur untuk mendapatkan kos-kos tambahan ini akan dapat dielakkan dan ini juga akan memudahkan para pemohon menjalankan urusan menandatangani dokumen kerana mereka tidak perlu mencari dan memburu alamat-alamat pemaju rumah ini kerana biasanya pejabat pemaju-pemaju ini

berada di luar kawasan bandaraya, berada di kawasan yang agak jauh. Jadi untuk ini, saya rasa menyusahkan proses urusan ini akan memudahkan lagi para pemohon menyelesaikan masalah menandatangani dokumen dan juga mengelakkan penyelewengan di pihak pemaju.

Dato' Speaker, selain daripada itu juga saya meminta Bahagian Perumahan mengkaji kemungkinan dan mungkin Kerajaan Negeri mengkaji kemungkinan memaparkan nama senarai pemohon dan perkara ini pernah dibawa dan dinyatakan oleh Timbalan Ketua Menteri di mana beliau juga menyatakan kemungkinan untuk mendapatkan gambar. Apa yang saya hendak cadangkan di sini ialah memaparkan senarai nama pemohon-pemohon berjaya termasuk tahun mereka memohon kerana ini berlakunya dakwaan-dakwaan oleh pemohon bahawa ada pemohon yang baru sahaja memohon tetapi telah ditawarkan dan mereka yang menunggu lebih daripada beberapa tahun masih lagi menunggu. Jadi untuk kita mengelakkan daripada tuduhan-tuduhan dan dakwaan-dakwaan seperti ini, saya mencadangkan supaya diadakan satu senarai nama dipaparkan untuk tatapan umum termasuk tahun permohonan. Saya rasa itu lebih penting kerana ramai yang mendakwa berlakunya ketidakadilan dalam keseluruhan proses penawaran rumah-rumah kos rendah. Selain daripada itu juga, saya ingin membawa perhatian Kerajaan dan Dewan ini kepada kemungkinan pemansuhan Akta Kawalan Sewa oleh Kerajaan Persekutuan pada bila-bila masa dan saya menyeru Kerajaan Negeri supaya menggubalkan satu program penempatan semula bagi mereka yang terlibat dengan premis-premis Akta Kawalan Sewa. Di KADUN Padang Kota sahaja, lebih kurang 3,000 isi rumah dijangka akan terjejas dengan pemansuhan Akta ini. Jadi satu program yang menyeluruh, program penempatan semula dan perumahan yang menyeluruh termasuk mengambilkira masalah sosial selepas ini harus digubal dengan segera supaya rakyat dan juga Kerajaan Negeri tidak akan terperangkap dalam keadaan yang tidak bersedia atau keadaan huru hara selepas atau setelah Akta Kawalan Sewa ini dimansuhkan oleh Parlimen pada mungkin satu atau dua tahun ini. Tetapi saya meminta kepada Kerajaan Negeri supaya perkara ini diberi perhatian segera dan tindakan menggubal dasar-dasar ataupun program-program dibuat mulai dari sekarang.

Dato' Speaker, saya juga ingin menyentuh mengenai pengswastan perkhidmatan-perkhidmatan yang sedang diperuntukkan ataupun disediakan oleh Kerajaan. Kita telah melihat bagaimana program pengswastan di negara ini telah berjalan dengan rancak dan kita juga telah berpengalaman ataupun kita sedang melalui satu proses pengswastan yang agak pahit yang mana telah menimbulkan banyak kesusahan, kesulitan, kebisingan juga daripada pelbagai pihak. Pengswastan IWK juga telah banyak menimbulkan rungutan di kalangan bukan sahaja di kalangan isi rumah tetapi juga daripada kalangan Ahli-ahli Dewan kita yang telah membangkitkan isu ini. Saya juga sebenarnya tidak bercadang membahaskan panjang lebar mengenai IWK. Pada satu pihak saya sebenarnya tidak menghalang usaha pengswastan di mana akan meringankan beban Kerajaan tetapi pada satu pihak juga saya meminta supaya Kerajaan sebelum sesuatu pengswastan dimulakan, bebanan kepada pengguna

harus diambilkira, harus dipertimbangkan dengan teliti supaya proses pengswastaan ini tidak akan membebankan pengguna dan tidak akan mendatangkan apa yang kita ketahui sebagai elemen inflasi kerana setiap kali berlakunya pengswastaan perkhidmatan-perkhidmatan tertentu, kebiasaannya kita mengalami satu keadaan di mana harga atau bayaran yang dikenakan adalah jauh lebih tinggi dan tidak memuaskan. Jadi saya berharap Kerajaan Negeri akan mengambil perhatian yang serius terhadap kadar-kadar yang dicadangkan dalam proses pengswastaan ini supaya tidak menimbulkan ketidakpuasan di kalangan orang ramai dan juga tidak menimbulkan elemen inflasi setelah ianya dilaksanakan.

Tahun hadapan mengikut jawapan yang diberikan kepada saya dalam soalan bertulis saya mengenai projek-projek yang akan diswastakan. Dua projek telah disenaraikan oleh Kerajaan Negeri sebagai yang telah dipertimbangkan selain daripada lingkaran Lebuhraya Luar Pulau Pinang dan Butterworth dan juga LRT, ialah pengurusan sisa pepejal dan juga Pihak Berkuasa Air yang akan dikorporatkan. Jadi saya memang berasa bimbang sekali lagi berkenaan dengan kadar yang akan dikenakan setelah pengurusan sisa pepejal ini diswastakan. Saya khuatir kerana ini mungkin membawa lagi kepada wujudnya lagi atau menambahkan atau meninggikan lagi unsur inflasi yang begitu serius pada masa ini.

Jadi saya juga meminta Kerajaan Negeri supaya meneliti serius dengan baiknya terhadap kadar-kadar yang dicadangkan oleh syarikat-syarikat berkenaan dan juga membawa kepada perhatian Unit Perancangan Ekonomi Negeri, Jabatan Perdana Menteri untuk dipertimbangkan mengenai kadar-kadar yang akan dikenakan terhadap para isi rumah dan juga para pengguna.

Dato' Speaker, saya masih tidak jelas dan saya masih menayakan mengenai persoalan pengkorporatan Pihak Berkuasa Air. Saya merasakan PBA merupakan satu agensi Kerajaan Negeri yang diakui umum dan diakui di merata tempat, dunia sebagai salah satu agensi pengurusan air yang paling berkesan tetapi Kerajaan Negeri telah bercadang untuk mengkorporatkan PBA dan rasionalnya ulasan-ulasannya belum kita ketahui. Walau bagaimanapun, saya percaya PBA masih boleh memainkan peranan yang baik di dalam pengurusan air dan saya juga mencadangkan kepada PBA supaya mengeksportkan kemahiran pengurusan airnya ke negara-negara lain, ke negara-negara jiran yang tidak mempunyai kemahiran pengurusan yang secepat dan sebaik seperti yang diakui oleh negara-negara lain terhadap PBA. PBA harus mengikut langkah beberapa negara seperti British di mana Pihak Berkuasa Airnya mengeksportkan kemahiran pengurusan airnya ke negara-negara lain. Ini bukan sahaja akan menambahkan hasil kepada Kerajaan Negeri tetapi turut membantu dalam pertukaran wang asing negara. Jadi, saya penuh percaya Pihak Berkuasa Air mempunyai kemahiran dan kecekapan ini untuk mencari ataupun berpotensi untuk mengembangkan kemahiran mereka ke negara-negara lain.

Dato' Speaker, perkara akhir yang saya ingin sentuh pada pagi ini ialah mengenai teknologi informasi yang menjadi satu tajuk perbualan, tajuk perbualan hangat di mana-mana buat masa ini kerana kita kini sedang berada dalam era teknologi informasi yang berlaku begitu cepat dan deras. Satu lagi *wave* yang melanda dunia hari ini. Kerajaan Negeri telahpun mengumumkan akan menubuhkan apa yang kita ketahui sebagai *Vendor Net* dan juga *Penang Net*. Saya mengucapkan tahniah kepada Kerajaan Negeri kerana telah berjaya melancarkan net ini untuk menangani dan untuk menyahut cabaran teknologi informasi. Apa yang saya rasakan perlu dilakukan oleh Kerajaan Negeri ialah untuk meletakkan negeri kita di dalam peta dunia ini kerana rangkaian net ini merangkumi satu rangkaian yang begitu besar dan usaha ini boleh dilakukan setelah kita mencapai kejayaan mewujudkan *Penang Net* dan *Vendor Net*. Kerajaan Negeri mungkin perlu merancang bersama-sama dengan program MICE untuk menjadikan program net ini satu program ataupun untuk menjadikan negeri kita satu pusat net yang utama di rantau ini dengan konvensyen, dengan ekspo, dengan pameran, dengan seminar mengenai net dan menjadikan negeri kita dikenali ataupun sepadan dengan internet ataupun teknologi informasi seperti orang dunia luar mengenali bandaraya-bandaraya tertentu dengan produk-produk tertentu. Jadi saya percaya kita berupaya berbuat demikian kerana kita merupakan satu-satunya negeri di rantau Asia yang melancarkan rangkaian net negeri kita sendiri.

Jadi saya mencadangkan kepada Kerajaan Negeri supaya mengambil usaha seperti ini bersama-sama dengan program MICE untuk mengadakan konvensyen, pameran dan pelancaran net baru bertaraf antarabangsa di negeri ini supaya kita dikenali sebagai net Asia dan juga kita dikenali dunia sebagai satu bandaraya yang maju dengan teknologi informasi ataupun saya katakan sebagai net atau internet yang lebih kita kenali. Kerajaan Negeri juga perlu pada satu pihak saya rasa semasa mempromosikan negeri ini sebagai pusat teknologi informasi, perlu juga memberikan peluang, perlu juga meningkatkan pengetahuan rakyat negeri ini terhadap kemajuan dan mendedahkan mereka kepada teknologi informasi dan di dalam hal ini saya mencadangkan supaya Kerajaan Negeri supaya berkerjasama atau dengan kerjasama kilang-kilang multinational yang mana telah menghasilkan banyak program-program atau bahan-bahan untuk digunakan dalam teknologi masing-masing untuk diwujudkan apa yang kita kenali sebagai *cybercafe* iaitu satu tempat di mana orangramai selain daripada menikmati makanan dan minuman turut boleh mendedahkan diri mereka dan juga memperelajari dan mendapatkan maklumat-maklumat daripada internet. *Cybercafe* kini menular di bandaraya-bandaraya seperti di Singapura dan Kuala Lumpur dan ianya banyak diusahakan oleh pihak swasta dan saya percaya kalau kita mempunyai teknikal iaitu orang-orang yang berpengalaman yang mempunyai latihan dalam teknologi informasi ini akan dapat membantu kita dengan lebih efektif dan lebih kreatif dalam menubuhkan *cybercafe* untuk membolehkan rakyat kita mempelajari dan didedahkan dengan elemen-elemen baru di dalam teknologi informasi. Ini juga dapat membantu dalam

menyelesaikan masalah belia yang melepak di kompleks-kompleks, juga untuk membantu usaha rakan muda, program-program rakan muda dengan mengadakan *cybercafe* ini di tempat-tempat terpilih di mana boleh menghindarkan belia-belia kita daripada aktiviti-aktiviti yang kurang sihat.

Dato' Speaker, sedang Kerajaan Negeri kita mengorak langkah dan bercadang untuk menyertai keluarga net ini di peringkat antarabangsa dan juga di peringkat yang lebih tinggi, saya juga berpendapat bahawa Dewan Yang Mulia ini juga harus mempunyai sistem atau *wideside* nya yang tersendiri ataupun *homepage*. Saya percaya ini akan turut membantu orang luar dan orangramai mengenali Dewan Undangan Negeri Pulau Pinang dan ini juga boleh menjadikan Dewan ini sebagai satu model dalam usaha Kerajaan Negeri menjadikan negeri ini sebagai satu pusat teknologi informasi adalah kurang sesuai kalau Dewan ini masih mempunyai *mike-mike* yang berdiri tegak macam kita ada hari ini. Sungguhpun negeri kita diiktiraf antarabangsa sebagai satu tempat teknologi yang tinggi, canggih dan sebagainya, namun benda-benda ataupun peralatan elektronik yang kita guna adalah berbentuk konvensional.

Saya mencadangkan supaya mungkin bahan-bahan ini sudah cukup masanya untuk kita simpan di muzium dan kita adakan satu bahan elektronik yang lebih moden. Memasangkan *mike-mike* yang sensitif, yang tidak perlu kita ubah-ubah ini yang kadang-kadang menghalang penglihatan kita. Kadang-kadang kita duduk, kita pandang ini kita tidak pandang hadapan. Jadi usaha ini perlu kita adakan termasuk juga sistem mengundi di dalam Dewan ini. Sepatutnya kita sekarang sudah ada sistem komputer yang mana kita tekan sahaja, kita tahulah siapa yang sokong dan siapa yang tidak sokong dan siapa yang berkecuali. Kita tidak boleh mengadakan keadaan di mana ada orang yang tidak menyebut setuju atau tidak setuju tidak bercakap kecuali atau tidak berkecuali. Itu kita boleh elakkan. Jadi di dalam Dewan ini saya mencadangkan kepada Jawatankuasa yang akan dipengerusikan oleh Dato' Speaker sendiri dalam Jawatankuasa Dewan supaya Dewan ini dijadikan satu Dewan yang *intelligence*, satu Dewan yang melambangkan usaha negeri ini untuk memaju ke dalam era teknologi informasi. Jadi Dato' Speaker,...(gangguan).

Tuan Speaker:

Kita bercadang untuk buat Dewan baru.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Teng Chang Yeow):

Dewan barupun boleh, kerusi barupun boleh. Jangan kawasan baru sudahlah, kerusi baru dengan cara-cara baru. Sebelum Dato' Speaker duduk sahaja kerusipun dia naik sendiri ataupun kerusi duduk sendiri dan belum kita masuk pintu, pintu sudah terbuka dan dia boleh tutup. Jadi saya rasa kita mesti mempunyai satu Dewan yang lebih *intelligence* yang memaparkan usaha Kerajaan Negeri ke arah teknologi informasi.

Dato' Speaker, saya mohon menyokong.

Tuan Speaker:

Dijemput Ahli dari Kawasan Sungai Dua.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Encik Jasmin bin Mohamed):

Assalamualikum warohmatullahi wabarokatuh Y.B. Dato' Speaker, Ahli-ahli Yang Berhormat, saya mohon bangun untuk sama-sama mengambil bahagian dalam perbahasan mengenai dengan ucapan oleh Tuan Yang Terutama Yang di-Pertua Negeri Pulau Pinang dalam perasmian mesyuarat pertama bagi penggal kedua Dewan Undangan Negeri pada 27 haribulan yang lalu.

Y.B. Dato' Speaker, sesungguhnya kita rasa syukur kerana pada kali ini kita dapat berada di dalam Dewan yang baru sahaja diubahsuai dengan keadaan yang lebih selesa, walaupun ada komen-komen mengatakan rakan-rakan mengatakan perlu diperbaiki sistem ini tetapi bagi pandangan saya, saya rasa Dewan ini satu Dewan yang telah lama, saya sukalah hendak mencadangkan supaya kalau bolehlah, kita tengok tempat yang baru dan kalau boleh kita binalah satu Dewan Undangan yang baru bagi memperlihatkan satu martabat tempat persidangan yang mulia ini. Kalau kita tengok di beberapa buah negeri, saya tengok di Negeri Sabah. Dewan Undangan Negeri Sabah telahpun dibina sebuah Dewan yang baru begitu juga baru ini saya dan Dato' Speakerpun telah melawat ke Sarawak dan saya yakinlah Negeri Sarawak telah dibuat Dewan Undangan Negeri yang baru begitu juga di Terengganu dan juga di Kedah, masing-masing telah membina Dewan Undangan Negeri yang baru. Jadi telah sampai masanya bagi Negeri Pulau Pinang yang mana kalau kita lihat secara keseluruhan, dia ke hadapan semua perkara. Kalau kita lihat dari segi pembangunanpun ke depan, dari segi masalahpun ke depan. Oleh sebab itu Dewan Undangan Negeri kita yang baru nanti haruslah kita memikirkan dengan lebih serius untuk kita rasa perlulah sampailah masanya untuk kita bina sebuah Dewan yang baru.

Y.B. Dato' Speaker, kalau kita lihat di negeri Pulau Pinang ini pada keseluruhannya kita rasa bangga kerana kita telah dapat pembangunan-pembangunan yang ada di negeri ini kita lihat berbagai-bagai projek yang telah kita adakan. Kalau kita lihat dalam ucapan Tuan Yang Terutama dan kalau kita tengok dalam mata kasar kita sendiri, kita tengok di Butterworth, Pengkalan Kotena, Lebuhraya Timur Barat, Lebuhraya Utara Selatan dan cadangan untuk lingkaran luar Butterworth, lingkaran luar Pulau Pinang dan begitu juga dengan projek-projek LRT dan sebagainya.

Jadi Dato' Speaker, berkenaan dengan *Butterworth Outering Road* ini atau *Penang Outering Road* ini, apa yang saya hendak tekankan di sini bahawa kalau boleh dari segi pelaksanaan Butterworth Outering Road ini kita harus ambilkira tentang masalah-masalah yang akan dihadapi oleh penduduk-penduduk

yang akan terlibat dengan kawasan pelaksanaan-pelaksanaan projek-projek ini. Kalau kita lihat bagi Butterworth Outerring Road, banyak kampung-kampung yang ada itu mungkin terlibat dan kita harus memikirkan kepentingan-kepentingan penduduk-penduduk di kawasan berkenaan. Kalau kita lihat di mana kita hendak tempatkan mereka dan sebagainya. Kita tidak mahu, projek ini adalah satu projek pengswastaan dan kita juga tidak mahu kerana kita hendak melaksanakan projek yang begini, kita mungkin terpaksa mengadaikan ratusan tanah kepada pihak swasta ini untuk adakan projek ini semata-mata untuk melihat satu pembangunan tetapi akhirnya rakyat kita menghadapi satu masalah. Seharusnya masalah pembangunan dan masalah rakyat harus kita sama-sama memberi perhatian.

Y.B. Dato' Speaker, baru-baru ini semasa ucapan Tuan Yang Terutama juga telah menyentuh tentang pembangunan infrastruktur dan juga beberapa masalah kesesakan jalanraya, masalah kesesakan trafik dan sebagainya dan beberapa cadangan telah dibuat iaitu membina jejambat, jalan bawah dan juga persimpangan tetapi saya lihat bahawa banyak projek-projek ini hanya ditumpukan di sebelah pulau sahaja, sedangkan di sebelah kita Y.B. Dato', di sebelah kawasan kita, sebelah sanalah, sebelah seberang, kita lihat tidak ada satu perancangan khusus sedangkan di sebelah Butterworth, sebelah Sungai Dua, sebelah Y.B. Dato' Pinang Tunggalpun akan menghadapi masalah kesesakan. Saya rasa perlu juga dalam Rancangan Malaysia Ke-7 ini diberi perhatian supaya masalah kesesakan, terutamanya masalah kesesakan dan jikalau hari-hari kita dengar radio Y.B. Dato' itu, pagi-pagi laporan polis dia akan melaporkan bahawa pukul 7.20 pagi dia akan melaporkan "kesesakan sekarang sedang berlaku di Jalan Merbau Kudong hingga Sungai Dua", tiap-tiap hari dan kesesakan juga berlaku di Jalan Butterworth. Kesesakan ini bukan merupakan masalah baru, tetapi masalah yang telah lama dibangkitkan dan jikalau boleh diberikan perhatian supaya masalah kesesakan yang berlaku di Sungai Dua terutamanya mencari jalan untuk mengatasinya.

Y.B. Dato', saya juga hendak mengucapkan terima kasih kerana baru-baru ini dibawah projek IKS, Kerajaan telah memperuntukkan sebanyak RM50 juta. Jadi, saya harap dalam penyusunan agihan nanti, penduduk-penduduk luar bandar ini tidak ditinggalkan dan harus diberi perhatian supaya program itu sampai ke luar bandar. Selama ini Kerajaan mengadakan berbagai program tetapi tidak sampai ke bawah Y.B. Dato'. Saya yakin nanti orang kawasan Y.B. Dato' pun tidak mendapat manfaat dari segala program yang dirancang. Kita kadang-kadang orang kampung ini hendak berniaga ini kadang-kadang hendak meminjam RM2,000.00 atau RM3,000.00 pun susah. Kadang-kadang buat permohonan untuk pinjam di bawah CGC, dia buat permohonan hari ini, enam bulan kemudian baru jawab, kadang-kadang tidak jawab langsung. Dia hendak berniaga apa? Dia cuma hendak pinjam RM5,000.00 tetapi dia terpaksa menunggu enam bulan dan kadang-kadang sampai setahunpun tidak menjawab. Jadi saya harap Y.B. daripada Seberang Jaya jikalau boleh bagi perhatian sedikit tentang masalah ini. Kalau boleh kita mempermudah dan mencari jalan bagi membantu pengusaha-pengusaha kecil

kita, peniaga-peniaga kecil kita supaya mereka ini tidak menghadapi masalah dalam pinjaman dan sebagainya. Hendak pinjam duit Yayasan Bumiputerapun kadang-kadang lambat, buat permohonan kadang-kadang enam bulan tidak mendapat jawapan.

Y.B. Dato', sebab Dr. Hilmi baru masuk, saya hendak menyentuh tentang kesesakan lagi sekali. Ini berkenaan dengan kesesakan, jikalau kita lihat keseluruhan Negeri Pulau Pinang, masalah kesesakan ini adalah masalah yang begitu serius bukan sahaja di jalan-jalan raya. Kita lihat bahawa kesesakan juga berlaku di Jambatan Pulau Pinang. Kita tengok Jambatan Pulau Pinang ini sekarang sudah jam. Jikalau kita lalu di sebelah pagi atau sebelah petang, kesesakan dia begitu ketara dan kita sudah nampak bahawa Jambatan itu sudah tidak dapat lagi menampung kesesakan kenderaan-kenderaan yang lalu di atas Jambatan itu. Jadi saya suka mencadangkan kalau boleh kita mencari satu jalan, jikalau boleh kita bina jambatan kedua bagi mengatasi masalah kenderaan yang masuk ke pulau ini dan juga kenderaan yang akan keluar ke seberang.

Saya juga hendak mengucapkan tahniah kepada Pihak Berkuasa Air kerana telah dalam rangka projeknya telah menjalankan beberapa projek raksaksa seperti projek di Telok Bahang dan juga pemasangan paip air daripada Sungai Dua ke Butterworth tetapi masalah dia saya lihat, Pihak Berkuasa Air ini dia ambil air daripada Sungai Krek iaitu di Sungai Perai tetapi masalah yang berlaku di sungai itu ialah pencemarannya terlalu tinggi di mana masalah air sungai itu akibat daripada najis khinzir di Kampong Selamat daripada kawasan Y.B. Dato'lah yang telah mengalir dan akhirnya telah mengakibatkan petani di kawasan berkenaan di sepanjang Sungai Krek itu hampir 300 ekar mengalami kerugianlah di mana empat, lima tahunlah sudah rugi dan saya harap masalah pelaksanaan projek air Pihak Berkuasa Air yang diambil daripada sungai itu haruslah dikaji supaya air berkenaan tidak mendatangkan masalah tidak tahulah mungkin ada cara-cara yang hendak diatasi oleh Pihak Berkuasa Air bagi mengatasi masalah pencemaran air berkenaan tetapi apa yang hendak saya bagi penekanan di sini ialah masalah pencemaran air di Sungai Krek berkenaan terutama yang telah mengakibatkan kerosakan kepada pendapatan petani-petani keseluruhan Sungai Krek termasuklah kawasan Y.B. Dato' di Kampong Tok Budu hinggalah ke Pokok Tampang dan hinggalah ke Lahar Yooi yang mana tiap-tiap tahun mereka buat bendang, selalu rugi dan saya harap Jabatan Pertanian memberikan bantuan bagi membantu petani-petani ini mengatasi masalah yang adalah.

Jadi Y.B. Dato' saya berharaplah masalah ini dapat dipandang serius oleh semua jabatan yang terbabit bagi memastikan bahawa....(gangguan).

Tuan Speaker:

Penjelasan, Ahli Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Penjelasan. Dato' Speaker, saya ingin meminta penjelasan apakah jenis pencemaran itu. Adakah itu pencemaran kerana chemical atau toksid-toksid daripada kilang-kilang ataupun apa lagi.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Encik Jasmin bin Mohamed):

Y.B. Dato', pencemaran yang berlaku adalah di Kampong Selamat adalah satu kawasan ternakan ladang khinzir di mana najis khinzir itu dilepaskan ke dalam sungai berkenaan dan akhirnya najis khinzir itu yang mengakibatkan pencemaran dan mengakibatkan kerosakan tanaman padi bagi penduduk-penduduk di kawasan berkenaan dan daripada jawapan bertulis yang saya terima daripada, yang saya telah diminta bahawa jawapannya bahawa Kerajaan sedang meningkatkan sistem pengolahan supaya dapat memenuhi BOD 250PPM, kawalan dan sistem kumbahan yang lebih baik sedang diperkenalkan.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Tuan Syed Amerruddin bin Dato' Syed Ahmad):

Penjelasan.

Tuan Speaker:

Penjelasan, ya.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Tuan Syed Amerruddin bin Dato' Syed Ahmad):

Saya hendak tanya wakil daripada Sungai Dua yang mengatakan bahawa pengeluaran daripada buangan-buangan daripada khinzir itu masuk ke Sungai Keretehkan. Saya difahamkan bahawa Sungai Kereteh inikah?

Ahli Kawasan Sungai Dua (Encik Jasmin bin Mohamed):

Sungai Krek.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Tuan Syed Amerruddin bin Dato' Syed Ahmad):

Sungai Krek ini yang krekakah? Sungai Krek ini sungai apa, tak tahulah orang panggil Krek. Sungai Krek ini saya difahamkan akan disalurkan kemudian untuk menjadi minuman terus ke Bukit Dumar, jadi air minuman yang kita minum di sini termasuk orang Islam di sini. Betulkah?

Ahli Kawasan Sungai Dua (Encik Jasmin bin Mohamed):

Pada masa ini keadaan dia begitulah. Sebab itu saya bangkitkan isu ini kerana projek pemasangan paip air daripada Sungai Krek ke kolam di Sungai Dua dan daripada Sungai Dua ke Butterworth dan Butterworth ke Pulauah. Air Sungai Perai ini akan dibawa ke Perailah.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Tuan Syed Amerruddin bin Dato' Syed Ahmad):

Saya hendak tujukkan soalan ini kepada Jabatan Agama Islam. Bagaimana dari segi hukum kita itu, macamana caranya.

Tuan Speaker:

Nanti Ahli dari kawasan Telok Kumbar, penjelasan sekarang ini diminta oleh Ahli daripada kawasan Sungai Duakan. Kalau ada soalan-soalan yang hendak ditujukan kepada Ahli EXCO itu boleh beri notislah.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Penjelasan Dato' Speaker.

Tuan Speaker:

Penjelasan Sungai Dua, bolehkah?

Ahli Kawasan Sungai Dua (Encik Jasmin bin Mohamed):

Silakan.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Jikalau air ini yang dicemar oleh pembuangan khinzir boleh mendatangkan *hazard* kepada tanaman yang sayapun khuatir adakah diapun akan mendatangkan bahaya kepada manusia kalau diminum ataupun Pihak Berkuasa Air mengadakan *treatment*, mungkin boleh dijelaskan lagi. Tetapi jikalau pada pengetahuan saya, pembuangan-pembuangan khinzir mungkin diguna sebagai *organic fertilizer*, macamana dia boleh mendatangkan menjadikan itu tanaman-tanaman mati. Mungkin ada pencemaran yang lain.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Encik Jasmin bin Mohamed):

Dia sebenarnya Dato' Speaker, dia bukan menjadikan tanaman itu mati, tetapi dia menjadikan tanaman padi itu jadi gabok. *You* faham tidak gabok? Gabok ini Y.B. Rashid boleh jelaslah tentang gabok ini. Pokok padi ini dia naik tetapi menjadi gemuk tetapi tidak mendatangkan apa hasil, dia tidak ada isi. Badan gemuk tetapi sakitlah.

Y.B. Dato' Speaker, saya harap masalah pertanian dan masalah pengambilan air daripada Sungai Krek ini diberi perhatian oleh Jabatan Pertanian dan juga oleh Pihak Berkuasa Air bagi melihat semula adakah projek ini sesuai dilaksanakan bagi kepentingan rakyat di negeri ini, walhal Dato' Speaker jikalau kita lihat pada masa sekarang, jalan-jalan atau parit-parit di tepi jalan di seluruh luar negeri terutama di kawasan luar bandar ini masih parit-parit tanah di tepi-tepi jalan, kadang-kadang sampai beberapa bulan tidak dicuci, akhirnya terkambus dan apabila banjir, hujan lebat akan mengakibatkan banjir kepada kampung-kampung. Sebab itu kalau boleh Y.B. Dato' Speaker, dalam Rancangan Malaysia Ke-7 ini, semua parit-parit di tepi jalan terutamanya Jalan Utama di antara Butterworth ke Kulim ini, kita buat parit konkrit bagi memudahkan laluan air agar tidak mengakibatkan banjir. Saya juga ingin mengucapkan tahniah kepada IADP yang telah dapat melaksanakan sistem agrolis dan saya harap sistem ini dapat dipertingkatkan kepada semua Jabatan-jabatan bagi memudahkan sistem tadbir kita dapat berjalan dengan lebih berkesan.

Saya juga mengambil kesempatan di sini Y.B. Dato' Speaker untuk mengucapkan tahniah kepada Kerajaan Negeri. Saya bukan hendak bodek tetapi jikalau kita lihat daripada jawapan yang diberikan kepada Y.B. Daud Taha kelmarin tentang Biro Pengaduan Awam bahawa Kerajaan hanya menerima 79 kes sahaja kes yang kecil dan kita harap prestasi ini dapat dipertingkatkan lagi dan saya harap beberapa masalah yang dibangkitkan dapat diatasi dari semasa ke semasa. Tetapi jikalau saya hendak sentuh di sini dari segi Pejabat Kemajuan Negeri. Jikalau kita lihat Pejabat Kemajuan Negeri telahpun melaksanakan beberapa gerai-gerai.....(gangguan).

Ahli Kawasan Sungai Dua (Encik Jasmin bin Mohamed) :

.....mengakibatkan banjir ke kampung-kampung. Sebab itu saya kalau boleh Y.B. Dato' Speaker dalam Rancangan Malaysia ke-7 ini semua parit-parit tepi jalan terutama jalan utama diantara Butterworth ke Kulim ini kita buatlah parit konkrit bagi memudahkan laluan air dengan tidak mengakibatkan banjir. Saya juga mengucapkan tahniah kepada IADP yang telah dapat melaksanakan "Sistem Agrolis" dan saya harap sistem ini dapat dipertingkatkan kepada semua Jabatan-jabatan bagi memudahkan sistem tadbir kita dapat berjalan dengan lebih berkesan. Saya juga ambil kesempatan di sini Y.B. Dato' Speaker untuk hendak mengucapkan tahniah kepada Kerajaan Negeri, bukan hendak bodek tetapi kalau kita lihat kepada jawapan yang diberi kepada soalan Y.B. Daud Taha kelmarin tentang Biro Pengaduan Awam bahawa Kerajaan hanya menerima 79 kes sahaja,

kes yang kecil dan kita harap prestasi ini akan dapat dipertingkatkan lagi dan berapa masalah yang dibangkitkan dapat diatasi dari masa ke semasa tetapi saya hendak sentuh disini kalau kita hendak sentuh dari segi Pejabat Kemajuan Negeri kalau kita lihat Pejabat Kemajuan Negeri telah pun melaksanakan berapa gerai-gerai kepada masyarakat untuk berniaga kecil dan sebagainya tetapi gerai-gerai ini tidak ada siapa yang jaga, kadangkala timbul masalah kerosakan dan sebagainya, kalau boleh Y.B. Dato' Speaker kita minta Pejabat Kemajuan Negeri supaya gerai-gerai yang dibina oleh Kerajaan ini diserahkan kepada JKKK bagi JKKK mentadbir dan kemudian masalah kerosakan, bil air, bil elektrik bolehlah dijelaskan oleh JKKK. Saya ingat buat masa ini banyak gerai-gerai yang dibina tetapi tidak diberi penjagaan yang sempurna. Sebab itu kadang-kadang kita tengok keadaan gerai-gerai kita kotor dan sebagainya. Saya dahulu tanya Madam Kee tentang soal pelancongan di Kawasan Sungai Dua ini. Madam Kee kata ada program di Air Itam Dalam dan sebagainya tetapi soalan saya kemudian ini saya tanya sudah tidak ada, tenggelam langsung. Pasal Air Itam Dalam sudah tidak ada langsung program atau rancangan bagi memajukan Air Itam Dalam di bawah Rancangan Malaysia ke-7 tetapi saya hendak minta kalau boleh satu kawasan baru yang saya kenal pasti boleh dengan kerjasama Y.B. Rashid. Kawasan Sungai Dua semua orang kenal dengan tempat mee udang galah. Kalau boleh kita perbanyakkan pembelaan udang-udang galah di kawasan berkenaan. Di samping itu di sekitar sungai kiri kanan itu kita adakan infrastuktur yang sempurna, jalan-jalan yang baik disepanjang tepi-tepi sungai itu, kita boleh jadikan tempat-tempat pelancongan di situ. Orang boleh pergi di situ, kita boleh adakan gerai-gerai dan sebagainya. Saya yakin tempat itu cantik kalau kita *develop* dengan baik. Y.B. Dato' Speaker kita juga rasa kesallah...dahulu di kawasan Seberang Perai Utara, Y.B. Dato' Speaker, kawasan kita ada sebuah Hospital Daerah Seberang Perai Utara di Butterworth tetapi hospital itu dibuat hospital baru dipindahkan ke Hospital Seberang Jaya menjadikan Daerah Seberang Perai Utara ini sudah tidak ada hospital jadi kalau boleh Y.B. Dato' Speaker, dalam Rancangan Malaysia ke-7 ini diberi juga perhatian supaya sebuah hospital Seberang Perai Utara diadakan semula. Saya nampak di Bertam luas lagi tanah dia kalau tidak boleh di Bertam di Sungai Dua pun tidak apa kita tengok kawasan yang sesuai.

Y.B. Dato' Speaker, kita melihat bahawa masalah kampung-kampung Melayu dalam bandar ini adalah satu masalah yang begitu rumitlah, kita lihat sejauh ini kurangnya perhatian yang diberikan oleh Kerajaan kepada kampung-kampung Melayu dalam bandar ini, kalau boleh kita minta bagilah sedikit perhatian kepada mereka ini kerana masalah yang mereka hadapi terlalu banyak rumah dekat-dekat, sistem tidak sempurna dan sebagainya. Kalau boleh terutamanya saya tengok di kampung-kampung Melayu dalam bandar terutama dalam Pulau ini terutama di Butterworth, kalau boleh bagilah perhatian kepada mereka, susun semula atau bagaimana. Lagi satu masalah yang kita hadapi paip-paip bomba di kampung-kampung ini. Saya nampak Jabatan Bomba langsung tidak bagi perhatian kepada paip-paip bomba di Kampung-kampung.

Kalau kita lihat dalam kampung tidak ada langsung paip bomba, apabila berlaku masalah kebakaran barulah terasa masalah itu; kalau boleh bomba mengadakan perancangan memasukkan paip-paip ke kampung-kampung ini supaya apabila berlaku kebakaran tidaklah menghadapi masalah.

Y.B. Dato' Speaker saya juga bangga kerana dalam usaha memupuk budaya membaca di kalangan masyarakat kita tetapi malangnya apa yang saya tengok dalam ucapan T.Y.T. ini kita tengok bahawa pembinaan perpustakaan ini tidak sebut langsung. Saya nampak dalam Rancangan Malaysia ke-7 ini tidak sebut langsung. Saya nampak dalam Rancangan Malaysia ke-7 ini kawasan Seberang Perai Utara ini banyak sangat yang ditinggal lah. Masalah perpustakaan pun tidak dicatat Y.B. Dato' Speaker. Y.B. Dato' Speaker, kita lihat perpustakaan di Seberang Jaya ada tetapi seolah-olah perhatian tidak di beri kepada orang Seberang Perai Utara dalam pelaksanaan perpustakaan. Saya rasa perlulah ada perpustakaan di Daerah Seberang Perai Utara. Di samping itu perlulah ada Perpustakaan Desa bagi memastikan masyarakat desa juga mendapat manfaat daripada rancangan Kerajaan ini. Dalam gerakan Desa Wawasan Y.B. Dato' Speaker, kita lihat bahawa Kerajaan Persekutuan akan melaksanakan Desa Wawasan dalam tahun ini dan tahun-tahun yang akan datang tetapi kita tidak mendapat gambaran yang jelas berapa peruntukan yang diberi untuk satu-satu Gerakan Wawasan tetapi apa yang kita hendak bagi penerangan bahawa kita jangan mengharapkan Kerajaan Persekutuan sahaja yang memberikan peruntukan untuk pembangunan Gerakan Desa Wawasan ini tetapi Kerajaan Negeri juga harus memberikan perhatian supaya Gerakan Desa Wawasan ini menjadi kenyataan kerana kalau kita lihat bahawa motif dia maju, menarik dan menguntungkan bagi kampung-kampung itu jadi kalau tidak ada sumbangan Kerajaan Negeri makna tidak bermakna lah kerana semua kampung-kampung yang dipilih adalah di negeri kita. Lagi satu mengenai rancangan Bakti Desa ini kita harap PDC dan juga anak-anak syarikat dia atau yang mana PDC tahu syarikat-syarikat besar tampil sama bagi membantu Desa Wawasan ini kalau boleh ambillah satu kampung, 20 kampung yang telah dikenalpasti di dalam kampung Desa Wawasan di dalam negeri ini ambillah satu kampung jadilah kampung anak angkat, bangunkanlah kampung ini, bagilah ia perhatian di bawah program IKS juga. Adakan juga IKS bagi tiap-tiap kampung Desa Wawasan ini bagi melatih kampung-kampung ini berniaga dan sebagainya.

Y.B. Dato' Speaker, telah ramai kawan-kawan yang bercakap tentang belia dan saya juga hendak menyokong pandangan Y.B. Permatang Pasir dan juga dua tiga rakan yang membangkitkan tentang masalah padang-padang awam ini. Ramai belia-belia kita terutamanya belia-belia di luar bandar yang tidak ada kemudahan-kemudahan awam ini, kalau boleh Y.B. Dato' Speaker, kalau boleh kita bagilah perhatian supaya setiap KADUN ini kita adakan satu padang awam bagi memastikan adanya tempat Bukan sahaja padang tetapi di bawah Rancangan Belia ini kita adakan komplek-komplek khas kepada belia-belia di kawasan-kawasan DUN ini supaya dapat sama-sama mereka melibatkan diri dalam program-program dengan lebih berkesan.

Y.B. Dato' Speaker, kita juga merasa bangga kerana dalam tahun 1996 ini saya dapati Kerajaan Negeri dalam jawapan bertulis kepada saya bahawa ada rancangan tentang Rancangan Pendidikan Agama ini. Saya lihat perlunya satu penyusunan semula pendidikan Agama untuk Sekolah-sekolah Agama Rakyat di seluruh negeri Pulau baik ko-kurikulum dia, kurikulum dia dan sebagainya bagi memastikan bahawa pendidikan agama ini seiring dengan peringkat-peringkat ijazah Universiti Al-Azhar dan sebagainya. Kita lihat bahawa selama ini pendidikan Agama kita setakat di kampung sahaja, selepas itu mati. Budak-budak sekolah rendah pagi dia pergi sekolah, petang dia pergi sekolah agama kemudian habis begitu sahaja. Tidak ada jaringan ikut yang berkesan ke arah membawa mereka ke arah atas. Jadi saya rasa perlunya satu sistem pendidikan agama yang lebih teratur bagi memastikan mereka mendapat pendidikan agama hingga peringkat ijazah dan dalam rancangan Kerajaan Negeri saya lihat memang sehingga peringkat Universiti, kolej dan sebagainya sedang dirangkalah. Dalam ucapan T.Y.T. juga dia telah menjelaskan bahawa Jabatan Agama telah membentuk beberapa jawatankuasa dakwah dan pembangunan insan tetapi yang malangnya kita buat jawatankuasa tetapi jawatankuasa-jawatankuasa ini kita tidak bagi satu peruntukan khas bagi melaksanakan program-program. Kalau kita hendak serius kita perlulah berikan satu peruntukan bagi kita melaksanakan program. Saya dapati bahawa banyak kilang-kilang apabila kita minta mereka tampil untuk memberikan kerjasama ini banyak kilang yang mohon tetapi masalah kita kurangnya tenaga yang hendak pergi mengajar di kilang-kilang dan juga kurangnya masalah belanja dan sebagainya. Saya harap kita boleh bagi perhatian dalam ini.

Y.B. Dato' Speaker, sekarang ini pun dari segi keselamatan kita lihat ramai sangat penjual-penjual karpet ini Y.B. Dato' Speaker. Penjual karpet ini dia masuk kampung, kita pun tidak tahu dia ini masuk secara sah atau tidak sah. Dia masuk mula-mula seorang dua kemudian semakin ramai penjual karpet di seluruh negeri kita ini terutama di kawasan-kawasan luar bandar. Yang syok itu Y.B. Dato' Speaker....dia jual karpet ini di waktu semua orang keluar bekerja. Tinggallah suri-suri rumah di rumah. Dia boleh masuk pergi sampai ke dapur....ini masalah dia. Kadang-kadang orang halau dia pun dia tidak faham. Orang kata tidak mahu halau dia keluar pun dia tidak faham....(gangguan)...jadi kita haraplah pihak-pihak yang berkenaan supaya bagilah perhatian sedikit. Saya terima banyak aduan begitu juga dengan pekerja-pekerja asing yang datang bekerja di negara kita. Kadang-kadang....tidak tahulah mungkin lama sudah...duduk lama sudah mungkin dia gian....saya pun tidak faham....(gangguan)...minta penjelasankah....(ketawa) jadi dia suka mengganggu wanita-wanita, kadang-kadang waktu tengahari orang hendak tidur pun tidak boleh jadi tabiat yang tidak baik. Jadi kalau boleh kita bagilah pengawasan kepada pekerja-pekerja asing yang menimbulkan masalah sosial kepada masyarakat kita. Jadi Y.B. Dato' Speaker, akhir-akhir ini kalau kita pergi tengahari ataupun pagi pukul sepuluh atau sebelas kita pergi tengok Supermarket ataupun kita pergi lalu ikut tepi pantai, kita ronda pergi....(gangguan)....pagi-pagi kadang-kadang saya suka juga pergi tengok ramai budak-budak sekolah tuang sekolah ini Y.B. Dato' Speaker. Jadi saya

rasa perlulah satu Jawatankuasa Khas ditubuhkan bagi mengawasi masalah ponteng sekolah di kalangan pelajar-pelajar kita, muda-muda kadang-kadang hisap rokok di belakang pekan. Kadang-kadang sengaja tuang sekolah pergi duduk di gerai belakang, saja pergi duduk saja-saja buang masa. Jadi saya rasa perlulah satu Jawatankuasa Khas ditubuhkan bagi mengatasi masalah ponteng sekolah yang saya dapati akhir-akhir ini begitu serius. Jadi Y.B. Dato' Speaker, saya berharap kita sama-sama dapat memberikan perhatian tentang beberapa masalah yang telah dibangkitkan. Saya juga mengambil kesempatan hendak mengucapkan tahniah kepada MPSP yang telah dapat memperindahkan kawasan Seberang Perai, jadi saya nampak banyak sudah pokok-pokok yang ditanam, jadi saya harap MPSP dapat teruskan kalau boleh di Kampung Desa Wawasan ini kita bagi perhatian untuk perlaksanaan pokok ini. Jadi Y.B. Dato' Speaker saya mohon untuk menyokong.

Tuan Speaker :

Ada dua, siapa hendak cakap dulu? Ya saya nampak Ahli dari Kawasan Telok Ayer Tawar.

Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar (Puan Jahara bt. Hamid) :

Assalamualaikum w.b.t. dan selamat sejahtera. Y.B. Dato' Speaker, terima kasih di atas kesempatan yang telah di beri kepada saya untuk turut serta di dalam perbahasan ucapan terima kasih ke atas ucapan T.Y.T. Gabenor dalam Majlis Perasmian Dewan Undangan Negeri yang ke sembilan tahun 1996. Y.B. Dato' Speaker, kita sesungguhnya sangatlah berbangga dengan pencapaian Pulau Pinang di berbagai-bagai bidang di atas usaha yang begitu gigih yang telah dibuat oleh Kerajaan Negeri khususnya oleh Barisan Ahli-ahli EXCO yang begitu dinamik dan berwawasan untuk melaksanakan tugas raksasa perancangan pembangunan strategik Pulau Pinang menuju ke abad ke 21 yang kita nanti-nantikan. Saya pasti hasrat kita semua untuk menjadi Pulau Pinang sebuah negeri yang *intelligence* dan menjadi *business hub* pasti terlaksana dan ini akan memberi satu lagi lonjakan kepada Pulau Pinang untuk menerajui arus pembangunan mencapai wawasan 2020. Di dalam keghairahan kita untuk membangun dan menerajui arah arus pembangunan negara keseluruhannya bak kata pepatah bila kita memandang ke langit janganlah kita lupa melihat rumput di bumi. Betapa tingginya cita-cita wawasan dan hasrat kita dan betapa pesatnya pembangunan yang dilakukan kita janganlah menyisihkan beberapa sektor dan kumpulan penduduk yang sangat perlu kita titik beratkan. Saya ingin menarik perhatian Dewan kepada peranan dan tugas PDC. Seharusnya PDC memainkan peranan yang penting ke arah pembangunan dan mengcomplimentkan yang tidak dapat disediakan oleh pihak swasta.

Saya sangat berterima kasih kepada ADUN Penanti kelmarin yang telah memperingati Dewan bahawa sebenarnya penubuhan Dewan Perbadanan Kemajuan Negeri-negeri ini adalah bermula dengan usul yang di bawa di dalam Konvensyen Ekonomi Bumiputera dan dengan itu pihak PDC di Pulau Pinang

tidak seharusnya berganjak kepada tugas ini sekurang-kurangnya ia mempunyai satu landasan untuk membangunkan bumiputera Pulau Pinang dan penduduk-penduduk luar bandar Pulau Pinang.

Saya ingin menarik perhatian Dewan kepada laporan PDC yang disediakan di mukasurat 54 hingga 57 penyediaan unit komersial yang sudah siap hingga akhir 1995 keseluruhannya 582 unit hanya 110 unit ataupun 18.9% dibina di Seberang Perai. Yang bakinya 46% di bandaraya Georgetown, 35.1% di Bayan Baru dan dalam jumlah unit-unit komersial yang akan dibina ataupun sekarang dalam proses pembinaan keseluruhannya 623 unit lagi akan dibangunkan, 144 unit ataupun 23% di Seberang Perai peratusannya sudah bertambah, bakinya 44.4% di Bandaraya Georgetown, 32.7% di Bayan Baru. Angka-angka ini membuktikan selama ini tumpuan PDC untuk membina unit-unit komersial di kawasan-kawasan yang telah maju dan terlalu sedikit penumpuan diberi kepada Seberang Perai. Saya ingin menambah pula dengan gandingan angka-angka yang menunjukkan premis yang ditawarkan oleh PDC atau dibangunkan oleh PDC. Dari semua unit-unit yang telah dibangun iaitu unit kos rendah iaitu RM25 ribu ke bawah hanyalah 9.3% , unit-unit kos sederhana rendah RM25 ribu hingga RM50 ribu 6.4%, unit kos sederhana RM50 ribu hingga RM70 24%, sederhana tinggi RM75 ribu hingga RM100 ribu 17.9% dan kos tinggi lebih daripada RM100 ribu 42.4%. *The figure speaks for itself* dengan izin.

Angka-angka itu dengan sendirinya menerangkan kedudukan. Tawaran unit komersial kos rendah hanyalah 15.7 % keseluruhan jadi tepuk dada tanya selera. Apa peranan PDC? hendak memajukan lagi kawasan yang telah maju, hendak menawarkan lagi tawaran-tawaran unit yang memang banyak ditawarkan oleh sektor swasta ataupun PDC seharusnya memberikan tumpuan kepada sektor-sektor yang perlu dibantu dan disokong iaitu sektor-sektor pembangunan yang perlu mendapat perhatian lebih di kadar kos rendah dan di kawasan-kawasan yang kurang kemajuan. Sehubungan dengan itu kalau sektor perumahan disyaratkan dikehendaki memberi subsidi kepada pembinaan projek-projek perumahan kos rendah kenapa tidak dikenakan syarat unit-unit komersial kos rendah disubsidikan daripada unit-unit komersial kos tinggi. Ini untuk memberi peluang kepada peniaga-peniaga kecil yang memangnya menghadapi masalah untuk cari makan untuk hidup untuk membantu mereka memiliki unit-unit yang mereka usahakan dan saya ingin menyerulah kepada Kerajaan Negeri melalui PDC untuk mengkaji semula peranan dan tanggungjawab PDC supaya lebih saksama.

Walau bagaimanapun memandang kepada senario tadi saya ingin mengucapkan terima kasih kepada PDC yang telah menubuhkan pusat IKS di mana pada tahun 1995 sebanyak 211 kilang kos rendah sederhana yang telah dibina 100 unit telah ditawarkan kepada bumiputera tetapi malangnya dari 100 unit yang ditawarkan hingga kini baru 45 sahaja yang mampu diambil oleh pihak bumiputera. Ini sekali lagi menunjukkan betapa kaum bumiputera tidak terdaya untuk memperolehi dan mengambil unit-unit ini walaupun telah disediakan. Jadi dengan itu saya rasa sekali lagi elemen subsidi kepada unit-unit kos rendah itu perlu untuk membolehkan unit-unit ini diperolehi oleh mereka yang

berperniagaan kecil dan berpendapatan rendah. Saya juga ingin bertanya kepada pihak PDC bagaimanakah pengagihan kontrak-kontrak yang dikeluarkan oleh PDC, adakah mereka mengambilkira *content* bumiputera? Perangkaannya saya tidak ada jadi mungkin ini boleh dijawab oleh EXCO yang bertanggungjawab iaitu Ketua Menteri sendiri tetapi saya ingin mencadang sekurang-kurangnya jika PDC ingin menunjukkan betapa ia akui masalah penglibatan bumiputera di dalam sektor industri dan sektor ekonomi mengambil wakil dari JKP untuk menduduki di dalam Lembaga PDC.

Y.B. Dato' Speaker, dalam usaha untuk memastikan bahawa semua kaum dapat turut serta dalam arus pembangunan yang mana kita berharap menjadi *productivity driven* (dengan izin) berteknologi dan berintensif modal saya mengalu-alukan inisiatif Kerajaan Negeri dengan menubuhkan sebuah tabung modal untuk *venture capital* ini kita harap dapat memajukan terutama sekali usahawan tempatan, luarbandar dan bumiputera untuk sama-sama memasuki arus pembangunan yang begiru deras di Pulau Pinang ini. Sebenarnya tabung ini sepatutnya ditubuh lama dahulu tetapi kata orang *better late than never*, jangan lewat tetapi harapnya boleh membantu mulai dari saat ini. Kita juga harap tabung ini boleh digunakan untuk membantu mempertingkatkan penglibatan penduduk luarbandar dan bumiputera di dalam sektor pelancongan yang ternyata pada masa ini sangat-sangat berkurangan dan untuk membantu membina jaringan *networking* yang kita kata tadi sangat penting untuk memajukan sektor ini bukan sahaja sektor perindustrian tetapi sektor pelancongan. Kita dapati daripada seminar-seminar dan maklumbalas yang diperolehi daripada pengusaha-pengusaha sekarang *networking* ataupun jaringan yang ada sekarang ini terlalu ketat sehingga susah untuk menembusnya jadi dengan usaha-usaha dan galakan serta bantuan pihak Kerajaan Negeri melalui Jawatankuasa Pembangunan Usahawan ini kita berharap jaringan yang ketat ini boleh membuka ruang untuk pengusaha-pengusaha bumiputera untuk memasukinya.

Y.B. Dato' Speaker, Pulau Pinang termasyur sebagai pusat destinasi pelancongan. Walau bagaimanapun kita dapati rungutan-rungutan daripada pengusaha-pengusaha agensi-agensi terutama sekali *in bounds agents* bahawa produk yang ada di Pulau Pinang ini tidak cukup untuk di *packagekan* kepada pelancong-pelancong yang datang dengan itu usaha-usaha harus dipertingkatkan untuk menambah produk-produk untuk ditonjolkan kepada pelancong-pelancong. Saya ingin menarik perhatian Dewan kepada beberapa produk yang kita ada misalnya Muzium Negeri. Muzium negeri ini kalau tanya Ahli Dewan pun ada yang tidak pernah pergi kalau tidak pun mungkin tidak minat hendak pergi kenapa? kerana kita tahu tidak ada apa yang canggih di situ jadi Kerajaan Negeri tidak seharusnya membiarkan satu produk yang begitu berpotensi kerana kita dapati muzium adalah salah satu tempat yang diminati oleh pelancong. Kalau Pulau Pinang ini begitu *high-tech* kenapa kita tidak boleh jadikan muzium kita itu satu yang menarik dan *high-tech*. Lihat apa yang telah dibina di Pulau Sentosa, begitu menarik sekali, kita juga harus memandang ke arah itu untuk membina muzium, bukan satu kalau boleh untuk membina seberapa banyak

muzium seni, muzium budaya, muzium sejarah dan sebagainya dan apa yang telah terjadi kepada akuarium Pulau Pinang di Bukit Dumar dahulu sudah tutup dan dikuburkan untuk selama-lamanya. Kenapa kita semua bertumpu ke Langkawi, perkara yang tidak seharusnya berlaku walhal kita yang dulu-dulu ada akuarium, jadi ini pun harus dihidupkan semula, dibangunkan semula oleh Kerajaan Negeri sebagai satu bahan atau produk pelancongan dan lain-lain yang telah dijanjikan. Kita harap bukan hanya dijanjikan dengan kata-kata tetapi dikotakan seperti membaiki stesyen keretapi di Bukit Bendera, Pembangunan Pulau Aman dan saranan yang dibuat oleh Y.B. dari Permatang Pasir dibangunkan Empangan Jajar, Empangan Mengkuang dan Empangan Jajar Nibong Tebal, di kawasan Nibong Tebal untuk mengimbangi produk pelancongan ke Seberang Perai. Satu perkara juga saya ingin menimbulkan bahawa di Sidang yang lepas saya ada membangkit tentang penyediaan tandas-tandas awam yang menyedihkan di Pulau Pinang. Saya tidak tahulah sehingga persidangan ini pula ada usaha-usaha yang telah dijalankan untuk membaiki tandas-tandas awam ini tetapi saya haraplah pihak-pihak yang berkenaan untuk mengambil perhatian yang serius kerana kebersihan ini penting. Kita kalau pergi melancong kita lihat bahawa kebersihan tandas-tandas awam ini begitu memberi kesan kepada kita sebagai pelancong dan kalau kita melalui pengalaman yang sungguh menjijikkan saya rasa kita tidak akan kembali semula ke tempat itu dan kita tidak akan rekomenkan kepada kawan-kawan. Dengan itu kita haruslah meningkatkan imej Pulau Pinang bukan sahaja sebagai kalau hendak jadi sebuah negeri yang *high-tech* ini sekurang-kurangnya perkara-perkara *basic* seperti tandas awam itu perlulah diberi perhatian yang serius. *Service* feri Pulau Pinang juga samanya lemah, saya tidak tahulah kenapa bangunan yang separuh roboh masih dibiarkan kekal di situ mungkin untuk menjadi memorial kepada mangsa-mangsa yang telah kehilangan nyawa semasa bangunan itu roboh dahulu tetapi ia menjadi satu pandangan yang sungguh tidak eloklah, dibiarkan tersergam separuh jalan, menggerunkan kepada kita yang tahu tentang sejarahnya tetapi setelah meneliti saranan pihak Kerajaan untuk membina laluan kedua kepada jambatan Pulau Pinang. Saya ingin bertanya mungkin di masa-masa depan perlu lalu kedua kepada jambatan Pulau Pinang tetapi kenapa tidak ditingkatkan perkhidmatan feri ini ada lah satu servis yang begitu menarik dan menjadi satu tarikan yang besar kepada Pulau Pinang, tidak perlu laluan yang kedua. Kalau kita boleh tingkatan feri sebagai *alternative* yang *efficient* sekarang ini mungkin ahli-ahli Dewan tidak begitu bising tentang perkhidmatan feri kerana kita mendapat priority tetapi cuba kita lihat orang-orang awam yang terpaksa menunggu begitu lama. Masa menunggu satu hal tetapi *reliability*, kita tidak tahu berapa lama kita kena tunggu. Kadangkala kita tunggu-tunggu feri rosak, tidak cukup perkhidmatan dijangka sejam jadi sejam setengah jadi oleh sebab *service* yang tidak menentu ini tidak menjadi satu *service* yang *efficient*. Saya berharaplah pihak Penang Port mengambil langkah-langkah yang lebih drastik untuk memastikan perkhidmatan feri yang baik, bukan setakat perkhidmatan biasa tetapi kepada perkhidmatan yang lebih menguntungkan dan lebih memberi kemudahan yang banyak kepada penduduk-penduduk tempatan dan pelancong yang datang.

Saya ingin menyentuh tentang perkhidmatan kesihatan. Baru-baru ini kita gempar dengan wabak taun yang berlaku di Pulau Pinang. Saya rasa ini ada satu hikmahnya kepada kita semua. Dengan terjadinya wabak ini banyak kedai-kedai yang kotor telah tutup dan dibersihkan dan kita harap langkah-langkah seperti ini untuk menyenarai hitamkan atau mengkompaunkan kedai-kedai tersebut akan berterusan dan kita tidak menunggu terjadinya wabak-wabak baru hendak melaksanakan tugas-tugas seperti ini dan saya rasa sudah tibanya kepada Kerajaan Negeri khususnya Majlis-majlis Perbandaran untuk mengambil langkah-langkah yang lebih tegas untuk memastikan bahawa penyajian makanan terutama sekali gerai-gerai di tepi jalan dan pasar-pasar malam di kawal ketat dan dipertingkatkan. Saya ingin menyarankan supaya penjualan makanan yang dihidangkan di gerai-gerai dan pasar-pasar malam itu disediakan tempat-tempat yang khusus dan paipair atau bekalan air untuk membasuh pinggan mangkuk kerana sudah ada ditimbulkan bahawa penjaja-penjaja ataupun gerai-gerai ini membasuh pinggan mangkuk dengan air yang sama seharian jadi ini bukanlah satu amalan yang bersih kalau tidak boleh menyediakan bekalan air maka hendaklah disyaratkan supaya gerai-gerai dan pasar-pasar malam ini hanya menyediakan makanan yang dibungkus ataupun *take away* tidak dihidangkan disitu di mana terpaksa dibasuh pinggan mangkuk *take away* cukup balik makan di rumah dan juga hendaklah tidak dibenarkan makanan-makanan terbuka dihidang kerana ini membiar lalat menghurunginya dan membawa berbagai-bagai penyakit. Sehubungan dengan perkhidmatan kesihatan ini saya ingin menarik perhatian kepada perkhidmatan yang disediakan oleh hospital Seberang Jaya. Daripada jawapan bertulis yang diberi kepada saya bahawa terdapat kekurangan yang serius kepada kakitangan di hospital Seberang Jaya. Dalam jumlah Pegawai Perubatan sebanyak 51 orang yang sepatutnya ada hanya 39 sahaja yang dipenuhi dan 12 orang masih kurang. Jumlah jururawat pula lagi teruk, dari jumlah 250 yang sepatutnya ada hanya 156 yang dipenuhi, 94 lagi jawatan masih dikosongkan. Ini sudah lebih dari 1/3. Kekurangan kakitangan ini menyebabkan perkhidmatan yang tidak *efficient* kerana maklum sahajalah kita tidak boleh terlalu membebankan kakitangan itu. Saya ingin memberi satu contoh yang telah berlaku seorang jiran saya telah diserang penyakit ahmar...*stroke* dengan izin dan beliau telah dirujuk oleh seorang doktor dekat rumah ke hospital Seberang Jaya. Dia di bawa ke hospital pada jam 9.30 malam tetapi saya tidak tahu apa sebab ding dong...ding dong dalam *emergency section* dari 9.30 sampai jam 11.00 barulah pesakit ini diberi rawatan ICU. Dia di dalam kesakitan dari 9.30 hingga 11.00 malam, jam 11.30 malam dia meninggal dunia. Ini dia, sekali lagi peristiwa ini menerangkan segala-galanya. Saya haraplah pihak Kerajaan Negeri mengambil langkah-langkah yang perlu untuk mengatasi masalah ini bukan sahaja di hospital Seberang Jaya saya pasti banyak lagi semua hospital-hospital dan pusat-pusat kesihatan yang mengalami kekurangan kakitangan yang serius.

Saya juga ingin menyentuh tentang penyediaan perpustakaan negeri yang sedang di bina di Seberang Jaya di mana gabungan peruntukan daripada pusat dan daripada negeri sebanyak RM6 juta disediakan tetai peruntukan ini ialah hanya untuk bangunan dan semua kelengkapan. Saya rasa kalau kita ingin

memupukkan budaya hidup yang baik kira haruslah meningkatkan budaya membaca dan tahap keilmuan di negeri kita dan kemudahan-kemudahan seperti buku-buku dan alat-alat canggih yang disediakan di perpustakaan hendaklah dibantu dan dengan itu peruntukan yang begitu sedikit yang diberikan oleh Kerajaan Negeri kepada perpustakaan Pulau Pinang perlulah ditambah. Begitulah juga selain daripada peruntukan diberikan kepada perpustakaan peruntukan-peruntukan lain untuk pembangunan luar bandar juga terlalu sedikit misalnya peruntukan untuk jabatan pertanian terlalu sedikit. Kita tidak mahu Kerajaan Negeri terlampau menumpukan kepada pembangunan perindustrian, pelancongan sehingga mengenyepikan kepentingan penduduk-penduduk luar bandar terutama sekali petani dan nelayan. Mereka ini sudah pun tinggal di dalam keadaan pinggir *marginal* dan kalau kita terus abaikan mereka terkapai-kapailah mereka ini dengan itu perhatian haruslah diberi walaupun kita begitu ghairah untuk membangunkan sektor perindustrian dan pelancongan janganlah kita lupa masalah-masalah yang dihadapi oleh penduduk di luar bandar dan nelayan di pinggir pantai dan pembangunan yang begitu pesat terutama di kawasan Seberang Perai merungsingkan kita kerana tanah-tanah yang dulu menjadi premium kawasan premium pertanian telah ditukar syarat ditukar milik dan menjadi pusat-pusat pertumbuhan dan pusat-pusat bandar-bandar baru. Saya bagi contoh Batu Kawan 6000 ekar telah diketepikan untuk dibangun, Bertam Estet 4000 ekar akan dibangun dan banyak lagi estet-estet yang telah disenaraikan untuk dibangun menjadi kawasan-kawasan pembangunan. Selain daripada estet tanah-tanah yang premium juga, tanah-tanah pertanian dulunya baik untuk pertanian telah ditukar syarat oleh sebab tekanan pembangunan pembangunan tadi. Sehubungan dengan itu saya meminta pihak-pihak Kerajaan dan Jabatan-jabatan yang berkenaan untuk lebih peka kepada pembangunan ini supaya tidak terlalu ghairah meluluskan pembangunan tanpa mengambil kira kepentingan-kepentingan pertanian dan penduduk-penduduk luar bandar.

Y.B. Dato' Speaker, kita mempunyai Dasar Wanita Negara dan rata-rata tidak menafikan Wanita memainkan peranan dalam pembangunan negara ini. Di dalam semua bidang tenaga dan ketekunan wanita menjadi faktor yang penting. Walaupun pintu telah terbuka luas kepada wanita untuk memasuki tenaga kerja tetapi banyak lagi yang perlu di buat untuk mempertingkatkan kualiti dan kemahiran wanita. Saya dapati rata-rata masih terdapat kurang kesedaran atau dengan izin *consciousness* untuk memartabatkan wanita. Kalau negeri atau negara kita mahukan wanita terus menyumbang kearah pembangunan dengan menyertai tenaga kerja, sektor pembuatan dan sebagainya perlulah mengambil kira fungsi wanita yang asal iaitu sebagai ibu dan sebagai isteri fungsi utama yang tidak seharusnya diabaikan oleh kaum wanita. Dengan itu langkah-langkah perlulah diambil dengan terlaksananya nanti akta yang membolehkan jadual kerja anjal bermakna lebih ramai wanita menjadi pekerja-pekerja.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng) :

Penjelasan Dato' Speaker.

Tuan Speaker :

Penjelasan

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng) :

Dato' Speaker, bukankah kita ada satu portfolio wanita mengapa portfolio ini tidak buat apa-apa kah untuk membolehkan wanita supaya selain daripada menjadikan isteri dan ibu membolehkan mengadakan karier sendiri. Dia tidak buat cukupkah?.....(ketawa).

Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar (Puan Jahara bt. Hamid) :

Y.B. dari Batu Lancang, kalau hayati apa yang saya katakan tadi saya menyatakan bahawa sememangnya wanita sedang memainkan peranan yang penting di dalam *labour force* tetapi kalau negara ingin mengiktiraf wanita memberi tenaga kerja yang penting di dalam terutamanya sektor pertanian, sektor perindustrian dan sebagainya. Kita juga tidak mahu wanita mengabaikan tugas asal mereka. Tugas asal sebagai seorang ibu, sebagai seorang isteri walaupun wanita itu bekerja. Dengan itu semua pihak harus mengambil bahagian dalam memastikan kesejahteraan masyarakat kita walaupun wanita telah pergi bekerja. Dengan itu saya harap setakat ini kita dapati usaha untuk menggalakkan kilang-kilang membina *craig* ataupun pusat penjagaan kanak-kanak tidak memberi hasil yang baik. Kita harus akui fakta ini *teks intensif* tidak cukup jadi saya ingin menyarankan kalau Kerajaan Negeri Pulau Pinang ingin menerajui dalam semua bidang *be the first* dengan izin menjadi sebuah negeri yang pertama untuk menubuhkan sebuah pusat jagaan kanak-kanak di KOMTAR dan di semua jabatan-jabatan kebajikan, Kerajaan yang mana mempunyai ramai pekerja-pekerja wanita. Selain daripada itu saya ingin menyarankan juga supaya disyaratkan terutama sekali kilang-kilang yang mempunyai tenaga kerja wanita lebih daripada tiga ratus orang misalnya untuk menyediakan ruang untuk pusat jagaan kanak-kanak. Sepertimana, yang disyaratkan kepada premis-premis kilang yang dimasukkan pelan-pelan untuk kelulusan untuk dibina surau, kawasan lapang perlu disyaratkan juga pusat jagaan kanak-kanak supaya boleh diletakkan kanak-kanak semasa ibu-ibunya bekerja.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Dato' Speaker, saya amat tertarik dengan cadangan Ahli Yang Berhormat.....(gangguan).

Tuan Speaker:

Telok Ayer Tawar.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Telok Ayer Tawar, memang itu selalu diserukan oleh pihak-pihak wanita dan untuk makluman Dewan ini jikalau Kerajaan Negeri Pulau Pinang tidak mempercepatkan langkah ini ia tidak akan mencapai Kerajaan atau Negeri yang pertama yang mewujudkan atau memberi syarat kepada industri-industri, sektor industri untuk mengadakan pusat asuhan atau jagaan kanak-kanak. Kerana Negeri Johor sudah dalam perancangan untuk mengarah semua sektor industri dan sektor komersial supaya mengadakan tempat-tempat macam ini, maka saya tidak faham Negeri Johor baru mengadakan satu portfolio yang diketuai oleh wanita pada penggal ini sahaja tetapi telah boleh membuat banyak perkara untuk wanita di dalam negerinya. Mengapa portfolio kita tidak dapat membuat sedemikian, apakah Y.B. Ahli dari Telok Ayer Tawar boleh menjelaskan, mungkin ada apa-apa masalah yang dihadapi oleh portfolio ini.

Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar (Puan Jahara bt. Hamid):

Sebenarnya galakkan untuk membina pusat jagaan wanita ini telah lama diberi galakan dan bahkan ada kilang-kilang yang sudah membinanya cuma tidak mencukupi dan belum lagi boleh dibanggakan, bukan kita kata tidak ada langsung. Jadi sebagai satu *catalyst* sebab itu saya mencadangkan Kerajaan Negeri menunjukkan satu contoh dengan membina di pejabat-pejabat Kerajaan, pusat-pusat jagaan wanita, jagaan kanak-kanak minta maaf.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Daud bin Taha):

Penjelasan, dalam persidangan-persidangan yang lepas saya pernah timbulkan perkara ini. Saya minta satu model sahaja dahulu di KOMTAR di tubuhkan tengok bagaimana kita boleh tengok dan saya juga telah meminta untuk diadakan bilik-bilik untuk menyusu ada, perkembangan baru.

Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar (Puan Jahara bt. Hamid):

Itu tidak tahulah, cuma saya rasa EXCO yang berkenaan sahaja yang boleh menjawab.

Tuan Speaker:

Ya.

Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar (Puan Jahara bt. Hamid):

Saya ingin meneruskan,.....(gangguan).

Ahli Kawasan Sungai Dua (Encik Jasmin bin Mohamed):

Penjelasan Dato' Speaker, penjelasan.

Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar (Puan Jahara bt. Hamid):

Ya.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Encik Jasmin bin Mohamed):

Y.B. Dato' Speaker, kita tengok bilangan wanita ini terlalu ramai daripada yang telah dibangkitkan oleh wanita-wanita, kita dapati wanita kita sekarang ini terlalu sibuk sehingga kadang-kadang tidak ada masa, tidak cukup masa hendak jadi sebagai isteri. Wanita kita ramai, wanita setuju tidak kalau membenarkan suaminya kahwin satu lagi, seorang dduduk di rumah seorang jaga anak.....(ketawa).

Tuan Speaker:

Ramai yang minat dengan hal wanita ini.

Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar (Puan Jahara bt. Hamid):

Y.B. Dato' Speaker, saya rasa apa juga masalah yang dihadapi tidak seharusnya menjadi alasan kepada kaum lelaki.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Penjelasan Dato' Speaker. Dato' Speaker, jikalau keluarga kita hendak bahagia, saya tidak tahu bagi orang-orang muslim, tetapi saya sebagai seorang manusia apa yang awak sumbangkan, *what you given out you* hendak *return* yang sama. Ini mesti menjadi prinsip dalam keluarga juga, jikalau wanita terlalu sibuk ini tidak boleh dijadikan alasan untuk mengkahwin kali kedua, ini memang tidak boleh bagi orang yang bukan Islam tetapi saya hendak mengatakan di zaman yang moden ini bukan semua kerja yang selalunya tradisonal di buat oleh wanita tidak boleh diganti. Boleh diganti oleh orang lain ataupun boleh diganti dengan alat-alat moden, maka ini bukan tidak boleh menjadi alasan dan saya kesal kalau ada Ahli-ahli Yang Berhormat hendak menimbulkan isu ini dalam Dewan yang kita sedang membincangkan isu bagaimana hendak menjadi keluarga yang lebih bahagia, macamana suami hendak menolong untuk sama-sama menjaga anak atau sama-sama membuat kerja-kerja rumah, ada orang cakap hendak kahwin lagi, saya ingat tidak bolehlah.

Tuan Speaker:

Ya, teruskan.

Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar (Puan Jahara bt. Hamid):

Yang Berhormat Dato' Speaker.....

Tuan Speaker:

Panjang lagi topik ini.

Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar (Puan Jahara bt. Hamid):

Sedikit, ada sedikit lagi.

Tuan Speaker:

Kita hendak berhenti rehat. Kita habiskan topik ini.

Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar (Puan Jahara bt. Hamid):

Topik wanita.

Tuan Speaker:

Ada pilihan baru?

Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar (Puan Jahara bt. Hamid):

Satu perkara lagi Yang Berhormat Dato' saya rasa amat sedihlah kerana perjuangan dan sumbangan wanita di Pulau Pinang ini tidak mendapat pengiktirafan yang sewajarnya. Ini kita dapat ternyata di dalam pemberian anugerah-anugerah pingat-pingat Kerajaan Negeri. Saya tak tahu, tetapi yang saya kenal seorang sahaja Dato' wanita yang diberi anugerah di Pulau Pinang ini. Bukankah penduduk wanita 50% daripada penduduk Pulau Pinang dan saya rasa terdapat juga begitu banyak tokoh-tokoh negarawan, ilmuwan dan macam-macam lagi dari golongan wanita yang memberi sumbangan yang begitu banyak kepada Kerajaan Negeri. Seharusnya Kerajaan Negeri mempertimbangkan untuk memberi pengiktirafan kepada sumbangan wanita dengan pingat-pingat yang memberi gelaran Dato' ini kepada mereka-mereka yang sepatutnya menerima. Juga saya ingin menyarankan kepada Exco yang bertanggungjawab tentang wanita untuk menubuhkan sebuah Majlis Perunding Pembangunan Wanita Pulau Pinang. Saya tahu Yang Berhormat telah banyak memberi sumbangan kepada pembangunan wanita. Tetapi bila seorang sahaja maklumlah tidak terfikir, tak terbuat,

dengan itu biar wanita-wanita lain sama-sama memberi sumbangan memasuki *high profile*, atau *high power* ting tang ini untuk membantu memikir dan mencari jalan untuk melaksanakan dasar wanita negara yang telah diterbitkan sekian lama, ya, supaya ianya dihayati oleh semua bidang dan sektor di dalam negeri ini. Boleh saya teruskan sedikit lagi.

Tuan Speaker:

Kalau panjang lagi kita sambung selepas rehat nanti.

Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar (Puan Jahara bt. Hamid):

Saya sambung Yang Berhormat.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat Dewan di tangguhkan sehingga jam 11.30 pagi.

Dewan di tangguh pada jam 11.15 pagi.

Dewan bersidang semula pada jam 11.50 pagi.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat Dewan disambung semula. Dijemput Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar.

Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar (Puan Jahara bt. Hamid):

Yang Berhormat Dato' walaupun Dewan telah bersidang saya amat kesal seorang pun Ahli Exco kita tidak hadir sebab walaupun ucapan ini ditujukan kepada Yang Berhormat Dato' sebenarnya tindakan-tindakan seharusnya diperhatikan oleh Ahli-ahli Exco kita. Yang Berhormat Dato' Speaker....(gangguan).

Tuan Speaker:

Saya difahamkan bahawa Ahli Exco ada mesyuarat. Teruskan.

Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar (Puan Jahara bt. Hamid):

Saya ingin menarik perhatian Dewan kepada peranan dan perjalanan Majlis Agama Islam Pulau Pinang. Majlis Agama Islam Pulau Pinang yang merupakan satu institusi yang sangat penting untuk pembangunan dan kesejahteraan umat Islam di Pulau Pinang seharusnya memainkan peranan itu lebih aktif dan dinamik. Oleh sebab arus

pembangunan Pulau Pinang yang begitu pesat begitu banyak sekali masalah-masalah sosial, kemasyarakatan, ketinggalan di dalam pendidikan, ilmu dan kemahiran di kalangan umat Islam yang malangnya tidak begitu dititik beratkan oleh pihak Majlis Agama Islam kalau dibandingkan dengan harimau. Majlis Agama Islam tidak ada taring, kalau naga tidak ada api, kalau teh boh tidak ada umph. Kenapa saya kata begitu dari soalan bertulis yang dijawab jumlah kutipan zakat dari tahun 1995 yang kutip oleh Pusat Urus Zakat Majlis Agama Islam berjumlah 5.956 juta dan tahun ini saya pasti jumlah ini akan lebih lagi daripada jumlah tahun 1995. Wang baitumal terkumpul setakat ini berjumlah 8.596 juta. Oleh sebab angka-angka yang menakjubkan ini saya rasa tidak ada sebab Majlis Agama Islam memberi alasan tidak mempunyai cukup kewangan untuk menjalankan aktiviti program dan sebagainya untuk meningkatkan umat Islam di Pulau Pinang. Terutama sekali di Pulau Pinang ini kerana masyarakat Islam adalah golongan yang kecil atau minoriti. Dengan itu peranan Majlis Agama Islam mesti lebih daripada Majlis Agama Islam negeri-negeri lain untuk membantu masyarakat Islam di sini.

Satu perkara yang saya rasa telah diketepi dan diabaikan dan tidak dipentingkan oleh Majlis Agama Islam ialah pembangunan kemasyarakatan umat Islam. Tadi kita mengatakan pembangunan yang begitu pesat, penghijrahan yang begitu banyak, penduduk dari kawasan luar datang ke sini untuk mencari kerja. Jumlah pekerja-pekerja asing yang setakat ini 30,000 secara angka rasmi menyebabkan banyak masalah-masalah sosial, masalah sampingan dan harus diberi perhatian oleh Majlis Agama Islam. Saya ingin menunjukkan angka-angka yang telah diberikan sendiri oleh pihak Majlis dalam soalan bertulis.

Pada tahun 1995 penduduk Islam yang ada di Pulau Pinang ini berjumlah 30% sahaja, kadar penceraian adalah 504 berbanding dengan penduduk bukan Islam yang merupakan 70% penduduk Pulau Pinang yang mana insiden penceraian hanyalah 441 kes. Ini menunjukkan bahawa kadar penceraian orang Islam di Pulau Pinang lebih dari 3 kali ganda penduduk-penduduk bukan Islam. Angka ini tidak boleh diperkecilkan atau diketawakan sahaja kerana ia serius menunjukkan kehakisan struktur institusi keluarga Islam di Pulau Pinang. Penceraian membawa berbagai-bagai masalah terutama sekali anak-anak yang menjadi mangsa. Sebab itulah kita dapati angka-angka juga yang akan menunjukkan bahawa masalah ponteng sekolah, keciciran, masalah penagihan dadah, masalah lepak, masalah anak-anak luar nikah, pembuangan bayi ini semua adalah masalah yang dominan di dalam masyarakat Islam.

Berbalik kepada struktur institusi keluarga itu sendiri yang telah begitu banyak terhakis dan ini harus diberi perhatian serius oleh Majlis Agama Islam. Banyak manakah dan apakah program yang sedang dan

akan dijalankan oleh pihak Majlis Agama Islam untuk mempertingkatkan insituti kekeluargaan umat Islam di Pulau Pinang? Banyak mana peruntukan yang diberi? Jadi saya rasa kalau suruh jawab nanti memanglah sangat-sangat minima kalau ada. Satu perkara lagi berikutan dengan masalah tadi saya sendiri telah menyarankan 2 tahun dahulu.....(gangguan).

Ahli Kawasan Batu Lintang (Puan Chong Eng):

Peraturan.

Tuan Speaker:

Peraturan.

Ahli Kawasan Batu Lintang (Puan Chong Eng):

Peraturan 8, saya ingat *no business accept that of argument shall be transactor by Assembly if objection is taken by any member present that there are less than one quoter of the total number, one quoter* ada cukupkah? *We have 33 members now.*

Tuan Speaker:

Cukup.

Ahli Kawasan Batu Lintang (Puan Chong Eng):

Sorry.

Tuan Speaker:

Teruskan.

Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar (Puan Jahara bt. Hamid):

Dua tahun yang dahulu pihak Majlis Agama Islam telahpun meluluskan supaya dilantik konsuler-konsuler wanita untuk tinggal ataupun diletakkan di Pejabat-pejabat Kadi Daerah sehingga sekarang kita dapati bahawa ini belum dilaksanakan. Walaupun Naib-naib Kadi yang dahulunya kerja bagi kahwin dan menikahkan pasangan sahaja telahpun ditugaskan untuk menjadi konsuler-konsuler di Pejabat Kadi Daerah. Saya rasa tugas menjadi konsuler dan penasihat ini haruslah diberi kepada bukan sahaja kaum lelaki tetapi kaum wanita yang lebih faham dan prihatin tentang masalah rumahtangga. Kaunseling ini penting kerana setengah-setengah masalah yang membawa kepada penceraian boleh diselesaikan, diatasi melalui urusan ataupun nasihat. Tetapi apa yang kita

dapati rungutan daripada orang ramai yang mana kebanyakannya wanita yang menjadi mangsa-mangsa yang pergi membuat laporan ke pejabat-pejabat Kadi tidak diberi layanan yang sempurna, tidak ada tempat yang sesuai untuk mereka memberitahu masalah, tidak ada tempat untuk membuat kaunseling dan tidak ada pegawai-pegawai yang terlatih untuk menjalankan kaunseling ini, tidak semua orang boleh menasihati dengan cara yang *constructive*. Apa yang berlaku bila pergi ke Pejabat-pejabat Kadi, awal-awal lagi kaum wanita telah dicemuh dan dimarahi bukan diberi nasihat. Kalau wanita itu terpaksa lari dari rumah oleh sebab dipukul oleh suami ataupun tidak diberi nafkah oleh suami terpaksa pergi ke rumah ibu atau bapa dia dikatakan nusyuz dan tidak boleh menuntut cerai tetapi bagaimana dengan suami yang telah gagal untuk memenuhi tanggungjawabnya bukankah suami itu juga nusyuz? Dengan itu pelaksanaan undang-undang syariah juga haruslah memberi keadilan kepada pihak wanita dan tentang pelaksanaan Mahkamah-mahkamah Syariah, saya rasa satu penganiayaan besar telah berlaku kepada wanita-wanita di Pulau Pinang. Apabila terjadi tunggakan kes sebanyak lebih daripada 1,000 akibat daripada penyusunan semula Mahkamah Syariah bayangkan kalau kita di dalam keadaan itu untuk menuntut cerai terpaksa menunggu bertahun-tahun, tidak ada satu penyelesaian hanya diberi jawapan bahawa mahkamah tidak boleh bersidang kerana mahkamah belum disusun semula. Ini satu penganiayaan kepada kaum wanita dan saya harap dengan tersusunnya semula Majlis Agama Islam dan penubuhan dua jabatan baru ini, Jabatan Mufti dan Institusi Mahkamah Syariah dapatlah diatasi dengan seberapa segera kes-kes Mahkamah Syariah yang tertangguh sekian lama dan begitu banyak, haruslah diberi keutamaan.

Pembangunan dan pengurusan Tanah Wakaf pun begitu lemah sekali. Walaupun tanah-tanah wakaf ini telah diberi kelulusan untuk dibangunkan ditandatangani perjanjian usahasama dan sebagainya, dua tahun dahulu hingga sekarang belum ada lagi satu kes pembangunan yang dijalankan. Kenapakah sampai ke tahap ini begitu lewat dan lengah pelaksanaan pembangunan tanah-tanah wakaf saya ingin tanya kepada pihak Majlis Agama bahkan ia menimbulkan masalah kepada penduduk tempatan.

Satu kes pembangunan di kawasan saya di mana 20 ekar tanah sepatutnya dibangunkan oleh pihak Majlis, sudah dibuatkan perasmian besar-besaran oleh Y.A.B. Timbalan Perdana Menteri tetapi hingga sekarang dari 20 ekar baru 5 ekar ditambun baki 16 ekar dibiarkan dan sekarang dimasuki tikus dan tikus-tikus ini telah menyerang sawah-sawah di sekitarnya dan ini menjejaskan pertanian penduduk-penduduk tempatan. Saya tidak tahu di mana silapnya hingga sekarang kes ini masih berlarutan dan ini menyebabkan petani-petani yang *innocent* parti kita di sini menanggung kerugian.

Dengan itu pihak Majlis Agama Islam dan Jabatan Agama Islam perlulah mengemaskan jentera pentadbirannya. Jumlah wang zakat dan wang baitumal yang begitu banyak haruslah dimanfaatkan untuk pembangunan masyarakat Islam. Sehubungan dengan itu saya ingin menyarankan supaya Majlis Agama Islam disusun semula selaras dengan perkembangan semasa. Negeri-negeri lain yang mana Majlis Agama Islam diterajui oleh Menteri Besar saya minta supaya Majlis Agama Islam Pulau Pinang ini diterajui oleh Timbalan Ketua Menteri. Ini adalah kerana apabila diasingkan kepimpinan dan perjalanan Majlis Agama Islam daripada arus pentadbiran negeri proses membuat keputusan dan proses pelaksanaan menjadi lemah.

Di Pulau Pinang dengan penubuhan begitu banyak majlis-majlis dan perlantikan Ahli-ahli Exco yang begitu dinamik kita dapati ada satu *administrative super highway* dengan izin dan kita mahu pembangunan perkembangan Majlis Agama Islam dapat melalui *administrative super highway* ini dan janganlah bila yang lain-lain masuk gear 5 Majlis Agama Islam masih gear 3 dan kadang-kala *reverse gear*. Saya juga ingin memohon supaya pihak Kerajaan Negeri menambah peruntukan kepada Jabatan Agama Islam Pulau Pinang haruslah diberi perhatian kepada keperluan-keperluan untuk membangun mengemaskan jabatan mengisi kekosongan-kekosongan yang berlaku supaya tidak ada lagi sebab dan alasan yang boleh diberi tentang kelemahan dan kepincangan yang berlaku dalam Jabatan Agama Islam.

Jumlah pelaksanaan *enforcement* tadi hanya 13 orang *enforcement officer* Jabatan Agama Islam yangmana seorang sahaja wanita. Bila pergi buat serbuan bila ada orang perempuan tidak akan hendak suruh *enforcement officer* lelaki periksa dia?.....(ketawa). Jadi perlulah ditambah jumlah penguatkuasa wanita untuk menyertai serbuan-serbuan atau apa-apa bentuk serbuan yang dijalankan. Saya rasa setakat itu saja yang ingin saya bangkitkan saya harap apa yang ditimbulkan ini mendapat perhatian daripada pihak-pihak yang berkenaan semoga tidaklah sia-sia masa yang kita beri kepada Dewan ini. Sekian sahaja, terima kasih.

Tuan Speaker:

Tidak mahu sokong.

Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar (Puan Jahara bt Hamid):

Saya dengan ini mohon menyokong usul ucapan terima kasih.

Tuan Speaker:

Dijemput Ahli dari Kawasan Penaga.

Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar bin Ibrahim):

Yang Berhormat Dato' Speaker, saya juga ingin turut serta dalam perbahasan usul ucapan Tuan Yang Terutama yang telah disampaikan pada hari Isnin yang lalu. Setelah meneliti ucapan ini saya berasa begitu lega dan selesa sekali jadi rakyat Pulau Pinang kerana berbagai program telah diatur dan disusun demi untuk kepentingan rakyat di Pulau Pinang yang kita cintai ini.

Cuma ada satu dua perkara yang kita teliti tentang persidangan ini, pertama sekali ialah waktu dan ketika ianya diadakan. Perkara ini telah dibangkitkan oleh dua orang teman saya iaitu Y.B. dari Air Itam dan Y.B. Padang Kota. Sekali lagi saya tekan di sini bahawa waktu ini adalah tidak sesuai. Perkara ini kecil bukanlah besar sangat, bukan isu negara atau isu *state* tetapi mengadakan persidangan ini di waktu sekolah sebegini perlulah dipertimbangkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri dan para EXCO. Mengapa mengadakannya pada musim cuti sekolah? Tidakkah Ahli-ahli Yang Berhormat di sebelah sana sedar bahawa waktu ini pegawai-pegawai juga memerlukan cuti. Bagi wakil-wakil rakyat adalah perkara biasa, hari Ahad, hari cuti awam, sebagai wakil rakyat kerja 24 jam, malam-malam balik rumah orang ketuk pintu minta itu dan minta ini dan sebagainya, kerja banyak. Tetapi apa hal dengan ketua-ketua jabatan dan pegawai-pegawai mereka, mereka juga adalah manusia biasa yang memerlukan rehat, sebelum persidangan mereka buat kerja sampai ke pagi saya tidak tahu menyediakan jawapan itu dan ini. Sekarang masa cuti sekolah mereka juga ingin mengambil kesempatan itu untuk membawa keluarga dan anak isteri berehat apatah lagi musim ini musim kenduri dan sebagainya.

Kelmarin kita sentuh tetang sakit jiwa, janganlah satu hari nanti kita tengok pegawai-pegawai di Kerajaan Pulau Pinang penuh dengan pesakit jiwa. Mengapa kita tidak boleh injakkan sebelum cuti sekolah atau selepas cuti sekolah. Mengapa mesti disumbat juga-juga untuk waktu ini hendak buat. Enam bulan itu mesti juga enam bulan tidak bolehkah seminggu lebih awal atau dua minggu lebih awal. Y.B. L.A. tidak ada di sini, kalau tidak saya hendak tanya dia sekarang ini. Adakah perundangan itu mesti dibuat cukup-cukup enam bulan daripada dahulu perkara ini daripada tahun 90 dia seronok sangat masa ini hendak buat, saya pun hairan tidak tahu. Walaupun perkara ini dianggap kecil tetapi janganlah membebankan pegawai-pegawai Kerajaan, perkara ini boleh diubah dan boleh dibuat. Saya harap Kerajaan Negeri mengambil dan memandang perkara ini dengan serius supaya ianya tidak berulang lagi. Kita hanya bercakap soal kemanusiaan kita tidak pernah ambil berat secara total. Kita semua tertumpu kepada pembangunan Negeri Pulau Pinang ekonomi maju dan segelintir daripada masyarakat ini kita tidak ambil berat tentangnya.

Dato' Speaker, tadi saudara saya dari Telok Ayer Tawar ada menyentuh tentang PDC saya pun hendak sentuh sedikit saja tidak banyak kerana itu lanjutan daripada soal-jawab main soalan yang tidak habis dijawabnya. Memanglah negeri ini banyak projek-projek pembangunan yang dibuat untuk memajukan sama ada perindustrian perumahan dan juga IKS yang dibangkitkan kelmarin.

Saya bertanya apakah *profit margin* dengan izin projek-projek PDC khususnya IKS. Jawapannya ialah kecil saja *profit margin* apabila saya buat sedikit penyelidikan saya dapati ini bukan satu *profit margin* yang kecil sebagai contoh ini sebagai perusahaan ringan 1 1/2 tingkat teres MKDV Sdn. Bhd., Permatang Tinggi, SPT yang dibina dan dijual pada tahun 1996 ini. Keluasannya ialah 70 x 30 dijual dengan harga RM220,000. Ini bermakna satu kaki persegi RM104.76. Kedua Potential Glow Sdn. Bhd. juga perusahaan ringan yang dibina di Juru dalam tahun 95 dijual, 1 1/2 tingkat juga 70 x 30 2,100 kaki persegi dijual dengan harga RM180,000 yakni RM85.71 sen satu kaki persegi. Bukit Panchor Sdn. Bhd. SPS perusahaan ringan 1 1/2 tingkat 87 x 30 kaki dijual dalam tahun 96 sedang dibina dan sedang dijual dengan harga RM298,000 yakni RM114.18 sen satu kaki persegi. Koperasi Kastam Kepala Batas, SPU ini 2 tingkat 70 x 22 kaki dijual dengan harga RM180,000 tahun ini 96, satu kaki persegi bernilai RM116.88 sen berbanding dengan projek PDC. Bukit Tengah 1 1/2 tingkat teres *light industry* sama juga luas 2,344 dijual dengan harga RM293,000 yakni RM125.53 sen satu kaki persegi. Tadi setelah saya katakan MKDV, Potential Glow, Bukit Panchor, Koperasi Kastam untuk teres 1 1/2 tingkat. Kalau kita hendak tengok Semi-D 1 1/2 tingkat, Semi-D Taman Nagasari keluasan 9,278 sq. ft. dengan izin dijual dengan harga RM825,700 berbanding dengan PDC yang hanya keluasan 5,487 kaki persegi jual RM700,273.

Ini bermakna projek-projek PDC, kilang-kilang yang didirikan oleh PDC adalah jauh lebih mahal daripada yang dibina oleh syarikat-syarikat swasta. Di mana letaknya *profit margin* yang kecil itu. Kita mesti ingat swasta yang membeli tanah itu ialah dengan harga pasaran tetapi PDC membeli tanah dengan bantuan Kerajaan untuk mendapat *land acquisition* pengambilan tanah dengan harga yang murah tetapi apabila dibina dijual dengan harga yang lebih tinggi. Ini bukan satu tuduhan tetapi adalah satu kenyataan daripada hasil kajian yang memang ada dalam pasaran siapa pun boleh cari. Bukan *profit margin* yang kecil, itulah kalau dulu kita dengar Y.A.B. Timbalan Perdana Menteri membangkitkan bahawa segala korporat yang mendapat faedah hasil daripada perjuangan parti Barisan Nasional negara menjadi makmur mestilah sekarang ini membalas balik dengan cara tanggungjawab sosial, *social obligation* itu mesti ada. Projek-projek sosial tetapi kita ini PDC adalah agensi Kerajaan Negeri jangan cakap fasal hendak membantu kita hendak bercakap tentang *social obligation* tentang *social responsibility* maaf dengan izin, tanggungjawab sosial, jangan cakap. Kalau hari ini agensi Kerajaan Negeri sendiri tidak

membantu rakyat ini mana mungkin syarikat-syarikat swasta lain hendak ambil jalan yang sedemikian. Saya tidak menyalahkan pentadbiran PDC tetapi Lembaga Pengurus, Lembaga Pengarah yang ada dalam itu mesti memikirkan soal ini.....(gangguan).

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Hj. Ahmad bin Saad):

Tukar Lembaga Pengarah.

Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar bin Ibrahim):

Tukar Lembaga Pengarah.....(ketawa) saya harap sebentar lagi dalam masa menggulung sila jawab, yang dikatakan *profit margin* yang kecil itu. Negeri Pulau Pinang memang banyak mendapat bantuan daripada agensi-agensi Kerajaan, PERDA ada dan macam-macam pun ada. Tetapi itu adalah Agensi Pusat, PDC adalah agensi Kerajaan Negeri apa peranan PDC dalam membantu rakyat di Pulau Pinang ini. Bahkan tumpuan operasinya adalah kawasan metropolitan sahaja, Pulau Pinang kemudian Butterworth dan Bukit Mertajam sahaja. Kawasan di luarbandar PDC tidak pernah buat apa-apa, Batu Kawan tempat yang boleh mendatangkan potensi begitu memanglah dimajukan.

Apahal dengan Penaga, apahal dengan Cerok Tok Kun, apa hal dengan Permatang Berangan di manakah peranan PDC di sini. Saya tidak faham betul-betul, apakah tujuan PDC ditubuhkan untuk mendapatkan keuntungan semata-mata itukah falsafah PDC di tubuhkan daripada dahulu berasa bangga menunjukkan akaun, kita untung sekian banyak ratusan juta, kita boleh bagi gaji bonus dua, tiga bulan. Saya tidak mempunyai perasaan dengki, bagilah kalau dapat, persoalannya adakah itu yang menjadi tujuan utama PDC ditubuhkan, untuk mencari keuntungan, kalau hendak mencari keuntungan berniaga, okay, tetapi apa yang saya tahu PDC juga pernah melibatkan dalam bidang perniagaan yangmana mereka jadi bankrap, anak-anak syarikat itu seperti macam industri cendawan, industri perkapalan sudahpun ditutup, yang ini industri pembangunan hartanah yang ini kalau kita tengok dia bantuan daripada Kerajaan untuk buat *land acquisition* beli tanah dengan murah, pasal apa jual mahal, inilah saya tidak faham, tidak erti. Jadi adalah wajar perkara ini fikirkan semula melihat tujuan ianya ditubuhkan kalau dahulu ditubuhkan dalam tahun tujuh puluh perkara itu sudah tidak sesuai lagi maka perlu sekarang ini di adakan satu rombakan dan segala tujuan dan matlamatnya perlu di kaji semula. Janganlah pembangunan Pulau Pinang ini ditumpu kepada sebahagian sahaja daerah untuk kepentingan sebahagian daripada penduduk kita patut memikirkan juga seluruh negeri Pulau Pinang di mana juga ia berada, di cerok manapun mesti mendapat bantuan.

Itulah sepatutnya dilakukan apalah guna kita bercakap tentang kemajuan kehebatan Pulau Pinang, kebanggaan KOMTAR 60 tingkat dan sebagainya tetapi ada daripada penduduk-penduduk di dalam kawasan kita yang masih tidak mendapat nikmat seperti orang-orang lain dapat yang dari segi geografinya tidak jauh bezanya. Bukankah ini satu kebanggaan atau satu perkara yang seronok saya hendak bangkitkan di sini tetapi itu adalah satu kenyataan, kita yang membuat dasar di sini tetapi kalau kita tidak memikirkan soal ini kita menganiayai sebahagian daripada rakyat yang ada di Pulau Pinang ini.

Dato' Speaker, cukuplah pasal PDC kita beralih kepada Medan Fair, Pasaraya Sumatera Utara dalam tahun 1983 itu pertama kali saya pergi ke Medan Fair, menjaga gerai di situ, kali ini tahun 1996 sekali lagi saya mendapat peluang mengikut rombongan Kerajaan Negeri untuk upacara perasmian Medan Fair malangnya apa yang saya lihat daripada tahun 1983 sampai 1996 adalah perkara yang sama juga, pavillion itu yang sama juga, okaylah di dalam itu, gambar muka EXCO kalau dahulu EXCO lama, sekarang EXCO muka baru lepas itu tunjuk serbok kopi, kari dengan oren jus, sudut sana pula tunjuk batik Perda 4 helai. Pulau Pinang yang itu Pulau Pinang. Serbok kopi, serbok kari, jus, kain 4 helai lepas itu gambar, itu yang ditunjuk satu kebanggaan negeri Pulau Pinang inilah kami hasilkan serbok kopi. Saya tidak mengerti tidak akan itu sahaja daripada Pulau Pinang yang kita bercakap tentang *hitech*, di Pulau Pinang. Pusat kecermelangan pendidikan, industri moden ini tunjuk serbok kopi, serbok kari.....(ketawa), serbok kari. Dato' Speaker, *produce* serbok kopi Indonesia lagi baik, mereka tengok, kerling sahaja, mereka kata serbok kopi yang sedap di Indonesia itu serbok kopi musang berak....(ketawa), tetapi apa pun juga Pulau Pinang tidak sepatutnya itu yang menjadi pameran tahun demi tahun.....(gangguan).

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Bukan tahun 1983, tahun 1975 lagi.

Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar bin Ibrahim):

Tahun demi tahun tunjuk perkara itu juga, kita ada kalau kita dok bercakap pasal pusat kecermelangan pendidikan *why not* kalau kita panggil mereka mengaji di sini. Apa yang saya lihat di impot pekerja-pekerja mereka sahaja, pekerja-pekerja Indonesia banyak yang datang betul dalam membantu ekonomi kita tetapi jangan lupa pengaliran wang daripada negeri kita balik ke sana banyak mana, kita tidak pernah kira. Saya rasa eloklah kita fikirkan, buatlah sesuatu yang baru kalau Y.B. daripada Permatang Pasir kata tadi daripada 1975 sampai tahun 1996 macam itu juga, tetapi bila kita adakan Pesta Pulau Pinang, pavillion Medan itu dia asak penuh macam-macam, serba mak nenek yang dia bawa, betul tidak Y.B. daripada Batu Uban, betul tidak, tidak berani jawab. Soalnya saya dengar ialah masalah Kastam, sekejap lagi kita

cakap masalah Kastam. Dia bawa serba mak nenek, ini bahasa ini tidak apakah, daripada kain-kain anyaman hingga ke dodol, dia bawa dan di jual pula, berebut-rebut orang kita beli. Dia jual saya difahamkan kita tidak boleh bawa ke sana kerana kastam, kerana kastam halang, kita bukan hendak jual, kita hendak pamir itupun tidak boleh dapat, kerana kita tidak lawan minta, adakah Kerajaan Pulau Pinang atau Kerajaan Pulau Pinang ini masih dibelenggu dengan pemikiran pajakan, kerana negeri ini, Seberang Perai pernah di pajak kepada Kerajaan Kedah RM10,000 setahun selagi ada bulan dan matahari. Kerajaan Inggeris pajak kepada Kerajaan Kedah tiap-tiap tahun kena bayar RM10,000 perjanjian itu berkuatkuasa pada ketika itu hinggalah selagi ada bulan dan matahari. Tiap-tiap tahun Kerajaan Negeri Pulau Pinang kena bayar kepada Kedah, tetapi sekarang telah diberhentikan. Pokoknya ialah *mentality* Kerajaan, rakyat dan kita semua di sini mungkin disebabkan oleh pajakan itu, *mentality* pajakan, jadi kita rasa rendah diri, kecut, takut, bila kita hendak berhadapan dengan Kerajaan Indonesia, berhadapan dengan Kastam Indonesia tidak boleh masuk, kitapun tidak boleh masuk. Dia punya barang kita beri masuk dan jual segala dodol, serba mak nenak, bila Medan Fair hendak bawa pergi, bawalah kain batik PERDA 4 helai dan serbok kari yang saya kata tadi.

Ahli Kawasan Batu Lintang (Puan Chong Eng):

Penjelasan.

Tuan Speaker:

Penjelasan.

Ahli Kawasan Batu Lintang (Puan Chong Eng):

Dato' Speaker, kalau kita mendengar komen-komen daripada Yang Berhormat....(gangguan)

Tuan Speaker:

Penaga.

Ahli Kawasan Batu Lintang (Puan Chong Eng):

Penaga kita mendapat satu gambaran memanglah itu penyertaan di dalam Medan Fair itu tidak mendatangkan apa-apa kesan langsung malahan dia menunjukkan ketidak cekapan negeri Pulau Pinang maka adakah Y.B Penaga hendak mencadangkan bahawa jikalau tiada apa-apa perubahan di tahun-tahun hadapan maka kita lebih baik menjimatkan masa, jimatkan duit dan tidak menyertai Medan Fair ini....(gangguan).

Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar bin Ibrahim):

Bukan tidak cekap, saya menafikan bahawa Kerajaan Negeri tidak cekap, yang saya katakan ialah *mentality* pajakan, cekap, dia cekap, bercakap mengcekup....(ketawa), *terror* itu, *mentality* pajakan yang mempengaruhi dalam urusan perniagaan, urusan perbincangan sesuatu projek, sesuatu hal, tadi Medan Fair. Perkara yang kedua saya hendak sentoh *mentality* pajakan ini ialah tentang *hitech industrial park* dahulu hendak buat di Pulau Pinang, kelam kabut macam mana terlepas pergi ke Kedah dapat ke Kulim. kita kita tidak *fight* dengan cukup kuat, lepas mungkin kita rasa ini tanah pajakan ini kenalah *slow* sedikit dan sebagainya, tanpa disedari. Begitu juga dalam perbincangan *concession agreement* bila IWK hendak masuk atau PLUS, Kerajaan Negeri seolah-olah macam *no say*. Pusat kata okay masuk ke Pulau Pinang kita pun *alright* tanah kena bagi, bila hendak kutip Tol mereka kata PLUS tidak boleh, kita pun tidak boleh. Kita selalu beralah, sikap beralah, mendiamkan diri, sekarang yang saya takut dan bangkitkan isu ini perkara yang saya bimbang sekali Lapangan Terbang yang mungkin akan terbang daripada Pulau Pinang, Hari itu kata Nibong Tebal kita sudah *confident* dapat kawasan tanah di situ akan didirikan kawasan Lapangan Terbang, hari ini kita sudah dengar suara-suara Selama, Perak, Kedah Selatan dan sebagainya. Sekali lagi saya bimbang ini juga akan terlepas. Kerana kita ini terlalu beralah, beralah dengan Kerajaan Indonesia, beralah dengan Negeri Kedah, beralah dengan Negeri Medan dan Kerajaan Negeri Perak dan sebagainya. Jadi saya syurkan di sini untuk mengelakkan mengikiskan daripada *mentality* pajakan itu kita jangan beralah lagi kita mesti buat satu tuntutan yang benar-benar berkesan. Kita *present* kes kita bahawa itulah kawasan yang terbaik sekali *whatever it is* dalam Pulau Pinang dan Seberang Perai ini. Kalau perlu kita gunakan konsultan kita keluarkan wang cari konsultan yang baik, *prepare* kes kita baik-baik, kita buat publisiti, kita lawan, supaya perkara itu kekal di Pulau Pinang janganlah satu persatu akan terhakis daripada kita, akhirnya kita tidak memperolehi apa-apa.

Dato' Speaker, tempat pelancongan negeri Pulau Pinang memang banyak, tahniah kepada Y.B. daripada Batu Uban yang gigih, banyak pelancong yang datang, banyak tempat-tempat pelancongan baru yang diwujudkan, tetapi ada satu, dua tempat yang menjadi identiti *landmark* di Pulau Pinang yang agak terbiar. Kalau dahulu orang kata Pulau Pinang tempat pelanconan yang utama ialah Bukit Bendera, dan juga Kebun Bunga, hari ini apa jadi dengan Bukit Bendera? Tidak ada tempat di Malaysia yang mempunyai keistimewaan di Malaysia seperti Bukit Bendera, kita boleh naik dengan keretapi dan sebagainya. Hari ini kalau kita naik Bukit Bendera macam itu juga, 20 tahun dahulu adalah bunga sidikit, adalah *children playground* itu sahaja. Tidakkah terfikir bahawa Bukit Bendera yang mempunyai satu sejarah yang teristimewaan yang memang di kenali di mana-mana jua bila di Pulau Pinang ini Bukit Bendera tempat yang unik kita majukan tempat itu, membawa satu tema yang baru, seperti yang dibuat di Hong Kong apa *park* itu, *Ocean Park*

dia ada *cabel car* dan sebagainya. Mengapa kita tidak boleh, kita ada pelbagai pihak swasta yang maju, ahli-ahli korporat yang mampu, kita biar Bukit Bendera hanya tanam bunga tahi ayam candu, pergilah naik masih ada, minggu lepas saya naik.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Penjelasan, sedar tidak ahli Yang Berhormat, Bukit Bendera telah ditubuhkan Bukit Bendera Corporation tetapi Bukit Bendera Corporation yang ditubuhkan itu hanya tinggal pada nama sahaja. Tetapi tidak ada pelaksanaan.

Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar bin Ibrahim):

Itu kalau dia tidak boleh melaksanakan terima kasih Y.B. Permatang Pasir kalau ia tidak boleh melaksanakan, tarik baliklah. Tiada ada apa, *nothing* tidak percaya pergi naik, dahulu wakil rakyat dapat tiket *free* sekarang sudah tidak dapat.....(ketawa). punya dia hendak *bisness*. kena *apply*, kena minta akhirnya dia beli juga, baik bayar RM2.00. senang naik. Bukanlah pasal soal *free* itu, tetapi pentadbiran Bukit Bendera dari segi kemajuan, dari segi pembangunan atau bangkitkan nama, megahkan kembali sejarah tahun lima puluhan, enam puluhan itu tidak wujud, mati dan lesu. Begitu juga Kebun Bunga jadi kalau datang ke Kebun Bunga, orang rasa seronok, tempat perkelahan keluarga tetapi sekarang Kebun Bunga ada apa yang kita kata Waterfall itu, kita Expot kera yang saya dengar, itu yang banyak. Jadi saya syorkan tempat ini tempat yang menarik, tempat yang istimewa kita dapat majukan dan dapat menarik begitu ramai sekali pelancong walaupun daripada dalam Negeri, mahupun luar negeri.

Dato' Speaker, soal kotor, saya sedar kotor ini projek MPSP dan MPPP, kami juga cuba sedaya upaya hendak membersihkan Pulau Pinang macam-macam cuba buat sedaya upaya, tidak pernah kena yang betul, tidak apa, tetapi satu kawasan yang kami tidak berkemampuan untuk membersihkannya ialah kiri/kanan landasan keretapi. Saya percaya EXCO dan ahli-ahli Yang Berhormat di sebelah sana tidak pernah naik keretapi berapa tahun, tetapi cubalah sebentar lagi, minggu depanlah, naik keretapi jangan jauh daripada Butterworth hingga ke Bukit Mertajam cukup. Ahli Yang Berhormat Permatang Berangan cuba tengok sekali lagi dari Butterworth sampai Bukit Mertajam lebih kurang dalam 20 minit, 30 minit dan lihatlah kiri dan kanannya, keindahan betapa buruk dan kotor, itulah kawasan yang paling buruk dan kotor di seluruh di Seberang Perai, saya tidak berani komen tentang Pulau Pinang, di luar keupayaan MPSP kerana itu adalah *reserve* KTM, hendak masukpun tidak boleh kerana dengan rumah setinggan dan sebagainya. Pernah dan berbincang dengan KTM mengapakah perkara ini dibuat, jawapannya ialah keutamaanya mereka nombor satu ialah keselamatan, nombor dua

keuntungan, Pegawai Kanan KTM beritahu, keselamatan dan keuntungan sebab itu bila sahaja saya. Y.B. dari Padang Kota cerita tentang stesyen keretapi Butterworth dia pergi tengok stesyen, lagi sekali Ahli Yang Berhormat saya syorkan naik keretapi sampai Bukit Mertajam cukup, melihat keindahan sampah yang seperti dahsyat di kawasan itu, jadi saya pohonlah daripada pihak Kerajaan Negeri untuk memandangi perkara ini dengan lebih serius dan mengambil tindakan berhubung dengan KTM kalau atas nama KTM, atas nama Kerajaan Negeri mendesak berbuat demikian Insya-Allah saya rasa mereka usaha untuk melakukannya. MPSP telah tulis surat dua, tiga kali dia buat pekak, buat tidak tahu, kita minta atas Kerajaan Negeri.

Dato' Speaker, yang terakhir sekali kita terbaca dalam akbar baru-baru ini bahawa 31 buah kilang kepunyaan pelabur-pelabur daripada Taiwan yang telah menutup perniagaannya lari meninggalkan pekerja-pekerja dengan keadaan yang tidak menentu. Saya tidak tahu di Pulau Pinang ini berapa banyak kilang kepunyaan kilang kepunyaan Taiwan, pelabur-pelabur Taiwan, saya tidak tahu sebenarnya tidak sempat hendak buat kajian. Kesempatan ini saya ambil untuk memperingatkan Kerajaan Negeri untuk berwaspada, *check* awasi, kita tidak mahu pelabur-pelabur Taiwan ini tapabila berbilang mendapat keuntungan yang agak mencukupi baginya terus dia meninggalkan perniagaannya dalam keadaan yang kucar kacir. Jadi mulai dari sekarang kita mesti mengawasi, kita asyik hendak tarik pelabur-pelabur akhirnya bertabur jadinya.

Jadi Dato' Speaker, sekian dahulu ucapan saya, saya ucapkan berbanyak-banyak terima kasih. Ada satu lagi ialah sekolah agama dan sekolah pondok. Sebut sahaja sekolah Agama, sekolah pondok ahli Y.B. Permatang Berangan senyum kerana dia tahu tindakan akan diambil dengan segera. sekolah pondok dan sekolah agama ini konsep daripada tahun 30an lagi, tidur, buat pondok kecil-kecil, tidur atas buah kelapa, mengaji, kurikulum kitapun tidak tahu dan yang lebih menyedihkan keadaan tempat itu adalah kawasan yang sentiasa mudah mengalami bencana dan kita tengok di Kedah dahulu sekolah agama yang terbakar dan baru-baru ini kelmarin terbakar lagi, kita takut di Pulau Pinang sekolah-sekolah agama rakyat pondok ini tidak mempunyai ciri-ciri keselamatan juga mengalami nasib yang sama, kita hendakkan apabila pelajar dari sekolah agama itu mengikut aliran utama dalam sistem pendidikan, tetapi yang penting sekali infrastrukturnya, kita tidak mahu pondok-pondok itu di Pulau Pinang ini akan mengalami nasib sama seperti pelajar di Kedah, harapanya ialah Kerajaan Negeri memberi perhatian yang serius supaya ia dapat membantu pelajar-pelajar ini mengamalkan cara hidup ataupun kemudahan tahun 30an, 40an jadi saya katakan tadi di Pulau Pinang ini bukan semua dapat mengecapi nikmat yang sama

janganlah pula ada sebahagian daripada penduduk ini yang merasa dirinya tersisih walhal kenikmatan daripada dikecap sebahagian daripadanya dan sebahagiannya terus hidup dalam keadaan menderita dan kecewa dengan kata-kata itu Dato' Speaker, saya mohon menyokong.

Tuan Speaker:

Di jemput ahli kawasan Datok Keramat.

Ahli Kawasan Datok Keramat (Encik Lim Boo Chang):

Saya berdiri untuk mengambil bahagian dalam perbahasan usul Ahli kawasan Permatang Pasir mengucapkan terima kasih kepada TYT Yang Di Pertua Negeri Pulau Pinang kerana berkenan melafazkan ucapan pertama di dalam Dewan ini dalam Penggal Kedua, Dewan Undangan Negeri Pulau Pinang yang ke sembilan pada 27.5.1996. Izinkan saya mengambil kesempatan ini untuk menyebut sedikit perkara yang dibangkitkan oleh Y.B. dari kawasan Batu Lintang iaitu tentang tuduhannya kepada pengundi-pengundi yang menukar alamat mereka sebagai pengundi hantu. Kalau saya tidak salah Y.B. dari Batu Lintang pada asalnya pun bukan penduduk atau penghuni Pulau Pinang tetapi saya tidak boleh kata dia pengundi hantu dia dahulu dari Pahang, Raubkah dan pada satu ketika kalau saya tidak salah dia pun memohon menjadi seorang kakitangan ibu pejabat Parti Gerakan Rakyat Malaysia Pulau Pinang tetapi malangnya dia dia tidak diterima.

Ahli Kawasan Batu Lintang (Puan Chong Eng):

Penjelasan Dato' Speaker.

Ahli Kawasan Datok Keramat (Encik Lim Boo Chang):

Nanti saya akan beri jalan.

Tuan Speaker:

Dia tidak bagi jalan.

Ahli Kawasan Datok Keramat (Encik Lim Boo Chang):

Kelmarin dia pun tidak beri jalan, dia kata saya gemok dan dia tidak takut, gemok atau tidak gemok tidak apa, kalau kucing hitam atau putih, kucing yang boleh menangkap tikus adalah kucing yang bagus. Y.B. gemok atau kurus tidak ada.....(gangguan).

Tuan Speaker:

Lagi gemok lagi *handsome*.(ketawa).

Ahli Kawasan Datok Keramat (Encik Lim Boo Chang):

Yang Berhormat boleh, berkhidmat adalah bagus Dato' Speaker, banyak pertuduhan-pertuduhan yang tidak berasas, ini adalah satu pertunjukkan bahawa Parti Pembangkang DAP ini telah hilang modal kapitalnya dan tidak mahu mengakui keputusan rakyat jelata yang memberi mandat yang terbesar sekali kepada Barisan Nasional.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Penjelasan Dato' Speaker.

Ahli Kawasan Datok Keramat (Encik Lim Boo Chang):

Nantilah.

Tuan Speaker:

Dia belum mahu bagi jalan.

Ahli Kawasan Datok Keramat (Encik Lim Boo Chang):

Tidak kasi jalan duduk.

Tuan Speaker:

Y.B. sila duduk.

Ahli Kawasan Datok Keramat (Encik Lim Boo Chang):

Ini satu buku ditulis oleh seorang pemimpin DAP bukan Dr. Quah Kia Song, dia ada tulis satu buku *inside the DAP* ada banyak cerita-cerita yang kotor tentang DAP, tetapi buku ini tentang Pilihanraya Umum 1995, mengapa analisis tentang kekalahan DAP dan siapa *editor* atau penulis buku itu. Itu pemimpin pembangkang dalam Dewan ini dahulu, bekas Ahli namanya Yeap Gim Guan dia kata dengan kesimpulannya iaitu kekalahan DAP adalah sebab *attitude*. *Attitude* pemimpin Lim Kit Siang, dia orang yang *dictatorial* menjadi *robot corp* dan bukan orang yang penyayang inilah masalah kekalahan DAP bukan pengundi-pengundi hantu, tetapi nampak Speaker....(gangguan).

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Penjelasan.

Tuan Speaker:

Penjelasan boleh.

Ahli Kawasan Datok Keramat (Encik Lim Boo Chang):

Bolehlah sedikit.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Dato' Speaker, yang pertama semalam saya tidak bagi Ahli Dato' Keramat apa-apa penjelasan kerana itu tidak ada kena mengena dan tidak menyentuh tentang perkara dari Y.B. Datok Keramat, saya menyentuh ialah perkara YAB Ketua Menteri dan daripada ucapan tadi saya berpendapat bahawa Y.B. Datok Keramat tidak faham perkataan pengundi hantu yang saya maksudkan dalam ucapan saya, kalau dia teliti apa yang dimaksudkan penghuni hantu bukan menyatakan pengundi yang telah bertukar tempat tinggal lepas itu dia menukar pendaftaran sebagai pengundi di tempat itu. Ini memang mesti dilakukan kalau seorang dia dahulu tinggal di Pahang sekarang tidak di Pulau Pinang tidak mungkin saya balik ke Pahang untuk membuat undian, saya patut menukar pendaftaran saya ke Pulau Pinang itu memang dalam Akta Pilihanraya, yang saya maksudkan pengundi hantu ialah orang yang tidak mendiami atau duduk di satu kawasan tetapi tujuan untuk meminda sendiri ataupun dipinda ke kawasan itu hanya untuk mengundi di situ supaya dapat menyokong parti-parti yang tertentu ini di katakan pengundi hantu ini di pakai dalam kajian ilmiah dan bukan saya reka maka saya berpendapat Y.B. Datok keramat sama-sama dengan Y.B. Pengkalan Kota tidak faham perkataan ini. Yang kedua saya cabar Y.B. Datok Keramat menunjuk bukti bahawa saya pernah memohon perkerjaan di Parti Gerakan jikalau dia tidak boleh mengeluarkan apa-apa bukti saya hendak dia tarik balik ucapan dia.

Tuan Speaker:

Saya ingat Y.B. tidak usah cabar-cabarlah.

Ahli Kawasan Datok Keramat (Encik Lim Boo Chang):

Tidak payahlah, sudah lama perkara ini, tidak apa Dato' Speaker saya pun cakap kalau saya tidak salah saya akan mencari fail dahulu kalau ada rekod, interviewkah oleh sesiapa, cadangan sesiapa yang memimpin Parti Gerakan pada masa itu. Kalau saya salah tolong dan sila membetulkan saya, tetapi isu yang pokok ialah kalau orang yang tinggal di sesuatu tempat yang tidak mahu menukar tempat pilihanraya tempat mengundi untuk pilihanraya

itupun jangan menggunakan perkataan yang ada kesan negatif dan memburukkan hati mereka iaitu saya boleh beri contoh Karpal Singh pun yang sekarang menduduki di Jalan Utama ada namanya di Medan Terengganu, kamu boleh cakap Karpal Singh, penghuni hantukah.

Tuan Speaker:

Y.B. tolong jangan guna perkataan kamu.

Ahli Kawasan Datok keramat (Encik Lim Boo Chang):

Saya tahu itu *pantom word*

Tuan Speaker:

Gunakan perkataan Yang Berhormat, jangan gunakan perkataan kamu.

Ahli Kawasan Datok Keramat (Encik Lim Boo Chang):

Y.B. dari Batu Lancang ada banyak contoh-contoh tentang pengundi-pengundi yang tidak menukar kepada tempat mengundi yang terbaru, jangan marah kepada mereka, ini isu pokok.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Penjelasan.

Ahli Kawasan Datok Keramat (Encik Lim Boo Chang):

Saya tidak bagi jalan lagi.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Dia tidak faham, Dato' Speaker.

Tuan Speaker:

Yang Berhormat, dia tidak bagi jalan.

Ahli Kawasan Datok Keramat (Encik Lim Boo Chang):

Masa yang singkat saya dapat Dato' Speaker, tidak ada pengundi hantu yang mengalahkan DAP, sekarang ada ADUN hantu, saya adalah wakil rakyat Datok Keramat, sekarang sampai hari ini 13 bulan selepas pilihanraya umum bulan Mei 1995 DAP di kawasan saya masih ada itu K. Balasundram, ADUN Datok Keramat dengan izin dalam bahasa Cina *kam ceng*

ti chow yen Balasundram *pan su chu*, malulah, ini wakil rakyat hantu. Ini wakil rakyat hantu, saya ialah yang dipilih Dato' Speaker ada 2 Adun sekarang mana boleh ini Adun hantu ini adalah dibawah kawalan *election of federation Act* boleh *imitate* satu orang aduan ini salah, kalau DAP tidak turunkan *sign board* ini saya akan buat satu lapuran kepada Suruhanjaya Pilihanraya.

Dato' Speaker, nampaknya satu lagi wakil rakyat hantu melalui pengundinya namanya ada, kerusinya ada tetapi tidak boleh dicari ini MP Ahli Parlimen Tanjung. Inilah wakil rakyat hantu, Dato' Speaker, selain daripada itu adalah lebih daripada setahu sejak pilihanraya umum dan ada sesuai pada ketika ini kita patut mengkaji semula berbagai polisi, program dan projek yang telah dilaksanakan oleh Kerajaan Negeri. Saya berdiri di sini bukan untuk memuji atau mengkritik Kerajaan negeri atau Kerajaan Tempatan tetapi mesti memberi cadangan saya kalau ada kelemahan-kelemahan yang tertentu kepada jabatan-jabatan yang tertentu.

Tentang isu PDC Dato' Speaker, kita juga menyedari bahawa PDC ditubuh pada tahun 1971 dia telah berperanan utama dalam mengatur dan merancang pertumbuhan ekonomi negeri. Pada hakikatnya PDC patut di puji sebagai sebuah agen perindustrian negeri dibawah panduan bekas Ketua Menteri Yang Berbahagia Tun Dr. Lim Chong Eu. Dato' Speaker, tetapi ramai kakitangan baru PDC mungkin tidak mengetahui masa kesusahan PDC telah mengalami ataupun sebenarnya mereka telah lupakan sumbangan Tun Dr. Lim Chong Eu, mereka tidak patut disalahkan kerana banyak perpustakaan masa kini dengan izin *the crealiterature* PDC telah meninggalkan bahagian-bahagian sejarah yang penting, bukan sahaja atau dengan izin di *imaginialize* tetapi juga ramai kawan lama beliau yang banyak memberi sumbangan yang ketara kepada PDC seperti Y.B. Dato' Chet Singh yang nampaknya tidak lagi di siar dalam perpustakaan PDC. Walau bagaimanapun dia telah dilantik sebagai seorang Senator oleh Dewan Yang Mulia ini tahun lalu.

Dato' Speaker, saya membangkitkan perkara ini bukan tujuan mengagong-agongkan personaliti tetapi oleh kerana perlu mengingatkan jenerasi muda tentang masa susah yang kita alami supaya mereka boleh lebih menghargai apa yang telah dicapai oleh Pulau Pinang pada hari ini. Dato' Speaker, PDC juga tidak nampak mencatatkan keuntungan terkumpul atau asetnya kepada Kerajaan Negeri. Kerja-kerja infrastruktur yang telah disumbangkan oleh PDC tidak boleh mengecualikan PDC daripada menghantar balik sedikit keuntungannya kepada Tabung Negeri oleh kerana pada akhirnya sumbangan kepada pembangunan infrastruktur adalah satu syarat untuk pemaju perumahan swasta semasa mereka menjalankan perumahan mereka. Dan memandangkan keuntungan terkumpul PDC adalah besar berjumlah RM720 juta ringgit seperti dinyatakan jawapan bertulis kepada saya oleh YAB Tan Sri dibawah kepimpinan dan kebolehan YAB Ketua Menteri Tan Sri Koh Tsu Koon, PDC telah masuk ke era baru kini negeri Pulau Pinang sedang memandang kepada industri berteknologi tinggi yang mempunyai nilai bertambah dengan izin *added value*

serta produksi modal intensif ada satu transformasi pembangunan ekonomi negeri, nampaknya ahli ADUN Batu Lancang tidak tanya apa-apa transformasi pembangunan ekonomi di negeri ini kalau saya tidak salah, kalau dia tidak tahu dan pengalaman di dalam bidang ini atau tidak mahu mengetahui kepercayaan.....(gangguan).

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Peraturan.

Tuan Speaker:

Peraturan.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Peraturan 46(8)(b) *a member must not make a personel charge against another member (c) use offensive expression (d) indulge inpersonality* bahawa saya meminta Dato' Speaker, untuk membuat satu keputusan atau satu ruling untuk mengarah Y.B. Datok Keramat untuk menarik balik semua perkataan yang membuat *personel charge*.

Tuan Speaker:

Yang Berhormat, yang mana satu dikata *personal charge* tadi.

Ahli Kawasan Dato' Keramat (Encik Lim Boo Chang):

Dato' Speaker, ini bukan *personal charge*.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Dia kata, tadi dia kata Y.B. Batu Lancang tidak bertanya apa-apa mengenai transformasi ekonomi, kalau dia tidak tahu cakap dia tidak tahu. Ini saya menganggapkan adalah sebagai *personel charge* dan itu memang *indulge inpersonality* dan *offensive expression*.

Ahli Kawasan Datok Keramat (Encik Lim Boo Chang):

Dia tidak dengar Dato' Speaker, Y.B. dari Batu Lancang.

Tuan Speaker:

Y.B. duduk, jadi masalah transformasi apa tadi Y.B. sebut tadi?

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Dia kata saya tidak tanya mengenai transformasi ekonomi itu bermakna dia kata kalau saya tidak tahu, kalau awak tidak tahu cakap tidak tahu. Saya hendak maklumkan Dewan ini bahawa transformasi memang saya kata mesyuarat penggal yang lepas.

Tuan Speaker:

Y.B. Minta maaf.

Ahli Kawasan Datok Keramat (Encik Lim Boo Chang):

Dato' Speaker, ini kesilapan.

Tuan Speaker:

Kalau perkara itu telah disebut jadi minta Y.B. tarik balik.

Ahli Kawasan Datok Keramat (Encik Lim Boo Chang):

Saya tidak sebut macam ini Dato' Speaker.....(ketawa), penjelasan saya sebut kalau dia tidak tanya mengenai(gangguan).

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Dato' Speaker, satu peraturan saya minta Dato' buat satu *ruling* saya harap ahli Y.B. akan mematuhi *ruling* Dato' Speaker.

Tuan Speaker:

Tidak apa Y.B. tarik balik kalau itu yang dimaksudkan, sebab perkara itu terlalu umum.

Ahli Kawasan Datok Keramat (Encik Lim Boo Chang):

Saya tarik baliklah, kalau dia kata mesti tarik balik. Dato' Speaker, sepertimana yang nyata di tegaskan oleh TYT dalam ucapan beliau kita patut terus mengkaji semula strategi kami untuk menemui cabaran masa. Perancangan PDC untuk melancarkan projek IT atau Teknologi maklumat yang dikenali sebagai *Penang Net* merupakan satu langkah peristiwa penting yang dicapai oleh PDC. Dato' Speaker, sekarang saya ingin menyentuh tentang isu hakmilik strata, apabila kita bercakap tentang perumahan moden Dato' Speaker isu.....(gangguan).

Tuan Speaker:

Yang Berhormat ada panjang lagi hendak bercakap.

Ahli Kawasan Datok Keramat (Encik Lim Boo Chang):

panjang lagi.

Tuan Speaker:

Kalau begitu kita akan berhenti rehat untuk jamuan tengahari, kita akan sambung lagi lepas jamuan.

Ahli Kawasan Datok Keramat (Encik Lim Boo Chang):

Sebelum itu saya ada satu alamat di No. 73-G, Jalan Trengganu, ini ada bukti sampai hari ini kalau orang awam mahu ambil gambarpun boleh pergi sana, sebagai satu satu sejarah ada 2 orang ADUN sekarang. Terima kasih.

Tuan Speaker:

Ahli Y.B. jamuan tengahari untuk hari ini di sediakan oleh Y.B. Timbalan Ketua Menteri. Tempatnya ialah di Eliza Restaurant City Bayview masanya 1.00 tengahari. Jadi semua ahli-ahli Y.B. sidang hadirin dipersilakan.

Ahli-ahli Yang Berhormat Dewan di tangguhkan sehingga jam 2.30 petang.

Dewan ditangguhkan jam 1.05 tengahari.

Dewan disambung semula pada jam 2.50 petang.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan disambung semula dengan perbahasan. Dijemput Ahli dari Kawasan Datok Keramat.

Ahli Kawasan Datok Keramat (Encik Lim Boo Chang):

Terima kasih Y.B. Dato' Speaker.

Isu yang ingin saya sentuh dan disambungkan pada masa sekarang iaitu hakmilik strata. Nampaknya banyak sekim-sekim atau taman-taman perumahan di kawasan Datok Keramat yang menunggu pengeluaran *strata title* sepanjang 10 tahun dan dari jawapan yang telah terima dari Y.B. dari

Kawasan Seberang Jaya, telah didapati ada banyak pemaju-pemaju yang ingkar untuk memohon hakmilik strata ini seperti dinyatakan ada satu misalnya iaitu tuan tanahnya ialah Yang DiPertua MPPP atau Yang Berhormat telah lama perkara ini terjadi iaitu sejak 1 Ogos 1978 ada satu sekim perumahan terletak di atas lot 1202 sampai 1211, Seksyen 9W Bandar Georgetown, Daerah Timur Laut.

Dato' Speaker, kesemua lot-lot ini adalah kepunyaan Majlis Perbandaran Pulau Pinang dan MPPP telah memajakkan tanah-tanah ini kepada Syarikat Nusantara Pulau Pinang Bhd. selama 99 tahun mulai 1978 dan tuan tanah iaitu MPPP perlu membuat permohonan penyatuan lot 1202 sampai 1211 menjadikan satu lot. Selepas kelulusan cantuman dan hakmilik muktamad dikeluarkan barulah tuan tanah boleh membuat permohonan untuk mendapatkan hakmilik strata tetapi dari jawapan ini sehingga sekarang tuan tanah iaitu MPPP masih belum membuat permohonan cantuman. Jadi kalau boleh saya memohon MPPP dengan secepat mungkin membuat permohonan cantuman dahulu sebelum hakmilik strata boleh dikeluarkan dan didapati satu sekim perumahan yang lain dibawah satu pemaju swasta iaitu Taman Seri Kijang, jawapannya ialah pihak pemaju Khem Huat Holdings Sdn. Bhd. telah dinasihatkan supaya membuat permohonan memecah bahagian bangunan bagi mematuhi Seksyen 81, Akta Hakmilik Strata. Notis ini telah dihantar oleh Pejabat Tanah Daerah Timur Laut melalui suratnya pada 31hb. Januari 1992 dan surat ingatan telah dihantar pada 8hb. Julai 1992.

Soalan saya ialah mengapa sejak 8hb. Julai 1992 tidak ada tindakan yang lain atau langkah-langkah yang lebih konstruktif atau langkah undang-undang, tindakan undang-undang diambil oleh Pejabat Tanah Daerah Timur Laut untuk membawa pihak pemaju kepada Mahkamah dan isu ini telah dibangkitkan oleh saya di Dewan yang dahulu dan sampai hari ini 1992 sampai 1996 tidak ada sebarang tindakan yang konstruktif.

Dato' Speaker, masih terdapat banyak bilangan keluar atau izinkan *loop hole* dalam Akta Hakmilik Strata. Dukacitanya di nyatakan meskipun banyak pengumuman yang telah dibuat oleh Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, Y.B. Dato' Ting Chew Pieh pindaan akta untuk lebih komprehensif dan berkesan supaya membolehkan pemaju swasta lebih bertanggungjawab sosial, masih belum menjadi kenyataan. Bilakah Kerajaan akan meminda akta ini? Walaupun demikian, Pejabat Tanah nampaknya lambat seperti contoh-contoh yang diberikan tadi mengambil tindakan undang-undang terhadap pemaju-pemaju yang ingkar dan gagal memohon hakmilik strata dalam tempoh masa yang tertentu di bawah akta sekarang. Alasan Pejabat Tanah kekurangan kakitangan tidak boleh dijadikan sebab yang menyebabkan alasan untuk melewatkan selama-lamanya tindakan undang-undang diambil terhadap pemaju-pemaju yang ingkar.

Dato' Speaker, kesusahan telah diwujudkan untuk tuan punya flat bila tiada hakmilik strata. Ini adalah kerana mereka tidak boleh menubuhkan perbadanan pengurusan untuk menguruskan hal ehwal mereka. Lebih teruk lagi jika pemaju-pemaju telah mencuaikan tugas mereka untuk mengurus pada ketika ini. Kepada siapa lagi mereka boleh merujuk? Oleh yang demikian, kegagalan untuk mengeluarkan hakmilik strata telah menimbulkan kesan-kesan negatif. Ini berkesudahan dengan perumahan moden merosot menjadi dengan izin *modern slumps* ataupun *no man's land*. Ia juga berkesudahan dengan tuan punya flat merasa kecewa dan berputus asa menunggu untuk menjadi empunya flat mereka pada suatu hari nanti.

Dato' Speaker, isu yang lain iaitu alam sekitar yang saya ingin sentuh kerana pada pandangan saya rakyat bukan saja hendak taraf hidup yang lebih tinggi tetapi juga kualiti hidup yang lebih baik. Adakah kami betul-betul menikmati kualiti yang lebih baik pada masa sekarang? Saya cuma menyatakan beberapa contoh untuk kita berfikir sejenak soalan ini. Pembangunan di lereng bukit telah menyebabkan hakisan akibat dari penebangan pokok-pokok yang menjadi-menjadi. Kami cuma perlu menunggu hujan turun untuk menghanyut lapisan demi lapisan pasir, lumpur dan tanah merah dari lereng bukit ke tanah di bawah. Kesannya parit kita tersumbat, sungai dan anak sungai kita sehingga seluruh sistem perparitan terhenti. Jika keadaan ini tidak terkawal tentu sekali akan berlaku banjir yang lebih serius pada masa akan datang.

Dato' Speaker, memang sikap orang ramai terhadap alam sekitar perlu juga berubah. Adalah tugas setiap orang untuk mengekalkan alam sekitar yang bersih dan sihat. Kesedaran sosial awam adalah mustahak untuk pembangunan diperkukuhkan atau dengan izin *sustainable development* sebagai corak hidup hanya melalui *sustainable development* dengan izin agar pembangunan diperkukuhkan barulah alam sekitar kita boleh dijamin sementara pembangunan diteruskan.

Dato' Speaker, pembangunan ekonomi negeri sebenarnya telah meningkatkan pendapatan orang ramai. Oleh yang demikian adalah tidak menghairankan sekarang jumlah kenderaan persendirian telah melebihi jumlah penduduk Pulau Pinang. Ahli daripada kawasan Padang Kota telah dapat satu jawapan bertulis tentang nombor-nombor kenderaan persendirian pada masa kini. Kesannya ialah kesesakan trafik dan lebih banyak kes kemalangan, termasuk juga kehilangan masa ternilai rakyat.

Dato' Speaker, dukacitanya dinyatakan bahawa Jalan Lingkaran Luar Pulau Pinang atau PORR dan Jalan Lingkaran Luar (BORR) masih belum dimulakan kerja-kerja fizikalnya, perancangan *Light Rail Transit* dengan izin LRT serta perhubungan kedua di antara Pulau dan Tanah Besar masih dalam peringkat awal. Adalah lebih mendukacitakan mendapati kesemua projek pengangkutan awam tersebut tidak terkandung

dalam Rancangan Malaysia Ke-7. Ini bererti Kerajaan Negeri akan mengambil jalan keluar dengan penswastan yang tidak semestinya membawa kepada sekim kos rendah dan *efficiency* yang tinggi sepertimana yang ditunjukkan oleh IWK sekarang akan tetapi tidak dapat sistem pengangkutan awam yang berjaya *efficiency* dan komprehensif merupakan cara untuk mengatasi masalah trafik. Saya ingin menyeru kepada Kerajaan Negeri mewujudkan satu sistem pengangkutan yang *efficiency* dan ekonomikal untuk rakyat dengan secepat mungkin.

Dato' Speaker, tentang IWK, arahan daripada Timbalan Perdana Menteri, Y.A.B. Dato' Seri Anwar Ibrahim kepada IWK untuk menghentikan caj-caj pementongan pada masa sekarang adalah tepat pada masanya. Ini adalah selaras dengan prinsip dengan izin *service first, charge later* atau servis dahulu, caj kemudian. IWK telah gagal Dato' Speaker, kegagalan memberitahu kepada orang awam apa caj-caj. Bagaimanakah mereka mengira kos kapital perkhidmatan sistem pementongan awam dan atas rasional apakah mereka membahagikan beban kos tersebut? Seperkara yang pasti ialah sistem mengenakan bil kepada pengguna-pengguna mengikut jumlah air yang digunakan adalah sangat sembarangan dan dengan itu telah menimbulkan bantahan orang ramai. Saya pun tidak tahu mengapa PBA hendak menolong mereka untuk mengumpul caj-caj ini yang tidak berasas. Sudah tiba masanya IWK mengumumkan kepada orang ramai berkenaan dengan penghitungan kosnya dan unjuran keuntungan termasuk projek-projek pementongan masa jangka pendek dan jangka panjang supaya mendapatkan keyakinan orang ramai. Melainkan dan sehingga caj pementongan awam yang rasional, bertanggungjawab, *transparent*, adil dan saksama diadakan, akan terdapat bantahan dan ketidak puashati orang ramai yang berterusan terhadap IWK.

Dato' Speaker, tentang inflasi walaupun kita perhatikan kadar pertumbuhan ekonomi negeri menurun sedikit dari 12% hingga 10%. Kita masih berbangga dengan pencapaian ekonomi Pulau Pinang yang melebihi pertumbuhan negeri yang berkadar 9%. Akan tetapi apa yang kita tidak merasa gembira adalah kos kehidupan yang bertambah menyebabkan ramai orang mengesyaki kadar rasmi inflasi pada 4.7%. Kenaikan caj TNB, caj Telekom, harga buku teks, cukai tanah, cukai pintu, caj perkhidmatan pementongan, caj tol, caj feri yang telah lama menyusahkan orang ramai terutama sekali yang berpendapat rendah. Pada hemat saya perkhidmatan awam adalah yang paling dirasai kerana kenaikan gaji mereka tidak separas dengan kadar inflasi. Tambahan pula golongan ini tidak boleh mengalihkan kenaikan perbezaan caj atau dengan izin *margin* ini dari kenaikan harga barang-barang dan perkhidmatan yang mereka telah beli kepada pengguna-pengguna. Dalam erti kata yang lain mereka kena memikul kesususahan itu.

Dato' Speaker, walaupun nampak kenaikan harga tepung dan cili seperti yang dimaklumkan oleh isteri saya pagi ini Kerajaan patut dipuji kerana telah dapat mengadakan kempen Inflasi Sifar dan dapat mengawal harga-harga dengan berkesan. Ini sebenarnya telah mengurangkan kesusahan kebanyakan keluarga miskin. Akan tetapi Kerajaan mesti meneliti dengan kenaikan rambang dalam harga yang dikenakan oleh kebanyakan projek penswastan ini adalah penting kerana pertama kita tidak berhati-hati negara kita akan berkesudahan dengan kos kehidupan yang tinggi seperti di Jepun tetapi bukan dengan paras pendapatan yang sama untuk rakyatnya dan jika ini berlaku maka kos kehidupan yang tinggi akan membuktikan tidak sama seperti taraf kehidupan yang tinggi atau kualiti kehidupan yang tinggi.

Dato' Speaker, mengenai perkhidmatan Pos. Betul dikatakan Pulau Pinang telah memasuki era yang IT, tetapi pada masa kini perkhidmatan Pos adalah tidak memuaskan. Yang pertama sekali, tiap-tiap Yang Berhormat merasa surat pada hari ini akan lambat diterima dan ramai orang takut menggunakan pos ini untuk memanggil ahli-ahli atau anggota-anggota kelabnya untuk bermesyuarat oleh kerana mereka tidak akan menerima surat ini sebelum majlis ini. Pejabat Pos Besar telah dipindahkan ke Butterworth dan kemudian surat akan sampai ke tangan penerima selepas didaftarkan di Pejabat Pos Butterworth. Semua surat di Pulau ini mesti pergi ke Butterworth dan balik ke Pulau ini. Mengapakah Pos Malaysia tidak boleh mewujudkan satu cawangan di Pulau Pinang untuk menyelesaikan surat-surat yang hendak dihantar di Pulau ini dan perkhidmatan pengangkutannya dengan motosikal, nampaknya bahaya kepada pekerja-pekerja Pos Malaysia. Ini mesti dipertingkatkan lagi. Kekurangan kakitangan telah digunakan oleh mereka sebagai satu sebab untuk lewat mengirim atau menyisip surat. Oleh ini untuk memberi sokongan kepada infrastruktur yang berkualiti di Pulau ini Perkhidmatan Pos Malaysia mesti dipertingkatkan.

Dato' Speaker, sebagai penutup kita semua yakin di bawah kepimpinan dinamik Ketua Menteri Y.A.B. Tan Sri Koh Tsu Koon yang muda dan berdayausaha dan pasukan wawasannya, Pulau Pinang akan terus memimpin dan berjaya meskipun menghadapi pelbagai cabaran dan halangan. Izinkan saya mengambil kesempatan ini untuk mengucapkan terima kasih kepada perkhidmatan awam atas komitmen mereka dalam melaksanakan berbagai projek dan program untuk kebaikan rakyat dan juga kepada pihak polis dan tentera yang mengekalkan ketenteraman dan keamanan negara. Akhir sekali, saya ingin juga mengambil kesempatan ini untuk mengucapkan terima kasih kepada Y.B. Dato' Speaker dan rakan-rakan Yang Berhormat serta kamu yang berada di dalam Dewan yang mulia ini untuk mendengar.....(gangguan).

Tuan Speaker:

Kamu tidak berapa sedap Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Datok Keramat (Encik Lim Boo Chang):

Semua Yang Berhormatlah ataupun(gangguan).

Tuan Speaker:

Sidang hadirin.

Ahli Kawasan Datok Keramat (Encik Lim Boo Chang):

Para hadirin tuan-tuan dan puan untuk mendengar dengan penoh kesabaran ucapan saya yang bosan akan tetapi berharap akan membina.

Dengan ini Y.B. Dato' Speaker, saya pohon menyokong.

Tuan Speaker:

Terima kasih.

Ahli-ahli Yang Berhormat sebab ada lagi lapan Ahli-ahli Yang Berhormat hendak berucap. Lapan orang lagi, jadi saya minta kalau boleh hadkan ucapan kepada dalam lingkungan 25 minit supaya kita dapat selesaikan perbahasan kepada usul ucapan terima kasih Tuan Yang Terutama pada hari ini. Silakan Y.B. daripada Pengkalan Kota.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Lee Hack Teik):

Dato' Speaker dan Ahli-ahli Yang Berhormat, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan atas ucapan Tuan Yang Terutama. Dalam ucapan Tuan Yang Terutama yang membentangkan rancangan-rancangan Kerajaan Negeri yang akan dijalankan dalam Rancangan Malaysia Ke-7, saya amat bersetuju dengan pendapat Tuan Yang Terutama iaitu Kerajaan Negeri memang berazam tinggi untuk mengatasi masalah kekurangan rumah kos rendah dan sederhana yang dihadapi oleh sebahagian besar penduduk-penduduk Pulau Pinang dalam tempoh lima tahun yang akan datang ini. Walaupun dalam ucapan Tuan Yang Terutama telah menyentuh rancangan yang akan dijalankan untuk memenuhi keperluan rakyat terhadap rumah kos rendah dan kos sederhana yang dijangkakan kira-kira 24,500 unit dalam lima tahun akan datang ini, saya berpendapat usaha yang dijalankan oleh Kerajaan Negeri dan kedua-dua Kerajaan Tempatan adalah kurang praktikal dan masih jauh mencukupi.

Saya juga difahamkan bahawa Y.B. Timbalan Ketua Meteri Pulau Pinang telah dengan sedaya upayanya mempromosikan rancangan-rancangan pembinaan Rumah Kos Rendah dalam pelbagai bidang. Namun demikian, disebabkan oleh kerja yang tidak berkesan di sesebahagian Kerajaan tempatan dan pejabat perumahan telah melambatkan perjalanan sesesuatu projek perumahan. Perkara-perkara seperti kelewatan lulusan, pelan-pelan projek, birokrasi yang wujud di Majlis Perbandaran, sikap dan pilih kasih, sebilangan kakitangan telah membawa banyak kesulitan kepada para pemaju. Sesuatu pelan projek pembinaan yang diarah ubahsuai pula perlu melalui pemeriksaan sekali lagi oleh 9 buah jabatan Kerajaan dan dihantar memohon semula setelah beberapa bulan. Kekurangan berkesanan amalan kerja sedemikian telah mengakibatkan projek-projek perumahan yang diusahakan sama ada oleh pihak swasta, badan separuh Kerajaan terpaksa ditangguh dan ini secara langsung telah menyebabkan masalah kekurangan tempat kediaman menjadi bertambah serius.

Majlis Perbandaran telah banyak mengatakan bahawa permohonan CF hanya perlu menggunakan masa dua minggu untuk diluluskan, tetapi pada hakikatnya masa dua minggu itu hanya setakat tandatangan borang permohonan sahaja. Mengikut apa yang dikemukakan oleh kebanyakan pemaju, proses permohonan CF perlu melalui pemeriksaan sekurang-kurangnya 9 buah jabatan dan rumah yang telah siapbina perlu menunggu sehingga tiga atau enam bulan baru diluluskan pengeluaran CF setelah didapati memuaskan. Keadaan ini juga merupakan satu sebab utama penangguhan sesuatu projek perumahan. Lantaran dari keadaan ini, yang paling rugi ialah mereka yang benar-benar memerlukan tempat kediaman. Berkaitan dengan kelulusan-pelan projek pula, pihak berkenaan telah mengatakan kelulusan hanya memerlukan masa beberapa minggu sahaja untuk diproses. Tetapi, mengikut pengalaman pemaju, pelan-pelan projek biasanya terpaksa menunggu sekurang-kurangnya empat bulan atau sehingga satu tahun untuk dilulus.

Dato' Speaker, masa itu adalah wang. Setakat bunga yang dikenakan ke atas pinjaman pemaju pun telah menambahkan bebanan mereka dan menyebabkan mereka kurang melibatkan diri dalam projek pembinaan rumah kos rendah. Koordinasi yang tidak berkesan antara pihak TNB, PBA, Jabatan Bomba, Jabatan Perumahan dan yang baru-baru ini IWK pun masuk juga menyumbangkan kepada penangguhan sesuatu projek perumahan. Saya harap pihak yang berkenaan dapat menilai semula dan menjalankan rancangan-rancangan yang lebih praktikal untuk mempercepatkan kelulusan permohonan projek perumahan kos rendah. Saya percaya dengan usaha gigih yang dijalankan di samping mendapat kerjasama dan koordinasi antara pihak-pihak yang berkaitan, matlamat Kerajaan Negeri untuk mencapai keperluan perumahan adalah tidak jauh dari depan kita.

Dato' Speaker, pihak Kerajaan Negeri melalui setiap pembentangan dalam Persidangan Dewan Undangan Negeri mesti menyatakan pelbagai jenis rancangan besar yang akan dilakukan untuk mengatasi masalah kebersihan. Bila kita pandang di sekitar kita, khususnya di kawasan saya Pengkalan Kota, tahap kebersihan bukan sahaja tidak dipertingkatkan, malahan masalah pencemaran pantai, semak samun tumbuh di merata-rata tempat dan muara-muara sungai yang tersumbat akibat kerja tebusguna pantai telah memberi sumbangan yang besar kepada kejadian banjir kilat dan pembiakan nyamuk dan serangga lain. Parit bawah tanah yang lama tanpa ditukarganti sering mengalami kebocoran, saluran pembuangan najis yang tersumbat telah menyebabkan kadang adakala najis yang terkeluar di permukaan jalan. Kejadian ini telah mendorong kepada pembiakan virus dan bakteria merebak yang boleh memberi ancaman yang besar kepada kesihatan penduduk tempatan. Selain itu, masalah bekalan air yang tidak mencukupi dan kotor, lampu-lampu jalan raya rosak yang terbakar telah menyebabkan cetusan elektrik sering berlaku. Bila saja melalui kawasan Pengkalan Weld, tidak hairan kalau kita menerima ucapan orang ramai tentang betapa kotor dan buruknya di kawasan tersebut. Memandangkan kawasan tersebut merupakan tempat terletaknya pusat pentadbiran Kerajaan, maka tahap kebersihan yang tidak diperbaiki solah-olahnya telah menunjukkan ketidak sungguhan dan keabaian pihak Kerajaan Negeri dalam menjaga alam sekitar. Keadaan ini sekiranya dibiarkan berlanjutan akan memberi kesan yang negatif kepada KADUN-KADUN lain dalam hal untuk memelihara kebersihan persekitaran. Saya percaya usaha untuk mengembalikan nama baik Pulau Pinang yang dulu dikenali sebagai Pulau Mutiara Timur telah semakin jauh daripada kemampuan kita yang merupakan satu sindiran kepada industri pelancongan.

Dato' Speaker, dari segi pendidikan pula, saya amat menyokong usaha Kerajaan Negeri untuk menjadikan Pulau Pinang sebagai pusat Pendidikan di Bahagian Utara Malaysia dan Asia Tenggara. Usaha yang dilakukan untuk memupuk lebuhraya maklumat juga mendorong kepada Kerajaan Negeri supaya terus mendahului negeri-negeri lain dalam bidang industri teknologi dan bidang pendidikan, tetapi pendidikan rendah merupakan asas kepada kejayaan pendidikan tinggi. Saya kurang bersetuju dengan langkah-langkah yang dijalankan untuk mengatasi masalah di sekolah rendah jenis kebangsaan. Masalah kekurangan tempat daftar belajar di sekolah menengah jenis kebangsaan merupakan masalah yang sering dihadapi oleh murid-murid sekolah rendah jenis kebangsaan setelah tamat sekolah.

Dato' Speaker, dalam tempoh 5 hingga 6 tahun ini, sekolah-sekolah jenis kebangsaan di bahagian Pulau Pinang seperti Chung Ling, Penang Chinese Girl School, Chung Hwa, Heng Ee, Convent, Phor Tay mengalami masalah kekurangan tempat daftar belajar yang serius dan mengakibatkan banyak pelajar yang berpendidikan Cina terpaksa diarah berdaftar di sekolah menengah kebangsaan. Masalah tidak dapat

menyesuaikan diri dengan suasana di sekolah kebangsaan telah menyebabkan mereka kehilangan minat belajar dan seterusnya menjejaskan pencapaian pelajaran mereka.

Dato' Speaker, walaupun hal ehwal penubuhan sekolah-sekolah menengah adalah dibawah tanggungjawab Kerajaan Persekutuan, tetapi saya ingin mengambil kesempatan ini merayu kepada Kerajaan Negeri supaya mengambil berat terhadap masalah ini, dan seterusnya membawa masalah ini kepada perundingan di persekutuan untuk membina lebih banyak sekolah-sekolah menengah jenis kebangsaan di Pulau Pinang. Pihak Kerajaan mesti ingat, sumber manusia yang *credible* merupakan harta benda yang paling penting dalam pembangunan sesebuah negara. Maka, dengan penubuhan sekolah-sekolah tersebut akan menyediakan lebih banyak peluang pelajaran dan seterusnya melengkapkan Pulau Pinang dengan sumber tenaga manusia yang mencukupi pada masa-masa akan datang.

Dato' Speaker, secara keseluruhan, ucapan TYT telah memberi satu idea perancangan yang agak baik dan praktikal dalam bidang ekonomi, kebudayaan, agama, belia dan disiplin. Akhir sekali saya memohon kerjasama dan koordinasi daripada semua pihak supaya KADUN saya dapat menjadi makmur dan maju di bawah pimpinan saya. Sekian, terima kasih. Saya memohon menyokong.

Tuan Speaker:

Terima kasih. Persilakan Ahli Kawasan Telok Kumbar.

Ahli Kawasan Telok Kumber (Tuan Syed Amerruddin bin Dato' Syed Ahmad):

Terima kasih Dato' Speaker. Saya bangun hari ini untuk mengambil bahagian dalam membahaskan Usul Ucapan TYT pada Dewan Yang Mulia pada petang ini. Dato' Speaker, tadi Dato' Speaker menghadkan masa ucapan, tetapi pada lazimnya kita boleh kecek-kecek lebih sedikit tetapi tidaklah panjang sangat.

Dato' Speaker, terutama sekali saya hendak menyentuh tentang PDC, PDC ditubuhkan khas untuk memainkan peranan untuk merancang dan melaksanakan tugas-tugas bagi pihak Kerajaan Negeri untuk membangunkan Negeri Pulau Pinang ke arah tahap *develop country*, *develop state* supaya rakyat-rakyatnya akan dapat mengecapi faedah-faedah ekonomi terutama sekali dari segi pekerjaan di peringkat awal dan juga *transfer of technology* diibaratkan Negeri Malaysia dan kita amatlah bangga dengan kejayaan PDC menarik pelabur-pelabur asing untuk mendirikan kilang-kilang di sini.

Di dalam buku laporan PDC yang kita terima pada hari ini PDC juga telah mempelbagaikan aktiviti-aktivitinya dengan melaksanakan polisi penswastan penglibatannya dalam bidang kesihatan, sektor pendidikan dan juga pembangunan hartanah dan ini

Dato' Speaker, saya ingin mengucapkan syabas, tahniah kepada YAB Ketua Menteri di atas *vision* atau perkhidmatan yang cemerlang. Tetapi Dato' Speaker, di sebalik itu saya ingin juga melafazkan rasa terkilan kerana dalam tinjauan saya PDC yang mempunyai agenda untuk membantu kaum Bumiputera dalam sektor perniagaan tidak aktif langsung. Jadi seperti tuan-tuan dan puan-puan di sini tahu di zaman sekarang di zaman moden sekarang ini kebanyakan penduduknya banyak yang berjalan ekonomi ada kurang berjalan merata tempat dapat lihat keadaan-keadaan pembangunan negeri lain, keselesaan hidup, jadi ini telah membangkit semangat kaum Bumiputera untuk meninjau, mengambil berat dari segi perniagaan dan yang baik sedikit tentang PDC ialah dalam laporan ialah 5% *discount* untuk satu unit IKS. Itu yang bagus sedikit, tetapi di dalam laporan ini menunjukkan satu unit khas iaitu Unit Khidmat Bumiputera yang telah diwujudkan untuk memberi perkhidmatan kepada Bumiputera. Saya setakat ini wakil rakyat tidak pernah dengar Unit Khidmat Bumiputera mengadakan aktiviti khas untuk Bumiputera atau menggalakan Bumiputera untuk melabur apabila pelaburan asing datang melabur ke tempat kita, jadi saya ingin bertanya apakah peranan sebenarnya Unit ini dan setakat manakah Unit ini berkhidmat khasnya pada kaum Bumiputera?

Dato' Speaker, yang saya maksudkan di sini ialah polisi bukanlah kakitangan yang harus dipersalahkan kerana kakitangan hanya melaksanakan polisi yang telah ditetapkan oleh Lembaga Pengarah dan setakat ini saya tidak nampak langsung peranan PDC untuk menggalakkan mahupun memanggil pengusaha-pengusaha Bumiputera untuk ditonjolkan ke tengah, *excuse* yang selalu saya dengar ialah kaum Bumiputera memang tidak boleh buat, tidak ada kemampuan, lemah, tidak mempunyai kualiti, tetapi semuanya ini tidak benar dan selalunya kerja-kerja sub-kontrek yang telah diberi oleh *Multinasional Company* ini selalunya kalau kita masuk tender jarang kita dapat. Jadi kami meminta sangatlah PDC memainkan peranan yang lebih aktif walhal kalau diberi peluang kepada kaum Bumiputera, Bumiputera kaya dapat juga *participate* umpamanya sedikit dapat *participate* juga. Contohnya saya beri contoh yang ketara sekali kalau kita lalu ke *airport* kita nampak *Eng Hardware*. Saya difahamkan dahulu *Eng Hardware* pekerja Intel salah seorang *Engineer* di Intel. Selepas itu apabila Intel terlampau besar *the growth too big* dia hendak *sub-con one of the product*. Jadi *Eng Hardware* berhenti dari Intel ambil kerja *sub-con*. Sekarang *Eng Hardware* sudah besar, sudah mempunyai *market*nya sendiri sampai ke *oversea* sampai di Kanada dan Amerika dan selepas itu kerja *sub-con* itu diberi kontrek kepada orang lain pula. Jadi saya rasa peranan-peranan seperti ini harus dimainkan oleh Bumiputera dan setakat ini saya nampak ada juga dua tiga kilang-kilang Bumiputera yang telah maju seperti demikian iaitu contohnya *Polular Profile*, Jati Yakin dan dua tiga lagi. Tetapi tidak banyak

saya ingat 5% pun tidak sampai. Jadi kalau tuan-tuan lihat sebenar ini *sub-con* hendak tubuh *factory sub-con*, ia tidak perlu modal yang banyak. Saya biasa *involve* dalam *manufacturing* dari segi *printing* yang lama, kita kena beli mesin harga berjuta-juta *investment* hendak beli kilang macam-macamlah. Tetapi kerja *sub-con* ini yang saya difahamkan cuma kita hanya cari sebuah kilang, pekerja yang mahir dan mesin-mesin akan *disupply* oleh kilang-kilang tersebut dan kita memproseskan mengikut kualiti yang dikehendakkan. Jadi itu sahaja memang kita cakap perkara mudah, tetapi ini yang berlaku. Jadi saya rasa tidak ada *excuse* kalau kita kata modal yang banyak perlu, saya rasa *excuse* yang tidak begitu jelas.

Dato' Speaker, sebenarnya dalam mengendalikan perniagaan yang paling penting ialah perancangan *planning to put the right people on the right job*. Jadi dengan izin bukanlah kelemahan segolongan kaum, memang Bumiputera ada kelemahan dalam bidang pembuatan sebab itulah saya merayu kepada PDC untuk memainkan peranan yang lebih aktif untuk membangunkan dan membantu pengusaha-pengusaha Bumiputera untuk mencapai ketaraf ke arah *self-sufficient*. Memanglah kalau kita lihat di dalam mata kasar didapati polisi ini selalunya *policy is board of directorlah, is board, is board that make a policy. The implementation is* orang kata daripada manager. Tetapi yang saya tengok *perspective* yang lain, *you see, policy is a different thing* dengan izin Dato' Speaker, tetapi *perspective* yang lain iaitu kalaulah pengusaha contohnya saya pengusaha dari luar negara hendak labur ke Pulau Pinang saya akan menulis surat kepada PDC dan surat itu saya akan menyatakan apa hasrat saya produk mana yang saya membuatkan dan situ PDC akan dapat gambaran bagaimana kilang ini akan dibuat, apa produknya, banyak mana *sub-con*, bagaimana *transportation, side-side business* semua ini adalah. Jadi selalunya benda ini kenalah diperbincangkan di antara mungkin pegawai, mungkin dengan pengerusi, tetapi saya tidak fikirkan benda ini dibincang dalam *board director* tidak akan dibincang dalam *board director* kerana *board director* hanya *policy implementation* itu sahaja tugas Lembaga Pengarah. Jadi kalaulah dipersoalkan kepada saya kenapa PERDA pula hendak buat. PERDA satu syarikat Wilayah daripada *Federal*. Pokok soalan PERDA itu ialah *Federal*, yang kami anak Melayu di Pulau Pinang kaum Bumiputera minta pertolongan daripada PDC khas untuk Kerajaan Negeri PDC sendiri yang tolong kita. Yang kedua kalau orang hendak melabur di Pulau Pinang, orang tidak tulis surat kepada PERDA, orang akan tulis surat kepada PDC sebab ia diperbadankan oleh Kerajaan Negeri untuk menjaga tiap-tiap pelaburan Negeri Kita. Itu perbezaannya. Jadi tuan-tuan kena faham bahawasanya perbezaan peranan PERDA dan peranan PDC.

Dato' Speaker, tentang pembangunan industri, usaha baik Kerajaan Negeri di bawah pimpinan Yang Amat Berhormat Ketua Menteri Tan Sri Dr. Koh Tsu Koon untuk membangunkan lebih banyak kawasan-kawasan IKS amat disanjung tinggi. PDC merupakan agensi Kerajaan yang ditugaskan memainkan peranan lebih penting ke arah matlamat tersebut. Namun demikian saya sangat-sangat berharap dengan rayuan agar PDC hendaklah lebih *committed* lagi untuk membantu golongan Bumiputera di negeri ini. Usaha membantu dan

meningkatkan ekonomi Bumiputera di negeri bukanlah satu agenda kecil yang tidak begitu penting kerana Kerajaan harus mempunyai sikap tegas dan berani serta ikhlas untuk membantu kaum Bumiputera di negeri ini dan sebuah kerajaan yang diterajui bersama oleh parti-parti barisan komponen. Saya berayu sekali lagi kepada Tan Sri untuk melihat benda ini sebagai satu benda yang serius dan meminta bantuan daripada PDC untuk melaksanakan apa yang saya rayukan. Dengan ini, perkara ini saya yakin rakyat Pulau Pinang lebih lagi mau kaum dan berbagai lapisan masyarakat akan hidup dengan lebih harmoni, aman dan damai pada masa yang akan datang untuk mencapai matlamat ini bawah pembangunan IKS, saya mencadangkan bahawa:-

Pertama Kerajaan mestilah menubuhkan satu jawatankuasa khas untuk pembangunan IKS Bumiputera;

Kedua Kerajaan Negeri atau PDC harus menawarkan dan juga membantu *credit facility* untuk usahawan Bumiputera;

Ketiga PDC harus mewujudkan usaha bersama yang lebih berkesan di antara kaum Bumiputer dan bukan kaum Bumiputera seperti yang telah dilakukan oleh Yang Berhormat Dr. Kang dan Yang Berhormat Dato' Latiff Mirasa;

Keempat Jawatankuasa Khas IKS Bumiputera dengan sokongan Kerajaan Negeri dan PDC dan sebagainya akan cuba mewujudkan rangkaian lebih berkesan di antara firma-firma swasta multinasional dengan IKS; dan

Kelima Kerajaan Negeri dan agensi-agensi yang berkaitan dengan pembangunan IKS hendaklah membuka peluang yang lebih besar dengan mengutamakan golongan Bumiputera bagi produk-produk yang berpotensi serta menguntungkan.

Dato' Speaker, berkaitan dengan sektor perindustrian pembuatan pula, Pulau Pinang mencapai rekod pertumbuhan yang amat menggalakkan, mewujudkan firma-firma baru dan aktiviti *re-investment* menyebabkan Pulau Pinang menjadi sebuah negeri lebih awal mencapai gunatenaganya atau *full employment*. Pertumbuhan industri pesat sangat memerlukan *man-power* lebih ramai. Tetapi tidak keseimbangan dalam pasaran buruh iaitu permintaan terhadap tenaga lebih daripada tenaga kerja ditawarkan telah menyebabkan gaji atau pekerja-pekerja kilang utamanya kini telah meningkat begitu cepat sekali. Fenomena sedemikian akan wujud *impact* ekonomi yang kurang sihat untuk jangka masa panjang. Jadi saya menyokong usaha-usaha Kerajaan Negeri dan pihak yang mengutamakan industri berteknologi yang lebih efektif ke arah mengatasi masalah kekurangan tenaga kerja yang semakin serius. Dato' Speaker, di dalam Rancangan Malaysia Ke-7 negara kita telah mengenal pasti beberapa cabaran yang akan dihadapi terutama berhubung dengan pembangunan perindustrian. Pasaran buruh yang ketat dan persaingan yang jangka hebat

adalah dua cabaran yang sangat mempengaruhi perkembangan industri di negara kita walaupun firma-firma itu menikmati pengeluaran ekonomi berkala besar. Di samping itu saya menyokong usaha Kerajaan Negeri untuk mengubah pendekatan secara *labour intensive*.

Jadi Dato' Speaker, saya hendak beralih pula kepada pendidikan, pendidikan begitu penting di sebuah negara kerana kita ketahui di zaman Jepun selepas perang dunia kedua diutamakan pendidikan yang begitu intensif di sana dan digalakkan orang-orangnya keluar belajar mengambil teknologi, balik ke negaranya terus menjadikan negaranya sebagai negara berteknologi tinggi. Tetapi pendidikan di Pulau Pinang khasnya perkembangan industri yang pesat telah mempengaruhi budaya pelajar sekolah terutama sekali pelajar-pelajar di luar bandar. Jadi yang saya hendak nyatakan di sini ialah pelajar-pelajar sekolah sekarang ini terutama sekali Jabatan Pendidikan atau Jabatan Buruh adakah sedar bahawa di luar bandar kerana pertubuhan IKS, pelajar-pelajar sekarang ini lepas sekolah pergi kerja. Fenomena ini memang dasyat di luar bandar, semua orang hendak cari wang, kanak-kanak sekolah ini umur 14 dan 15 tahun sudah mula ada wang pertama sekali mereka akan pergi ke *video game* jadi pelajaran akan ketinggalan. Jadi saya minta Jabatan Pelesenan untuk video atau Jabatan Pendidikan memainkan peranan yang begitu aktif untuk membasmikan gejala-gejala seperti berikut dan saya rasa Jabatan Pendidikan harus juga memberi penerangan secara intensif kepada ibubapa tentang pentingnya anak-anak belajar di sekolah kalau tidak gejala-gejala yang tidak elok termasuk dadah akan terselit sekali ketika pelajar-pelajar ini keluar selepas mendapat wang yang banyak. Jadi saya percaya Jabatan Pendidikan akan memainkan peranan yang begitu aktif dan saya amat setuju apa yang dikatakan oleh Y.B. Daud Taha kita yang *line-line* kuning itu. Yang *line-line* kuning itu sebenarnya bukan *line* kuning itu Yang Berhormat, dia sebenar *speed breaker*, *speed breaker* ini yang sudahpun saya sudah minta, tetapi saya hairan konsep JKR ini sebab kadang-kadang kita kena tunggu sampai orang mati banyak baru ia hendak pasang. Jadi kalau Tuan Haji mahu *speed breaker*, kena letak orang *accident* dalam itu buat laporan baru pasang itu tidak semestinya, kerana pada tahun lepas saya ada mohon perkara minta tiap-tiap *speed breaker* ada di hadapan sekolah, depan mesjid kerana di kampung saya sepanjang Permatang Damar Laut sampai sana *accident* kereta tiga orang meninggal tetapi *speed breaker* tidak juga dijalankan. Saya sebagai wakil rakyat saya minta diletakkan di hadapan kampung saya, hadapan kampung lain dia tidak letak, jadi dia katakan dalam soalan benda ini mahal saya tidak tahu nyawa kita boleh dijualbeli saya tidak tahulah, tetapi saya fikir ini perkara yang serius dan untuk kita bangunkan negara ini mengadakan jejambat atau LRT untuk menyenangkan rakyat-rakyat, tetapi kalau perkara ini tidak dipandang serius dan setiap kali kejadian kemalangan kita kena hadapi dan harus report kepada JKR dan baru dia hendak buat, saya tidak tahu bila dia hendak buat itu yang saya hendak cakap kepada JKR hari ini.

Dato' Speaker, dalam soalan bertulis dan soalan lisan saya, saya telah membangkitkan tentang tambun tanah yang telahpun dijawab oleh Yang Amat Berhormat Ketua Menteri kerana kerja tambun tanah ini yang saya tahu di kawasan saya, kerja sudah dapat kelulusan pelan kerja tanah akan ditambun begitu banyak di kawasan sehingga menyebabkan banjir di kampung-kampung sebelah. Jadi dalam soalan bertulis saya, saya juga bertanya kepada JPS tentang peruntukan yang telah dipohon oleh beliau daripada federal dan juga daripada Pejabat Daerah di peringkat negeri dan saya lihat di sini Daerah Barat Daya Balik Pulau tahun 1996 peruntukan Kerajaan Negeri untuk tebatan banjir mengikut daerah seperti berikut. Daerah Timur Laut 1996 RM890,000 Daerah Timur ia kurang banjir ia kurang sedikit Daerah Barat Daya RM1,000,095, Daerah Seberang Perai Utara RM267, Daerah Seberang Perai Tengah RM445 dan Daerah Seberang Perai Selatan RM316 jadi projeknya di SPU 15, SPT 8 dan juga berikutlah. Yang menjadi kemusykilan saya ialah satu contoh kes di Permatang Damar Laut di tempat saya ada satu syarikat memohon untuk jadikan kawasan IKS dan di sebelahnya pun telah terbina satu kawasan IKS iaitu Darman Valley, jadi Darman Valley dibinakan dengan tidak mengambil kira *discharge water* ke tempat dia ke laut, jadi selepas kita adakan dialog dengan pemaaju yang baru ini Kilotex, JPS telah memberi arahan kepada saya peruntukan parit yang perlu dibuat untuk *discharge water* tempat-tempat yang dalam sampai ke tepi laut menelan belanja sebanyak RM650,000 jadi kalau Barat Daya diperuntukan satu juta sahaja, jadi satu tempat yang kita *settle* banjir yang lain-lain pengundi kita kena tunggu setahun lagi baru dapat masalah mereka diselesaikan dan saya minta perkara ini harus dipandang serius kerana baru ini dalam *paper* penghuni-penghuni saya di kawasan Telok Kumbar sudah hentam saya, sebab kes PERDA mereka tambun tanah, mereka tidak korek parit banjir masuk dalam kampung mereka, mereka melibatkan wakil rakyat dan PERDA dengan saya sekali. Jadi saya tidak mahu perkara ini berulang-ulang lagi kerana musim hujan akan datang dan bila akan datang sekali Dewan kita kena cakap pasal banjir sekali lagi. Jadi saya cakap bagi pihak tuan-tuan, cakap diperingkat awal-awal lagi dan mengatasi masalah banjir ini. Jadi saya rasa peruntukan yang harus dikemukakan dengan lebih banyak supaya dapat menyelesaikan banjir seperti ini.

Dato' Speaker, satu lagi ialah *statement* daripada wakil daripada Paya Terubong yang telah meminta kami wakil daripada Teluk Kumbar dan Teluk Bahang membantu perumahan yang akan diadakan di tempat kami. Jadi saya tidak tahu hendak kata macam mana kerana kita kena *refer* dengan Ketua Bahagian saya Dr. Hilmi. Tetapi saya lihat satu kes yang terjadi di kawasan kita bukan di kawasan kami di kawasan Pulau Pinang iaitu kes HAMNAS yang telah *diprivatisen* oleh Kerajaan Negeri, saya tidak tahu sama ada *privatization* ini dapat menguntungkan atau tidak, saya tidak tahu. Saya setuju dengan apa yang dikatakan oleh Padang Kota tadi *privatization* kena mengambil kira orang sekeliling *inviroment people around* jadi saya tidak tahu *privatization* ini bermaksud *private affair* atau *privatization* kerana apa yang berlaku di HAMNAS ini saya kena bercakap hari ini rumah sudah hendak siap, dalam rumah itu bilik air ada satu sahaja ini *privatization* oleh *State Government*

selepas itu bilik tidur tidak ada *power plug*, dua bilik tidur tidak ada *power plug* untuk rumah murah bilik mandi hanya satu bilik air sahaja untuk satu bilik mandi tidak ada kepala paip. Lantipun retak seribu, beribu-ribu retak, dindingnya dia tidak plaster langsung dan juga suis boxnya kualitinya rendah dan akhir sekali *partition in between* bilik-bilik memang dibuat teruk tidak ada *partition* langsung kadang-kadang dia bubuh *plywood* sahaja. Jadi saya hendak tanya Kerajaan Negeri adakah *privatization* ini mustahak kita kena lihat fenomena yang telah terjadi kepada HAMNAS dan kalau saya buka banyak sangat projek-projek perumahan di kawasan saya, saya rasa takut jadi beginilah. Jadi kita kena ambil kira pengundi-pengundi kita yang telah memberi sokongan yang begitu banyak kepada kita. Jadi itu yang kami hendak jaga sekarang. Kita juga dapat satu *complain* tentang HAMNAS ini iaitu ada seorang telah membeli rumah dia telah menceritakan kepada saya, sekarang ini selepas HAMNAS telah habis *privatization* diserahkan pula kepada seorang yang akan membuat *renovation*, *renovation* ini pula dimestikan jadi contohnya kalau kita hendak buat *awning* kita tidak boleh pergi kepada orang lain, kalau pergi kepada orang lain kena bayar RM1,000 kalau pergi kepadanya ia akan bayar RM500 sebab ia akan pasang *guard-guard* sendiri di kawasan pintu *I don't know whether the State Government is aware* semua benda ini dengan izin, jadi ada banyak lagilah perkara-perkara yang harus kita kena lihat *privatization* ini dan juga memaksa penghuni tersebut membayar wang sampah sebanyak RM120.00 sebulan dan duit rumah kena bayar lagi duit sampah RM120.00 jadi saya harap benda ini dapat kita atasilah. Laporan polis pun telah dibuat, sekarang ini masih lagi berlaku perkara-perkara ini. Saya tidak tahu siapa yang harus dilaporkan lagi dan saya tidak salahkan bahagian perumahan, perumahan ini bahagian yang betul-betul aktif bekerja sampai tengah malam. Ini bukan ada kena mengena dengan perumahan, ini masalah *privatization* peringkat awal. Saya rasa benda ini harus State Government tiap-tiap kali hendak buat *privatization* kena ambilkira pembangunan yang boleh menguntungkan kita, kalau kita tidak saya rasa terok sedikit sekali.

Akhir sekali Dato' Speaker, saya menyentuh sedikit tentang MPPP, saya rasa terkilan juga sebab dalam bulan puasa ramadhan dulu gerai-gerai orang Islam yang hendak buat gerai tepi jalan yang besar itu, apabila kita buat, MPPP beri saman untuk runtuh sebab saya terkilang itu hanya sebulan sahaja, bukan lama, sebulan sahaja mereka bukannya duduk *permanent* di situ sebulan mereka duduk di situ. MPPP tidak boleh bertolak ansur dengan alasan *traffic jam*. Jadi saya tidak mahu ceritalah kedudukan MPPP kalau saya bandingkan dengan tempat-tempat lain yang orang lain ada juga perayaan, tetapi dibenar bukan kita hendak banding tetapi kita tidak mahu jadi cerita lebih panjang, tetapi saya mintalah MPPP barangkali Dr. Teng yang saya percaya orang yang baik. Jadi saya mintalah kalau boleh *don't practice double standard please* itu yang saya minta, dan itu yang saya cakap usul ini Dato' Speaker, dengan ini saya menyokong usul tersebut. Sekian terima kasih.

Tuan Speaker:

Terima kasih. Ahli dari Kawasan Berapit.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Lau Chiek Tuan):

Yang Berhormat Dato' Speaker, saya wakil rakyat Kawasan Berapit memohon izin untuk bersama-sama mengambil bahagian dalam perbahasan atas ucapan perasmian Tuan Yang Terutama Yang di-Pertua Negeri pada 27 haribulan Mei yang lalu. Yang Berhormat Dato' Speaker, pada petang yang berbahagia dan di dalam Dewan yang mulia ini saya ingin mengucapkan terima kasih, taniah serta syabas kepada TYT kerana ucapan yang amat bernas, menyuluruh, padat, bermakna serta selaras dengan hasrat, azam dan prestasi rakyat dan Kerajaan Negeri untuk menuju ke Wawasan 2020 dan abad 21. Ucapan TYT telah menyentuh banyak aspek yang merangkumi bidang pendidikan, sosial, alam sekitar, belia, masyarakat majmuk, pentadbiran, ekonomi serta perpaduan rakyat.

Yang Berhormat Dato' Speaker, saya ingin menyentuh isu yang hangat pada masa kini iaitu perasaan tidak puas hati segenap lapisan rakyat terhadap IWK. Walaupun IWK telah diluluskan oleh Kabinet di peringkat Kerajaan Pusat, tetapi yang menjadi kenyataan ialah IWK terlalu tamak untuk mencari keuntungan sehingga menimbulkan kesengsaraan kepada rakyat serta mengabaikan tanggungjawab sosial. Saya berharap supaya semua pembayar kadar diambil sebagai pelanggan oleh IWK bukan hanya pembayar bil air sahaja yang akan diberi perkhidmatan oleh IWK. Kadar kutipan IWK juga amat memeranjatkan rakyat. IWK seolah-olah lanun yang berlesen di abad 20 yang bertamadun.

Dalam bil pembayaran air pada bulan Mei ada pihak yang menerima kadar kenaikan sebanyak 130% ini adalah satu tamparan yang hebat serta sindiran yang memalukan kepada usaha Kerajaan yang melaksanakan rancangan inflasi sifar. Saya juga ingin mengingatkan pihak IWK bahawa kita mempunyai tiga jenis tandas di Negeri Pulau Pinang, iaitu tandas yang sambung ke saluran pembentungan, tandas yang salurannya tidak sambung ke pembentungan dan tandas curah. Bagi kebanyakan penduduk di kawasan yang memiliki tandas curah, mereka adalah golongan yang kurang berada dan mereka telah diabaikan oleh IWK, sekali hujan lebat air mungkin sudah penuh di tangki najis. Bayaran IWK adalah seperti pisau pencukur jika dibandingkan dengan bayaran kekal RM10.00 yang dikenakan oleh pihak MPSP. IWK juga menetapkan berbagai-bagai peraturan yang tidak munasabah misalnya paip penyedut najis hanya 40 meter serta najis tidak masuk hanya menyedut bahagian najis pepejal tidak menyedut cecair di dalam tangki najis dan sebagainya. Semua peraturan ini adalah untuk mengelakkan tanggungjawab syarikat tersebut. Pihak IWK mesti mengadakan suatu piagam pelanggan yang komprehensif supaya dapat mengambil tindakan yang berkesan terhadap segala aduan dan panggilan perkhidmatan mengikut piagam pelanggan tersebut. Saya ingin menarik perhatian pihak PBA yang mempunyai imej yang baik di kalangan rakyat syabas kepada PBA kerana mempunyai kewangan yang kukuh dan mampu memberi

perkhidmatan yang baik, tetapi dengan bil kutipan IWK dimasukkan dalam bil air pasti nama PBA akan tercemar oleh kadar kutipan IWK yang tidak menasabah itu. Saya juga ingin merayu kepada pihak Kerajaan supaya penswataan PBA dibatalkan memandangkan prestasi PBA yang cemerlang serta membawa keuntungan di samping memberi perkhidmatan yang baik. Saya bimbang sekiranya PBA diswastakan, maka apa yang dilakukan oleh IWK mungkin akan berlaku sekiranya pengkopratan PBA terpaksa dijalankan. Saya berharap pihak Kerajaan yang memegang saham majoriti untuk memastikan perkara memerahkan keuntungan tanpa berperai kemanusiaan itu daripada berulang. IWK telah menyusahkan Kerajaan dan rakyat di seluruh negara. Bagi pihak PBA, saya ingin menarik perhatian Kerajaan mengenai paip-paip pelambung lama PBA yang mungkin mengakibatkan flektoksid yang boleh menjejaskan kesihatan rakyat. Paip-paip lama harus ditukar mengikut tempoh pemasangan untuk menjamin kesihatan penduduk. Paip-paip saluran air yang lama kerap kali menjadi bocor. Ini telah membawa kerugian yang besar kepada Kerajaan. Saya berharap pihak PBA dapat memasang satu panggilan khas iaitu *hotline* untuk orang ramai supaya sebarang pembocoran air dapat dibaiki dalam masa yang paling singkat.

Dato' Speaker, saya ingin menyentuh perkara kekerapan dan gangguan elektrik yang berlaku di Pulau Pinang khususnya di kawasan Bukit Mertajam. Sejak tiga bulan yang lepas kawasan Bukit Mertajam menerima kekerapan gangguan elektrik yang tertinggi di Negeri Pulau Pinang. Ini telah membawa kerugian yang tidak ternilai oleh semua lapisan masyarakat. Kecekapan TNB adalah tidak sekata dengan piagam TNB. Saya ingin menarik perhatian Dewan projek-projek yang telah memperolehi sijil pendudukan atau CF dari pihak yang berkuasa telah mengambil tempoh berbulan-bulan untuk mendapatkan bekalan elektrik dari pihak TNB contohnya Taman Usahaniaga dan Taman Perindustrian Kecil, Taman Tansai Jin di Bukit Mertajam. Kecekapan pihak TNB untuk menyediakan lampu jalan juga tidak memuaskan. Wakil-wakil rakyat seolah-oleh penyelaras dan pemeriksa lampu-lampu jalan TNB yang tidak bertaualiah. Lampu-lampu jalan selalu rosak dan tidak dapat diperbaiki maka terpaksa wakil-wakil rakyat menghubungi dan mengejar pihak TNB untuk memasang dan membaiki lampu-lampu jalan. Pihak TNB juga seharusnya mengambil langkah-langkah yang efektif untuk membina stesen penjana kuasa elektrik supaya dapat meningkatkan bekalan elektrik di seluruh Negeri Pulau Pinang dan memastikan gangguan elektrik dikurangkan supaya kerugian kepada semua pihak terutamanya sektor industri dan perniagaan dapat dikurangkan.

Dato' Speaker, masalah kesesakan lalu lintas di Bandar Bukit Mertajam semakin meruncing, tetapi pihak MPSP masih meluluskan bangunan-bangunan yang tinggi di sekitar bandar Bukit Mertajam. Saya berharap pihak MPSP dapat menolak permohonan pihak pemaju untuk membina satu kompleks perniagaan di lot 716 seksen 4, di Bandar Bukit Mertajam kerana dengan adanya kompleks tersebut ia tentu akan memburukkan lagi masalah kesesakan lalu lintas di Bandar Bukit Mertajam. Pihak MPSP sepatutnya merancang jalan baru dalam pekan

Bukit Mertajam untuk menyelesaikan kesesakan lalu lintas yang semakin serius dan bukan hanya meluluskan pelan-pelan pembangunan sahaja. Pihak MPSP juga harus memastikan bahawa tempat letak kereta yang mencukupi. Rancangan untuk membina kompleks perniagaan 18 tingkat tersebut telah menerima bantahan daripada Lembaga Pengurus Sekolah Menengah Persendirian Jit Sin, Bukit Mertajam kerana bangunan tersebut dicadangkan hanya 20 kaki daripada sempadan sekolah tersebut. Syabas kepada Lembaga Pengurus sekolah tersebut dan saya amat bersetuju kepada bantahan tersebut bukan kerana saya menolak kemajuan di kawasan Bukit Mertajam, tetapi kerana projek tersebut akan membawa masalah kepada Pekan Bukit Mertajam seperti bertambah buruknya kesesakan lalu lintas bahaya kepada keselamatan murid-murid sekolah tersebut menjejaskan kelincinan sistem trafik di bandar terutamanya di Jalan Aston, Jalan Kulim serta Jalan Arumugam Pillai dengan pembenaan bangunan tersebut ia pasti akan menimbulkan rasa tidak senang hati kepada masyarakat ke tempat di kawasan Bukit Mertajam.

Dato' Speaker, sistem letak kereta berkupon di kawasan Bukit Mertajam telah banyak memberi masalah kepada rakyat semasa beroperasi dari pukul 8.00 pagi hingga pukul 10.00 malam adalah tidak adil sama sekali. Papan notis meletak kereta di pasang di pangkal dan di hujung jalan sahaja. Tetapi pegawai MPSP berada di sepanjang jalan hingga pukul 10.00 malam untuk memberi *compound* kepada tuan punya kereta. Saya berharap pihak yang berkenaan dapat mempertimbangkan masa meletak kereta kawasan Bukit Mertajam. Biarlah kita melaksanakan satu sistem letak kereta yang lebih adil dan berpatutan kepada rakyat. Bagi tanah-tanah di taman-taman yang telah diserahkan kepada pihak Kerajaan saya berharap tanah tersebut bukan sahaja diperuntukan bagi tujuan keagamaan dan permainan. Tetapi tujuan rekreasi dan kesukuan bagi program rakan muda juga harus dipertimbangkan. Bangunan rumah pangsa yang tinggi saya berharap supaya diadakan rumah atau dewan sembahyang mayat untuk rakyat yang bukan beragama Islam misalnya satu kawasan diperuntukan sebuah dewan untuk tujuan tersebut. Ini adalah untuk memberi kemudahan kepada penduduk yang bukan Islam menjalankan upacara sembahyang mayat.

Dato' Speaker, pihak MPSP juga harus menyediakan kemudahan bersukan seperti gelanggang sepak takraw, bola keranjang, badminton dan sebagainya di taman-taman dalam kawasan perumahan kerana ini menggalakan rakyat bersukan serta memupuk perpaduan melalui sukan di kalangan rakyat. Akhirnya saya ingin menyeru kepada pihak Kerajaan Negeri supaya mengutamakan kegunaan kemudahan pendidikan yang sedia di Pulau Pinang seperti USM merapatkan hubungan di antara intelektual sarjana-sarjana dengan Kerajaan supaya mendapatkan idea-idea mereka untuk memajukan negeri serta membentuk suasana yang baik di antara agensi bukan Kerajaan seperti CAP supaya dapat membawa keuntungan kepada rakyat di Negeri Pulau Pinang. Sekian Yang Berhormat Dato' Speaker, saya mohon menyokong.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, tadi semasa merujuk kepada IWK ada sebut perkataan lanun dan lagi satu pisau pencukur. Walaupun ADUN tidak bangkit perkara ini, saya ingat lebih baiklah untuk menjaga nama baik Dewan kita tarik balik kita gunakan perkataan yang lebih manis misalnya IWK hendaklah lebih berperikemanusiaan.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Lau Chiek Tuan):

Dato' Speaker, saya menarik balik perkataan lanun dan digantikan dengan lebih berperikemanusiaan.

Tuan Speaker:

Hendaklah dengan lebih berperikemanusiaan, saya ingat itu lebih baik, sebab perkara ini adalah *on record*. Terima kasih. Dijemput Ahli dari Kawasan Sungai Puyu.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Encik Loo Ah Dee):

Dato' Speaker, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan usul atas ucapan T.Y.T. Yang di-Pertua Negeri. Ucapan T.Y.T. yang merangkumi 45 muka surat kesemuanya memanglah melambangkan secara menyeluruh asas perancangan-perancangan yang akan dilakukan dalam tempoh Rancangan Malaysia Ke-7 yang akan datang ini. Saya ingin mengambil kesempatan ini merakamkan beribu-ribu terima kasih kepada T.Y.T. yang telah panjang lebar mengingatkan kita supaya melihat kembali apa yang telah kita capai dalam Rancangan Malaysia Ke-6. Saya berasa penilaian yang perlu kita lakukan bukan sahaja kepada penilaian prestasi pencapaian ekonomi negeri kita sahaja, tetapi yang paling tepat ialah juga bagi kita Ahli-ahli Yang Berhormat untuk menilai sejauh manakah sumbangan yang telah berikan kepada masyarakat kita dalam tempoh setahun lebih setelah kemenangan kita dalam Pilihanraya Umum lepas.

Dato' Speaker, saya amat bersetuju dengan pandangan T.Y.T. bahawa kemudahan infrastruktur yang mencukupi adalah asas bagi pembangunan ekonomi yang berterusan. Kemudahan awam di kawasan Butterworth terutamanya di KADUN Sungai Puyu adalah sangat diperlukan memandangkan Kawasan Sungai Puyu kini adalah dalam proses pembangunan. Salah satu perkhidmatan awam ialah perkhidmatan elektrik yang disediakan oleh TNB di kawasan Butterworth amnya dan kawasan Sungai Puyu khasnya seperti yang dikatakan oleh Y.B. Ahli dari kawasan Berapit masih memerlukan perkhidmatan yang lebih baik dan berkesan daripada pihak TNB. Lampu-lampu jalan yang rosak dan tidak menyala, tiang lampu lama dan condong yang kita boleh nampak di sana sini, ini patut ditukar dengan segera. Saya berasa amat gembira bila mendengar ucapan T.Y.T. mengumumkan bahawa perbelanjaan sebanyak

RM1.7 billion akan digunakan untuk projek-projek penjanaan, penghantaran dan pembahagian bekalan elektrik oleh TNB dalam tempoh masa tahun 1995 sehingga tahun 1997. Ini merupakan projek raksasa yang akan menyediakan bekalan elektrik yang berdaya harap selaras dengan kehendak pengguna. Keadaan yang begitu juga berlaku di TNB di mana projek-projek kecil seperti kelengkapan lampu-lampu jalan adalah kurang dititikberatkan dan biasanya hanya akan bertindak apabila aduan dikemukakan. Saya memang bersetuju dengan kenaikan taraf TNB dari segi penjanaan, penghantaran dan pembahagian bekalan elektrik, tetapi biarlah penumpuan yang seimbang juga diberikan kepada projek-projek yang kecil. Saya suka mencadangkan supaya pihak TNB menubuhkan satu pasukan kerja untuk menyiasat dan memeriksa masalah ini dengan segera dari semasa ke semasa. Usaha ini akan lebih menjamin keselamatan kehidupan di KADUN saya di samping meningkatkan prestasi kerja TNB.

Dato' Speaker, walaupun masalah tentang lampu-lampu tidak menyala ini adalah perkara kecil dan sebenarnya tidak perlu dibangkitkan dalam Dewan yang mulai ini, tetapi masalah berlanjutan ini telah menimbulkan perasaan tidak puas hati di kalangan masyarakat. Dan sekiranya emosi tidak puashati ini dibiarkan bersahaja, maka mereka akan menuduh ketidak berkesanan Kerajaan Negeri dan seterusnya merujuk kepada ADUN di kawasan tersebut. Saya percaya, Ahli-ahli Yang Berhormat dalam dewan ini pasti bersetuju dengan saya bahawa keadaan ini akan menjejaskan imej baik pemerintahan Kerajaan Negeri selama ini yang telah berusaha gigih untuk berbakti kepada masyarakat. Dato' Speaker, jangan biarkan 'Sebab nila setitik, rosak susu sebelanga. Dato' Speaker, sekiranya perkhidmatan yang disediakan adalah memuaskan dan dilengkapi dengan segala kemudahan yang canggih, maka saya percaya ini akan mencerminkan Kerajaan Barisan Nasional yang memang berjiwa rakyat.

Dato' Speaker, dari segi jalanraya pula, saya dapati jalanraya di Butterworth dan Sungai Puyu telah menghadapi masalah kesesakan yang kian serius. Bangunan-bangunan tinggi-tinggi belaka yang banyak dibina di kawasan Butterworth dan KADUN saya telah menyumbang kepada kesesakan lalu lintas akibat daripada peningkatan dalam pemilikan kereta. Kereta-kereta yang semakin hari meningkat telah menyebabkan jalan menjadi sempit dan cepat rosak. Ini juga akan menyebabkan kemalangan kerap berlaku. Justeru itu, beberapa tempat di Jalan Raja Uda memerlukan lampu isyarat demi keselamatan pengguna-pengguna jalanraya. Sehingga hari ini, lampu-lampu isyarat yang diluluskan masih belum dipasang. Saya berharap pihak yang berkenaan, terutama sekali JKR dapat mempercepatkan projek pemasangan lampu isyarat di kawasan tersebut.

Dato' Speaker, seperti dalam ucapan T.Y.T. pelaksanaan jalan lingkar luar Butterworth akan dimulakan tidak lama lagi setelah butir-butir bagi melaksanakan projek tersebut ditetapkan. Projek ini akan melibatkan ramai penduduk di sekitar Kawasan tepi laut Butterworth dan kebanyakan daripada mereka adalah terdiri daripada golongan berpendapatan rendah. Oleh itu saya

berharap pihak Kerajaan Negeri dapat mengkaji dan mempercepatkan prosedur pembayaran pampasan yang sepatutnya supaya mereka tidak akan menderita kerana menjadi mangsa arus kemajuan.

Dato' Speaker, program Pembangunan Perumahan yang dilancarkan pada 80an dengan matlamat untuk mencapai setiap orang mempunyai tempat kediaman masih kurang berkesan setakat hari ini. Tetapi, jika keadaan sebenar berlaku sepertimana dalam ucapan T.Y.T. yang menyatakan Kerajaan Negeri akan merancang untuk mewujudkan lebih kurang 17000 unit rumah kediaman yang merupakan 50% daripada jumlah keperluan perumahan, maka saya berpendapat masalah kediaman yang dihadapi oleh rakyat jelata akan semakin diselesaikan. Dalam jumlah perancangan program perumahan ini, saya ingin mencadangkan kepada pihak Kerajaan Negeri supaya membina lebih banyak rumah kos rendah atau kos sederhana rendah di kawasan Sungai Puyu. Setakat hari ini, jumlah rumah kos rendah atau sederhana yang diusahakan oleh pihak pemaju swasta adalah jauh daripada mencukupi walaupun penempatan sebanyak 30% rumah kos rendah telah dikuatkuasakan.

Dato' Speaker, saya berharap bukan pihak pemaju swasta yang memikul tanggungjawab pembinaan rumah kos rendah sahaja, Pihak Kerajaan Negeri juga perlu melaksanakan projek-projek pembinaan perumahan tersebut memandangkan Kawasan Sungai Puyu masih mempunyai ruang lapang yang terbiar. Rancangan Malaysia Ke-7 merupakan satu muka surat kosong yang perlu diisi secara berhati-hati supaya apa kerja yang tertinggal dalam Rancangan Malaysia Ke-6 boleh terus dilanjutkan dalam tempoh lima tahun yang akan datang. Kejayaan atau kegagalan Rancangan Malaysia Ke-7 akan memberi kesan yang amat besar kepada usaha kita untuk mengukuhkan kepercayaan dan keyakinan rakyat jelata terhadap pemerintahan Kerajaan Barisan Nasional.

Dato' Speaker, akhir sekali saya tadi mendengar apa ini ucapan Yang Dipertua. kita iaitu Yang Berhormat Penaga, kata kita mestilah mengambil berat kepada semua pegawai-pegawai atau kakitangan agensi-agensi Kerajaan dengan itu saya ingin mengambil kesempatan ini mengucapkan berbilang-banyak kepada semua agensi Kerajaan di Seberang Perai, khususnya Pejabat Daerah, Pejabat Kebajikan Masyarakat dan juga semua kakitangan MPSP yang telah memberi kerjasama sepenuhnya dalam mengatasi masalah-masalah yang dihadapi oleh kawasan Sungai Puyu dan saya ingin juga menyampaikan penghargaan saya kepada Y.B. Yang Dipertua MPSP yang telah bersungguh-sungguh dan memandang serius terhadap setiap masalah tempatan yang dihadapi dan saya percaya dengan pimpinan Yang Berhormat yang berwibawa ini MPSP pasti dapat terus maju dan melangkah ke depan. Sekain, terima kasih, saya memohon menyokong.

Tuan Speaker:

Terima kasih. Ahli-Ahli Yang Berhormat Dewan ditangguh untuk jamuan teh sehingga jam 4.45 petang.

Dewan ditangguh pada jam 4.15 petang

Dewan disambung semula pada jam 4.55 petang

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan disambung semula dengan perbahasan. Tadi saya dapat maklumat bahawa dua orang akan berucap. Siapa yang hendak berucap dahulu? Dewan inipun memang bagi keutamaan kepada wanita. Silakan Ahli dari Kawasan Jawi.

Ahli Kawasan Jawi (Puan Tan Cheng Liang):

Terima kasih Yang Berhormat Dato' Speaker. Saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan atas ucapan terima kasih kepada ucapan T.Y.T. Yang Di Pertua Negeri Pulau Pinang. Saya bila dengar banyak Yang Berhormat sudah sentuh banyak masalah dan isu-isu yang kita hadapi sekarang, saya hendak tukar sedikit topik kerana tadi saya tengok Yang Berhormat dari Telok Air Tawar mengemukakan isu-isu wanita nampaknya banyak lelaki sangat minat dari Yang Berhormat-Yang Berhormat *back bencher* tetapi saya rasa sangat sedihlah kerana masa kita keluarkan masalah yang dihadapi oleh wanita, nampaknya Yang Berhormat *back bencher* itu terutamanya dari Sungai Dua tidak berapa faham kedudukan wanita sekarang dan beliau cakap hendak minta supaya kalau isteri ini sibuk suami itu boleh berkahwin duakah? Saya rasa saya hendak tanya balikkah, masa Yang Berhormat-Yang Berhormat berasrama dengan sebelum itu bukan isterikan, dengan *girlfriend*.

Tuan Speaker:

Berasmara.

Ahli Kawasan Jawi (Puan Tan Cheng Liang):

Sorry, berasrama.....(ketawa), berasmara atau percintaanlah, *coercive*. Apabila *you* ajak dia keluar, apa *you* cakap dengan dia? Kalau dalam bahasa Chinalah selalu dia cakap, oh *you* macam *sim sim youe liang thang ya lia* maksudnya bulan, bintang, langit, mataharikah kalau tidak ada awak, saya tidak boleh hidup.....(ketawa) saya boleh sampai sana langit pergi ambil itu bintang bagi awak. Tetapi lepas kahwin, tengok.....(ketawa). Sekarang bukan *wou qi ni*, sekarang *huang liang po*. *Huang Liang Po* kalau dalam bahasa Malaysia maksud muka kuning nenek, maksud sudah tidak cantik, sudah gemuk. Tadi Yang Berhormat dari Penantipun cakap tidak mahu isteri yang gemuk.....(ketawa). Yang Berhormat Dato' Speaker, saya rasa sangat sedih kerana sekarang....(gangguan).

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Daud bin Taha):

Minta penjelasan.

Tuan Speaker:

Penjelasan.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Daud bin Taha):

Kita masa berasmara, siapa yang dulu marahkan batu. Kalau jalan-jalan tersepak batu, geram pada batu, ambil batu buang. Tetapi bila sudah kahwin, sepak batu marah bini, sebab tahu dia ada batu.....(ketawa).

Ahli Kawasan Jawi (Puan Tan Cheng Liang):

Itu yang saya cakap. Sebelum kahwin dan lepas kahwin, sikap dia berubah. Kita di sini, wanita di sini kita hendak berjuang untuk saksama hak wanita dan di sini saya rasa sedih kerana saya berpendapat bahawa Yang Berhormat dari Batu Lancang seorang sahaja wakil rakyat daripada parti pembangkang dan beliau adalah wanita juga disini, saya hendak nasihatlah supaya kita cuma ada empat wanita di dalam dewan ini. Janganlah kita merendahkan imej wanita lain kerana jikalau kita hendak politik *size* isu-isu seperti bila Yang Berhormat dari Telok Air Tawar bangkitkan berkenaan dengan masalah wanita di Pulau Pinang, Yang Berhormat dari Batu Lancang ada merendahkan sedikit Yang Berhormat Batu Uban yang mempengerusikan portfolio HAWA. Saya rasa....gangguan.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Penjelasan, Dato' Speaker.

Ahli Kawasan Jawi (Puan Tan Cheng Liang):

Nanti, bagi saya habis dahulu. Kerana saya dengar sekarang kita punya yang Berhormat-Yang Berhormat dari *back bencher*, Yang Berhormat lelaki itu mereka tengah sedia hendak tengok apa-apa peperangan yang akan berlaku diantara wanita. Itu yang mereka cakap. saya rasa wanita semua ini kena faham diantara satu sama lain berkenaan dengan perjuangan kita kerana ini yang kita mahu. Kita mahu saksama, hak untuk wanita semua. jangan bagi Yang Berhormat lelaki itu nanti ketawakan kita pula kerana kita seolah-olah wanita sekarang begitu garang macam ibu harimau. Saya rasa perkataan ini semua kita tidak mahu dengarlah kerana walaupun kita dalam perjuangan kita, harimau ibu?.....(ketawa)

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Daud bin Taha):

Hari harimau.....(ketawa)

Ahli Kawasan Jawi (Puan Tan Cheng Liang):

Wanita di sini kitapun baru empat sahaja, *back bencher* lelaki ada 29. Hendak lawanpun memang kalau hendak ambil undi Y.B. Dato' Spekaer pun kalahlah. Kita di sini meminta supaya Yang Berhormat lelaki dari *back bencher* fahamlah kedudukan wanita. Kalau pada zaman dahulu, *you* cakap suami berjalan di depan itu, isteri kena ikut di belakang, tiga kaki. Saya rasa zaman sekarang sudah berbeza walaupun untuk orang beragama Islam, kalau dibenarkan berkahwin dua atau tiga.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Encik Jasmin bin Mohamed):

Kahwin empat ya.....(ketawa).

Ahli Kawasan Jawi (Puan Tan Cheng Liang):

Saya rasa kalau untuk dahulu bila semua lelaki itu pergi ke peperangan dan mati di lapangan peperangan, oleh sebab kekurangan lelaki, dia cakap dia hendak kahwin dua, tiga atau empat. Tetapi sekarang ini, wanita sudah kurang. Tengok di negara China. Kalau *you* tengok budak-budak sekolah di dalam sepuluh budak-budak, *you* dapat tiga perempuan sahaja dan tujuh lelaki, memang wanita akan menjadi *red species*, jadi kita kena jaga. Kalau tidak ada wanita, macamana *you* hendak sambungkan dengan kehidupan kita.

Ahli Kawasan Batu Lintang (Puan Chong Eng):

Penjelasan Dato' Speaker.

Tuan Speaker:

Penjelasan.

Ahli Kawasan Batu Lintang (Puan Chong Eng):

Pertama Dato' Speaker, saya menyambut baiklah kerana ada ramai Yang Berhormat-Yang Berhormat di sini yang ada sentuh isu-isu wanita. Tetapi saya berpendapat menyentuhkan isu wanita, kita cakap hak saksama-dan jikalau kita hendak mengadakan hak saksama, kitapun mesti mengadakan krebiliti yang sama ataupun mesti mengadakan kemampuan yang sama ataupun sanggup memikul tanggungjawab yang sama. Maka di sini jikalau saya menegur, saya tidak tegur Yang Berhormat ini adakah perempuan ataupun lelaki.

Jikalau beliau telah mengadakan prestasi yang baik sama ada lelaki pun mesti dipuji. Tetapi jikalau Yang Berhormat wanita yang memang menjaga portfolio untuk wanita tetapi tidak boleh memberi prestasi yang baik, mesti ditegur juga. Mesti ditegur juga, bukan kerana jikalau dia wanita kita tidak mahu tegurkan, itu memang *sexiest* juga. Oleh sebab itu saya hendak katakan bukan semua Yang Berhormat-Yang Berhormat lelaki mempunyai sikap yang sama dengan Y.B. Sungai Dua. Dia yang seorang sahaja, yang saya hendak katakan pada masa sekarang ada ramai lelaki yang sangat bertanggungjawab, yang bersama-sama menguruskan kerja-kerja keluarga dan menjaga anak. Maka semasa menimbulkan isu-isu wanita, kita tidak baiklah untuk membeza-bezakan di antara *gender* ataupun kerja. Jangan ambil satu sikap kalau dia wanita, dia bagus, kita jahat. Bagus tidak bagus, kita jangan tegur. Kalau dia lelaki, kalau dia baik pun kita tegur. Ini tidak baiklah. Jikalau kita buat macam ini, memang kita menurunkan lagi sikap *sexiest*. Maka saya harap Y.B. dari Jawi boleh lebih jelas dalam perspektif dalam *gender* ini.

Ahli Kawasan Jawi (Puan Tan Cheng Liang):

Ya, saya bercakap begitu kerana Y.B. dari Batu Lintang sebut bahawa HAWA, Hal Ehwal Wanita di Johor baru tubuh tetapi sudah ada pusat asuhan di kilang-kilang dan Kerajaan mengarahkan supaya kilang-kilang menubuhkan pusat asuhan.

Ahli Kawasan Batu Lintang (Puan Chong Eng):

Penjelasan Dato' Speaker, itu bukan yang saya cakap. Ya, saya cakap jikalau Negeri Pulau Pinang tidak mempercepatkan langkah, kita tidak akan menjadi negeri yang pertama yang akan mengarahkan sektor industri ataupun *sector-sector commercial* mengadakan pusat-pusat asuhan kerana Negeri Johor telah dalam rancangan untuk berbuat demikian. Oleh sebab itu, saya harap Y.B. Jawi boleh mendengar dengan lebih baik sedikit lain kali. Jangan jauhkan....gangguan.

Ahli Kawasan Jawi (Puan Tan Cheng Liang):

Itu saya mintalah Y.B. dari Batu Lintang cakap dengan baik sedikit. Jikalau hendak minta saya dengar dengan baik, *you* kena cakap lebih baiklah, lebih teliti kerana bukan di Pulau Pinang HAWA tidak ada buat apa-apa. HAWA di Pulau Pinang sekarang akan adakan satu Anjung Wanita dan ini merupakan negeri yang pertama sekali ada prihatin dan daripada Kerajaan. Apabila Anjung Wanita ditubuhkan kita akan mengumpulkan semua NGO-NGO wanita ditempat itu, dan dengan Anjung Wanita itu memang ada hubungan rapat di antara semua pertubuhan wanita-wanita. Jikalau hendak cakap seolah-olah HAWA ataupun portfolio untuk wanita ini tiada berkesan, saya rasa tidak patutlah.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Penjelasan Dato' Speaker.

Ahli Kawasan Jawi (Puan Tan Cheng Liang):

Okay tidak apa. Walau macamapun, bila kita hendak buat perjuangan saksama hak wanita, kita juga bukan hendak cakap, kita hendak sama dengan lelaki dengan kehilangan sifat-sifat atau nilai-nilai kewanitaan, seperti wanita itu selalu digelar sebagai wanita yang *gentle, you know or* lembut tetapi bukan maksud kita tidak boleh bangkang dan kasih sayang dan juga prihatin, teliti dan sabar. Ini adalah kualiti wanita yang diberi oleh Tuhan. Kita juga kena simpan kualiti itu. Tetapi disebaliknya kita hendak berjuang supaya kita dapat memberitahu kepada lelaki *counterpart* itu dengan hak dan dengan kedudukan kita. Kita kena bekerjasama supaya boleh mencapai dasar wanita yang sudah ditentukan oleh Kerajaan kita dan untuk isu-isu ini saya pada persidangan Dewan yang dahulu.

Y.B. Dato' Speaker sayapun sudah cadangkan supaya lebih banyak pusat asuhan kanak-kanak ditubuhkan kerana difahamkan kalau kita hendak meminta ibu-ibu itu menyertai tenaga manusia atau menjadi sebagai pekerja menyumbang kepada ekonomi kita, kita juga kena jaga kanak-kanak mereka. Walaupun kita diberitahu bahawa bukan semua kilang-kilang boleh menubuhkan pusat asuhan kerana kita dapati memang ada kilang-kilang yang alam sekitarnya tidak begitu sihat hendak diadakan pusat asuhan untuk kanak-kanak kita di sana, tetapi Kerajaan patut juga mengarahkan supaya kilang yang boleh mereka tubuh. Jikalau tidak boleh, saya hendak minta supaya Majlis Perbandaran, kedua-dua Majlis Perbandaran itu kenakan syarat kepada pemaju-pemaju apabila mereka membangunkan sesuatu projek perumahan yang berbilang unit terutamanya rumah kos rendah. Kita kenakan syarat supaya mereka menyediakan kemudahan pusat asuhan itu dan bila kemudahan sudah ada, maka pusat asuhan ini boleh diswastakan, operasi dia boleh diswastakan dan saya juga pada persidangan Dewan dahulu ada mencadangkan supaya pekerja-pekerja wanita yang hamil itu boleh dapat pemeriksaan kesihatan tanpa perlu mengambil cuti kerana saya telah menerima aduan bahawa ada pekerja tidak dibenarkan untuk pergi buat lawatan tiap-tiap bulan dengan percuma. Ini juga kita kenakan syarat kepada pihak kilang dan juga kalau boleh kerana di Amerika ataupun di negara-negara Eropah, mereka ada sistem *flexi hour*, maksud kalau ibu-ibu itu dia hendak jaga anak pada waktu pagi, dia boleh datang setengah hari dan tetapkan berapa hour dia hendak kerja dan lagi satu cadangan adalah membawa kerja itu ke rumah, itu boleh juga dijalankan. Jadi kita patut kena ambil langkah-langkah macam ini dan kita memberitahulah kepada pihak kilang-kilang atau pihak peniaga. Saya juga hendak minta supaya pekerja wanita yang hamil itu dikecualikan daripada shift malam dan bila memakai alat seperti alat yang boleh mengeluarkan bahan radioaktif, saya rasa mereka juga hendaklah diberhentikan supaya kita dapat menjaga bayi yang mereka lahirkan itu. Jikalau tidak ada, kadang-kadang ada mengakibatkan bayi yang dilahirkan itu terencat

akal. Untuk menyediakan wanita kita dengan pengetahuan yang lebih tinggi dan dari segi teknik-teknik, saya juga hendak menyeru supaya pihak PSDC yang sedang memberi latihan atau kursus-kursus latihan supaya mereka boleh sediakan kursus kemahiran seperti komputer kepada wanita terutamanya keutamaan kepada wakil-wakil NGO dan pertubuhan-pertubuhan sukarela dengan yuran yang rendah.

Ini adalah selaras dengan rancangan Kerajaan kerana Y.A.B. Ketua Menteri sekarangpun sudah mengumumkan supaya kita hendak menjadikan Pulau Pinang itu satu *intelligent state* yang terkenal dan sebelum projek itu memasang kabel *optic fiber* dan *Penang Net* itu dilancarkan, saya hendak menyeru di sini juga kerana pada persidangan yang dahulupun kita sudah minta supaya semua Yang Berhormat, semua wakil rakyat *back bencher* itu diberi sebuah komputer dengan percuma. Tetapi sampai sekarangpun kita belum nampak apa-apa tindakan. Jangan cakap akan diambil tindakan, selalu akan diambil tindakan tetapi kita tidak nampak apa-apa tindakan. Tengok Y.B. Dato' Speaker dari Negeri Perak pun sudah ada komputer. *One computer for each State Assembly man*. Kalau kita hendak menjadi *intelligent state* yang pertama jikalau wakil rakyat ini tidak dilengkapi dengan komputer ini saya rasa susahlah kita hendak mengarah ke arah matlamat ini. Saya minta supaya Yang Amat Berhormat Ketua Menteri kali ini boleh memberi jawapan yang lebih positif....(ketawa) dan saya juga hendak minta supaya Kerajaan boleh menyediakan kursus-kursus untuk guru-guru asuhan supaya bila mereka dilatih, untuk mengambil operasi, menjalankan operasi pusat asuhan.

Dahulu ada beberapa Yang Berhormat sudah sentuh berkenaan dengan kelas petang. Kalau kita boleh mengadakan kelas petang untuk wanita di kampung-kampung dan desa-desa seperti Kelas Bahasa Malaysia, Kelas Bahasa Mandarin dan Bahasa Inggeris. Saya juga hendak minta supaya Majlis Perbandaran itu bila meluluskan iklan kita tengok imej wanita itu kadang-kadang dicemar oleh iklan itu dan saya minta pihak Majlis supaya jangan luluskan iklan yang ada gambar-gambar atau ayat-ayat yang merendahkan maruah dan imej wanita. Bukan kita hendak seksi ini, kita tidak mahu.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Encik Jasmin bin Mohamed):

Penjelasan Dato' Speaker, gambar yang bagaimana itu?

Ahli Kawasan Jawi (Puan Tan Cheng Liang):

Yang macam mana itu Y.B. dari Sungai Dua, *you* bayang sendirilah... (ketawa), dan memang Y.B. dari Telok Ayer Tawarpun ada menyentuh mengenai sumbangan wanita dikendalikan lebih berat lagi seperti kurniaan. Saya rasa inipun patut kerana di Pulau Pinang memang banyak gelaran Datin-datin tetapi untuk wanita yang dikurniakan Dato' tidak ada, satu sahaja jadi kita minta Dato' *ship*, tajuk pingat itu juga dikurnia kepada tokoh-tokoh wanita yang telah banyak berusaha dan menyumbang kepada komuniti kita.

Y.B. Dato' Spekaer, banyak Yang Berhormat menyentuh mengenai isu-isu seperti IWK. Di sini saya cuma hendak bagi tahu bahawa berkenaan dengan *charge* itu yang berlebihan dan sekarang memandangkan bahawa kitagangguan

Tuan Speaker:

Penjelasan.

Ahli Kawasan Jawi (Puan Tang Cheng Liang):

Ya.

Timbalan Ketua Menteri:

Saya ini sebab terlibat dengan pingat-pingat ini. Saya hendak tanya kalau Y.B. daripada Kawasan Jawi cadangkan supaya bagi Dato' kepada tokoh perempuan, kepada suaminya kita hendak panggil apa? Kalau kepada isteri dia panggil Dato', kemudian kalau kita kata Y.B. Dato' Tan Cheng Liang, kalau kepada suami Yang Berhormat, kita hendak panggil apa?

Ahli Kawasan Jawi (Puan Tan Cheng Liang):

Ini saya kena tanya balik Yang Berhormat.....(ketawa) kerana Yang Berhormat yang menjaga anugerah ini bukan saya. Dato' Speaker, saya cuma hendak menyentuh tentang caj untuk menyedut *dislodge individual septic tank*. Memandangkan di Seberang Perai ada 25,810 unit tandas curah, ini bukan sedikit, ini banyak. Saya rasa tidak mungkin IWK hendak teruskan memberikan perkhidmatan yang percuma walaupun sekarang dengan tekanan, oleh sebab tekanan daripada rakyat mereka berhenti mengutip bayaran perkhidmatan sebanyak RM70.00 hingga RM150.00. Memandangkan ini akan menyusahkan golongan orang miskin, kita di Dewan Yang Mulia ini hendak cadang supaya pihak Kerajaan mengambil berat berkenaan caj. Saya rasa caj ini patut dikekalkan di antara RM10.00 ke RM20.00, tetapi di Pulau mereka caj RM40.00 satu kali. Tetapi caj-caj ini saya rasa pihak Kerajaan hendaklah mengkaji walaupun saya hendak ucapkan syabas kerana pihak Kerajaan telahpun mengarahkan supaya pihak IWK mengkaji semula dengan caj mereka tetapi malangnya apa yang saya hendak cakap, caj ini juga adalah diluluskan oleh pihak Kerajaan dan sekarang ditarik balik pula dan kandungan kontrak itupun kita tidak berapa pasti, nampaknya sangat kabur.

Saya minta supaya pihak Kerajaan boleh *publicize* itu kandungan kontrak kerana saya diberitahu kontrak itu diberi selama 28 tahun tetapi Y.B. Dato' Speaker mereka berhak dalam kontrak itu, mereka berhak lepas 5 tahun boleh kaji semula caj itu seperti PLUS sekarang dan sekarang sudah kita bayar, penduduk sudah buat aduan. Kalau sampai 5 tahun saya tidak tahu, tidak pasti sama ada kita boleh duduk di sini lagi kerana nampaknya perancangan IWK

sebagai satu contoh selepas najis itu disedut dibuang ke dalam kolam opsidasi di taman-taman yang mana kolam-kolam opsidasi itupun tidak berfungsi maksudnya perancangannya adalah kelam kabut. Kita minta supaya Kerajaan boleh mengadakan dialog dengan pihak-pihak yang berkenaan seperti pihak *commercial, domestic, non-domestic* baru pastilah caj itu caj. Jangan kita sudah terhantuk baru terngadah.

Di sini saya juga hendak membangkitkan berkenaan dengan harga barang. Y.B. Dato' Speaker, saya adalah Pengerusi untuk Majlis Hal Ehwal Pengguna Daerah Seberang Perai Selatan. Bila kita pergi buat ceramah untuk meningkatkan kesedaran berkenaan hak-hak pengguna di pasar awam, kita ditanya satu soalan, you hendak minta supaya penjaja-penjaja jangan naikkan harga barangan mereka 10 sen ke 20 sen tetapi apa yang Kerajaan sudah buat? Projek-projek pengswastan ini sudah naik harga seperti tol PLUS sekarang pun hendak naik, TNB, IWK dan projek-projek pengswastan yang lain-lain lagi, ini amatlah susah untuk kita dan juga cukai tanah. Cukai tanah, cukai pintu semua naik. Ada seorang ahli daripada Majlis kita dia pergi beli pisang, pisang itu dulu RM1.20 sen sekarang naik sampai RM1.50, dia tanya kenapa naik? Pisang rastali sekilogram, okay. dia cakap itu cukai tanahpun sudah naik 200 hingga 300% Saya punya pisang baru naik 25%(ketawa) apa salahnya pisang itu ditanam di atas tanah yang cukai tanah itu sudah naik. Apa salahnya saya naik 25% sahaja? Kepercayaan rakyat sangat penting Y.B. Dato' Speaker untuk kekalkan kita di sini. Saya di sini hendak merayu supaya Yang Amat Berhormat Ketua Menteri supaya berilah kebenaran untuk mereka menjelaskan bil-bil air mereka dahulu sementara menunggu keputusan kajian semula dari Kerajaan Persekutuan berkenaan dengan IWK. Tidak perlulah kita menyusahkan rakyat dengan meminta mereka mendapatkan cop PBA dahulu sebelum membayar. Kena datang ke Pejabat KOMTAR paras 33 untuk pergi ke Pejabat Pihak Berkuasa Air, saya rasa ini menyusahkan penduduk kita.

Y.B. Dato' Speaker, berkenaan dengan kes putus bekalan. Dalam empat bulan ini, saya diberi jawapan sebanyak 5,920 kali kes putus bekalan di Pulau dan di Seberang Perai. Di Seberang Perai ini lagi dashyat, 3,653 kes dan di tempat saya juga 1,101 kes. Masa saya masak nasi, tiba-tiba putus bekalan. Nasi pun separuh masak, peti sejukpun rosak, washing machinepun tidak boleh jalan dan saya rasa TNB telah memberi perjanjian kepada kita tetapi sampai sekarang tidak nampak servis yang dijanjikan akan lebih profesional dan Y.B. Dato' Speaker, saya ada satu pengalaman yang tidak menyenangkan hati. Saya ada bil elektrik sudah bayar 27 hari, lepas itu dia datang ke rumah saya dia kata hendak potong bekalan elektrik saya. Saya sudah bayar 27 hari dulu tetapi dia cakap belum lagi. Oleh sebab belum *diupdate* di komputer, saya bayar di Pejabat Pos, dia belum terima bayaran itu. Saya rasa ini perkara yang kecil, mereka tidak boleh selesaikan apa lagi hendak cakap perkara yang besar kerana kitapun ada dua bulan cagaran, bukan tidak ada. Bil elektrik baru RM94.00, kita dikenakan cagaran RM200.00, jadi saya minta Jawatankuasa *Ad-Hoc* yang sudah ditubuhkan ini boleh kaji dan berkenaan dengan pengambilan tanah, kita dapat baca dari keratan suratkhbar bahawa Kerajaan sudah mengarahkan

supaya semua pengambilan tanah dibekukan TNB sekarang ini sudah diswastakan dan terus dengan pengambilan tanah dan bayaran pampasan itu amat tidak puas hati. Seorang jiran telah menjualkan tanah dia satu kaki RM5.60 sen, dia dapat pampasan daripada TNB baru RM1.50 sen. Kita tidak boleh bersetuju dengan hal ini juga. Saya minta supaya Yang Amat Berhormat Ketua Menteri boleh mengambil perhatian. Ini berlaku di Bukit Tambun dan Kampong Valdor dan perbelanjaan yang berpatutan.

Y.B. Dato' Speaker, saya rasa kita punya perbelanjaan harus berpatutan dengan hasilnya dan bukan kita *trying to cut the budget*, tetapi nampaknya sebagai satu contoh di Bukit Tambun, pihak PLUS sudah membina satu pusingan, *round-about*, bulatan untuk mengatasi kesesakan lalu lintas. Kos membina *round-about*, pusingan bulatan itu adalah RM120,000.00, 40 kaki lebar sahaja pusingan bulatan yang kecil dan sekarang telah rosak kerana memang pusingan bulatan ini bukan satu resolusi yang bagus. Trak atau lori yang beroda sepuluh itu tidak dapat pusing dan sudah meruntuhkan, merosakan parit-parit itu, *the payment*. Saya rasa kalau duit ini boleh dibelanjakan dengan bagusnyanya, banyak orang kritik apa ini bulatan *cost* RM120,000.00. Ini boleh beli empat atau lima unit rumah kos rendah.

Y.B. Dato' Speaker, dulu di dalam Persidangan Dewan ini saya pernah bangkitkan mengenai cara mengira projek dan ada satu jabatan dia belanja RM45,000.00 untuk membersihkan dan mendalamkan satu parit. Lepas dia ambil kira, dia pakai apa yang saya cadang dalam Dewan itu sekarang saya diberitahu mereka baru belanja RM25,000.00 untuk membersihkan dan mendalamkan empat parit dan ini termasuk parit yang dahulu dibersihkan dengan RM45,000.00. Saya rasa Jabatan ini amat baguslah kerana mereka mengambil nasihat dan mengkaji semula cara-cara itu, kita patut pegang kepada polisi, maksimumkan hasil dan minimumkan belanja. Ini supaya kita dapat jimatkan wang.

Y.B. Dato' Speaker, berkenaan dan projek perumahan yang terbengkalai selama 12 tahun di Taman Desa Jawi ini. Sekarang pembeli yang membeli rumah itu yang menyewa di Taman Desa Jawi fasa lama, mereka menerima surat daripada Jabatan Perumahan diminta pindah keluar dari rumah yang disewa walhal mereka tunggu rumah yang belum siap itu. Siapa punya salah? Y.B. daripada Permatang Berangan, beliau telahpun datang melawat ke tempat itu dan memberi lima bulan lagi semenjak Julai tahun lepas, lima bulan lagi untuk menyiapkan projek itu tetapi sampai sekarang sudah hujung Mei belum siap. Apakah tindakan yang diambil oleh pihak Kerajaan? Pembeli rumah itu mereka kena sewa rumah, mereka kena bayar RM200.00 untuk sewa, dia kena bayar RM200.00 satu bulan untuk bank dan dia kena jaga seisi keluarga semua ini perbelanjaan yang begitu berat tetapi sampai sekarang kita dikritik bahawa kita tidak mengambil tindakan terhadap pemaju dan kita hendak menghalau pula pembeli yang menyewa di rumah itu.

Lagi satu adalah berkenaan dengan rumah kos rendah RM25,000.00. Y.B. Dato' Speaker, walaupun kita telah menetapkan *silling price ringgit Malaysia* RM25,000.00 tetapi ramai pembeli bila mereka diberi tawaran untuk rumah itu, bila mereka pergi berjumpa pemaju itu, mereka diminta kos tambahan, dia cakap kos renovasi, kos *renovation*. Kalau tidak bagi ada yang cakap akan tarik balik dan ada yang cakap kalau tidak bagi *then you*, mula-mula dia tawar di tingkat bawah, bila dia cakap dia tidak mahu *renovation*, dia cakap *then you* pergi ke tingkat atas dan tidak diberi kebenaran untuk membuat *renovation*. Itu juga saya minta supaya kita mengkaji dan mengambil tindakan.

Y.B. Dato' Speaker, berkenaan dengan tapak pelupusan sampah Sungai Burung itu, saya sudah bangkitkan dua kali. Sekarang saya hendak tanya apakah tindakan yang akan diambil oleh pihak Kerajaan memandangkan nelayan-nelayan di situ kehidupan mereka sudah terjejas kerana akibat pencemaran air. Sementara kita menunggu pihak Kerajaan Persekutuan untuk mengswastakan projek perkhidmatan sampah itu, berapa lama kita hendak tunggupun saya tidak tahu tetapi apakah tindakan yang akan diambil? Macamana kita hendak menolong nelayan dan penduduk di situ. Saya juga dengar bahawa pihak IWK sudah memohon hendak membuang najis itu atau *sludge* ke tapak pelupusan Pulau Burung. Saya rasa kita di sana tidak perlu najis kerana dia bukanlah baja untuk ikan, kerang atau udang. Kita minta tolaklah permohonan itu dan juga jalan baru yang dibina daripada Changkat ke tapak pelupusan, sampah itu juga sudah mengakibatkan banjir kerana mereka menutupkan sebuah parit di situ.

Y.B. Dato' Speaker, berkenaan dengan banjir, walaupun sekarang bukan musim banjir tetapi di kawasan Nibong Tebal, tidak ada hujanpun banjir, dua setengah bulan akibat daripada pintu air yang rosak. Saya diberitahu walaupun pihak MPSP ada pergi membaiki pintu air itu tetapi ini telah mengambil selama dua setengah bulan kerana mereka bukan pakar dalam saliran air. Saya hendak ucap terima kasih tetapi saya hendak minta supaya semua pintu air di Seberang Perai atau di pulau itu diserahkan kepada jajaan JPS yang lebih pakar dalam saliran air itu.

Berkenaan dengan alam sekitar, pembakaran terbuka. Y.B. Dato' Speaker, kita dapat tahu bahawa ada pemaju-pemaju yang membakar batang-batang pokok yang mereka tebas itu oleh sebab dia hendak bangunkan tapak projek untuk perumahan dan selalu membakar itu pada waktu malam, iaitu kita sudah tidur atau penguatkuasa sudah tidur. Saya hendak mencadangkan supaya pihak Jabatan Alam Sekitar memberi ganjaran kepada orang yang dapat mengesan pembakar dengan bukti-bukti bergambar yang bertarikh dan lain-lain dan lepas siasatan oleh penguatkuasa alam sekitar dan didapati betul, tangkaplah pemaju itu dan denda dia. Ada satu perkara Yang Berhormat wakil-wakil rakyat kita belum sentuh. Walaupun kita sentuh berkenaan dengan sampah sarap tetapi berkenaan *jelly-fish* itu belum ada orang sentuh, belum ada Yang Berhormat sentuh.

Y.B. Dato' Speaker, ini *jelly-fish* kita dapati ada dua orang budak semasa mereka berenang di Pulau Langkawi itu diserang oleh *jelly-fish* dan akibat daripada itu mereka meninggal dunia dan juga ada tujuh orang perenang di Batu Feringghi juga diserang oleh *jelly-fish*, *jelly-fish* ini boleh didapati begitu banyaknya adalah salah satu sebab banyaknya sampah sarap di dalam laut. Untuk mengelakkan pembuangan sampah di luatan ataupun pembakaran sampah, kita perlu ada cara memproses sampah semula atau mengasingkan sampah untuk sisa pepejal, membersihkan kawasan yang sampahnya sering bertimbun. Saya di sini juga hendak mencadangkan kalau di negara Singapura, mereka boleh menjaga begitu bersih, kenapa di Pulau Pinang kita tidak boleh menjaga alam sekitar dengan bersihnya. Saya hendak mencadangkan supaya hukuman untuk orang yang mengotorkan kawasan tidak lagi diberi saman tetapi dikehendaki membersihkan kawasan itu melalui tindakan yang sesuai. Macamana kita gantungkan itu tag yang dituliskan dibelakang tag itu *rubbish buck* atau lukis ekor *rubbish buck* dan gantung di belakang dia dan minta supaya dia buat kerja pembersihan di atas jalan kerana jikalau dia rasa malu, dia tidak akan buang lagi, tetapi kita memerlukan penguatkuasa yang bagus, yang berdedikasi, bersih dan serius.

Akhir sekali saya hendak sentuh berkenaan dengan nilai moral, Y.B. Dato' Speaker saya hendak minta supaya pihak perumahan menarik balik rumah pangsa kos rendah di Taman Desa Jawi yang telah disewakan kepada dua kilang kerana di situ terdapat 568 gadis-gadis Indonesia yang tinggal di situ sedang memberi perkhidmatan ayam....(ketawa), Y.B. Dato' Speaker kalau ayam di dalam pasaran, yang kita makan lebih banyak lebih murah, kita gembiralah kerana kita pengguna, tetapi di Taman Desa Jawi ini kita tidak mahu aktiviti-aktiviti ayam itu pelacuranlah maksudnya. Ini menjadi punca sumber penyakit aids dan keruntuhan nilai murni keluarga di sekelilingnya. Jawatankuasa Kariah telah pun mengesan dua wanita Indonesia yang hamil di situ mereka juga menggunakan kawasan projek perumahan yang terbengkalai itu untuk kegiatan atau aktiviti ayam. Ini menjadikan kawasan perumahan tersebut tidak aman untuk didiami dan mempengaruhi nilai moral pemuda-pemuda di sekeliling. Dalam masyarakat kita yang bersopan santun dan mementingkan nilai ketimuran, nilai-nilai moral segolongan masyarakat masih menjadi topik perbincangan hangat yang dibualkan oleh orangramai, misalnya seorang penyanyi lelaki mengaku dirinya sebagai itik, ada ayam ada itik, dia mengaku dirinya terlibat dalam kancan pelacuran selama 10 tahun dan memberi *service* kepada pelanggannya.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Daud bin Taha):

Penjelasan.

Tuan Speaker:

Penjelasan.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Daud bin Taha):

Saya juga bekas guru bahasa, jadi saya tidak faham dengan itik dan ayam ini. (ketawa)

Ahli Kawasan Jawi (Puan Tang Ching Liang):

Tidak akan Yang Berhormat tidak faham, Yang Berhormat pura-pura tidak fahamlah. Kalau you cakap ayam selalu orang cakap kalau pergi Haadyai, aktiviti ayam itu banyak, itik itu terbaliklah, ayam untuk wanita dan itik untuk lelaki, itu membayangkan taraf nilai moral kita pada masa sekarang. Satu lagi di dalam akhbar tempatan ada melaporkan berita seorang penyanyi dari Sabah merampas suami orang lain dan wanita dan watak utama itu begitu berani menyiarkan kisah percintaan mereka melalui akhbar dan tidak sedikitpun berasa malu terhadap perbuatan mereka yang dipandang rendah dan dibenci oleh orang ramai. Malah mereka mengambil kesempatan untuk meluahkan rasa bangga mereka berjaya hidup bersama walaupun telah membinasakan keluarga bahagia orang lain, adakah ini tanda-tanda masyarakat yang mempunyai sifat ketimuran? Ini memalukan masyarakat kita sahaja dan ada satu kes seorang wanita tua berumur 70 tahun di Butterworth di rogol semasa berjoging. Y.B. Dato' Speaker ini *serious* ini satu isu yang *serious*.

Tuan Speaker:

Dia sakit jiwa ke?..(ketawa)

Ahli Kawasan Jawi (Puan Tang Chiang Liang):

Saya tidak tahu, dia sakit jiwa, tetapi berusia 70 tahunpun orang hendak rogol dia....(ketawa) siapa yang harus kita persalahkan. Masyarakatkah atau pihak Kerajaankah? Jadi saya hendak cadangkan di sini supaya kita jangan memberatkan kebendaan sahaja atau *materialistik*, kita kena memberatkan nilai kehidupan kita, nilai murni, nilai moral, kita ada banyak lagi kes lepak, kes bohsia, kes buang bayi dan juga kes bohjan, tahu apa dia bohjan, bohjan ini *homosexual*, *homosexual* dipanggil bohjan. Saya hendak cadang supaya pihak Kerajaan kita boleh menubuhkan pusat kaunseling untuk remaja kita dan juga di sekolah-sekolah dan memberi mereka pendidikan moral dan yang kedua juga pusat kounseling perkahwinan, kerana kita dapati bahawa banyak kes bercerai ini bukan lepas dia kahwin 7 tahun dia bercerai, macam orang Cina dia cakap ada satu perkataan (Chek men chen, selepas 7 tahun dia gatal....(ketawa), tetapi di sini saya pernah menghadapi Y.B. Dato' Speaker saya pernah cuba hendak counsel sepasang suami isteri yang cuma kahwin dua tahun sahaja mereka sudah hendak cerai, kenapa? kerana sebelum kahwin dia sudah hamil, ini nilai moral kita, kita perlu tubuh pusat kaunseling perkahwinan.

Tuan Speaker:

Kerja Adun ke Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Jawi (Puan Tan Chang Liang):

Patut bukan kerja saya, tetapi dia datang dan menangis, dia hendak bunuh diri, apa saya hendak buat. Kalau saya tidak tolong tidak bolehkan, kerana nanti saya habis....(ketawa) dan kita juga hendak minta supaya media massa ini memainkan peranan yang utama, terutama dalam mengkritikan orang-orang berkenaan yang tidak bermoral dan bukan memberi peluang kepada mereka untuk meluahkan perasaan mereka untuk mendapat simpati orang ramai. Yang keempat tayangan gambar juga dan video perlu diperiksa dan diimbas atau sensor sebelum ditayangkan. Seperti kata pepatah "melentur aur biarlah dari rebungunya" inilah pendapat saya untuk mengatasi masalah masyarakat kita pada masa kini, kita harus bersama-sama berganding bahu menunaikan tanggungjawab kita dan menjadikan negeri ini tempat yang bersih aman selesa dan harmoni untuk didiami. Akhir sekali Y.B. Dato' Speaker Perdana Menteri kita pernah katakan *practice what you preach or live what you preach*. Dalam Bahasa Malaysia amalkan apa yang anda berkhutbah, *live what you preach*. sebagai, terutamanya kita sebagai pemimpin masyarakat patut menjadi tokoh contoh untuk pemuda-pemuda kita mengikut, kita bukan hendak *service* sahaja, kita juga hendak ajar rakyat-rakyat kita supaya mereka tidak hendak mengikut atau menyekat perangai penyanyi ataupun pelakon. Di sini saya hendak akhirkkan dan mengucapkan terima kasih kerana memberi saya peluang untuk mengambil bahagian dalam perbahasan. Y.B. Dato' Speaker saya memohon menyokong.

Tuan Speaker:

Terima kasih. Yang Berhormat dari kawasan Bertam.

Ahli Kawasan Bertam (Encik Hilmi bin Haji Abdul Rashid):

Dato' Speaker, saya mengambil kesempatan ini juga ingin mengucapkan terima kasih dalam usul terima kasih daripada Y.B. Permatang Pasir tentang ucapan T.Y.T. Yang di-Pertua Negeri di atas ucapan beliau pada hari Isnin yang lepas, saya tidak berhajat bercakap panjang, cuma saya di sini selepas mendengar sahabat saya daripada Jawi berucap tentang masalah-masalah wanita, jadi saya turut bersimpati dengan beliau. Jadi beliau tanya tadi kalau isteri Dato' lelaki kita panggil Datin, kalau suami pada Dato' wanita tidak ada nama, tidak adil. Jadi oleh itulah sebabnya kita tidak bagi Dato' kepada wanita. Walau bagaimanapun saya di sini ingin membahaskan sedikit berkenaan dengan masalah-masalah yang dihadapi oleh saya terutama sekali dalam Kerajaan hari ini banyak bercakap tentang pembangunan industri seperti yang di bentangkan dalam baru-baru ini umpamanya kita bincang masalah-masalah Kulim Hightect Park, jadi Y.A.B. Ketua Menteri pun berkata kita mesti *open hard* dan *out rich*

dalam tindak-tanduk kita untuk menolong sahabat-sahabat kita sebagaimana yang kita sebut *corridor* untuk industri-industri kita, tetapi sungguhpun kita harus bekerjasama dengan negeri-negeri jiran, tetapi kita janganlah hanya menjaga *corridor* kita sampai kita punya *own verandar* tidak ambil kisah contohnya kalau telah kita hanya buat *joint venture* dengan negara sahabat seperti di Banglore dan di Medan, tetapi di kawasan sendiri kita tidak mengambil satu tindakan tegas seperti membangunkan kawasan-kawasan di Bertam, Kepala Batas di mana pembangunan di sini berjalan tetapi tidak selancar yang kita harapkan di mana kita tahu di Bertam ada 2,000 hektar tanah dan di sana lot-lot industri belum dijalankan lagi. Ini sangat mengecewakan orang tempatan sebab kita harap pembangunan ini akan berjalan dengan lancar, tetapi pada pandangan saya pembangunan di Bertam hanya akan tamat dalam lima atau sepuluh tahun lagi. Saya harap Kerajaan Negeri dapat mengambil tindakan yang wajar untuk memperbanyakkan industri-industri di kawasan di Kepala Batas terutamanya. Jadi kita tidak mahulah hanya kilang-kilang seperti kilang bihun, kilang plastik, kilang papan, kilang kicap dan kilang-kilang kecil-kecilan tetapi kita mahu kilang-kilang yang berteknologi tinggi *high tech* akan bertapak di kawasan-kawasan ini. Jadi saya berharap pihak PDC dapatlah menjalankan aktiviti-aktiviti yang lebih serius tentang ini.

Kita dapati banyak program yang akan dijalankan, program-program akan memberi faedah kepada rakyat Pulau Pinang tetapi program ini mestilah ada sedikit kebaikan kepada masyarakat bumiputera. Saya berterima kasih kepada Y.A.B. Ketua Menteri kerana melancarkan satu tabung penerokaan modal bumiputera dengan dana awal RM50 juta yang kita tidak mahu hanyalah pembahasan ini di peringkat *high level* dan yang tidak mendatangkan faedah langsung kepada kebanyakan orang. Sebagai contoh kalau kita mula dengan dana RM50 juta untuk program kerjasama program ini di atas kerjasama PDC, PERDA, Malayan Banking, Majlis Pembangunan Teknologi Malaysia, MTDC dan Yayasan Bumiputera, RM50 juta ini hanyalah satu *figure* yang saya sendiri tidak faham, kerana dalam mengadakan dana ini bumiputera akan hanya pergi Malayan Banking untuk minta segala pinjaman dan sebagaimana yang kita tahu Malayan Banking akan menjalankan perniagaan mengikut *profit oriented* jadi dengan perkara-perkara sebegini rupa RM50 juta ini hanyalah tinggal sebagai angan-angan Mat Jenin, jadi saya harap pihak-pihak PDC dapatlah membuat satu program yang *specific* yang dapat membantu bumiputera untuk memasuki perniagaan, difahamkan bahawa di PDC ada satu bahagian yang dinamakan hal ehwal usahawan bumiputera dan saya difahamkan bahawa pegawai usahawan bumiputera PDC telah meletak jawatan dan jawatan ini telah tidak diganti sehingga ke hari ini dan ini sangatlah mengecewakan bahawa dengan perletakkan jawatan ini para bumiputera yang pergi ke PDC tidak dapat berjumpa dengan pihak bahagian usahawan ini untuk membincang segala projek-projek yang mereka hendak jalankan bersama PDC.

Dato' Speaker kita bukanlah pihak usahawan bumiputera bukanlah ingin menjadi hanya sebagai usahawan tampung tayar basikal, kalau perniagaan sebegini rupa kita boleh belajar daripada semua orang daripada kawan-kawan saya di sinipun kita boleh belajar, jadi kita mahu perniagaan usahawan yang boleh buat *micro chip* dan alat-alat komputer yang lain, jadi dengan adanya pertolongan daripada PDC sahajalah pihak bumiputera dapat berkecimpung dalam perniagaan ini. Saya sekali lagi berharap benarlah dan menyokong perbincangan daripada Y.B. Telok Kumbar tadi yang PDC harus mengambil peranan yang lebih komited dan dapat membantu bumiputera untuk menjayakan diri menjadi satu usahawan yang berjaya. Saya juga terkejut dengan laporan daripada PDC yang saya dapat baru-baru ini dalam soalan bertulis saya PDC dalam membuat *review* kakitangannya dalam kumpulan pengurusan dan profesional dua orang pegawai bumiputera mendapat keputusan statik dalam *review* pekerjaannya, dan ini adalah satu masalah yang sangat serius dan jikalau benar dua orang pegawai bumiputera yang mendapat keputusan statik dalam *review* pekerjaannya pada tahun 1994 saya di sini ingin tahu apakah tindakan PDC untuk membetulkan prestasi kerja mereka pada tahun 1995 dan 1996 adakah mereka dua orang Bumiputera telah dihantar untuk kursus-kursus *motivation of course* dan kursus-kursus yang lain untuk membentuk mereka menjadi satu pegawai yang cemerlang di masa hadapan. Pada saya keadaan saya amatlah serius memandangkan bahawa pegawai-pegawai bumiputera yang bekerja di PDC sangatlah terhad.

Dato' Speaker saya berharap dapatlah pihak PDC berbincang lagi dengan Pengarah-pengarah yang saya dapati daripada laporan ini Pengarah-pengarah adalah daripada EXCO-EXCO Kerajaan Negeri Pulau Pinang dan ingin mencadangkan bahawa Pengarah-pengarah PDC ini diberi tempat kepada Yang Berhormat-Yang Berhormat kosong seperti Y.B. dari Pengkalan Kota, Y.B. Padang Kota yang muda-muda, Y.B. dari Sungai Dua, Y.B. Penanti dan Y.B. Jawi ingin menawar diri sebagai Pengarah di PDC oleh kerana mungkin ahli-ahli EXCO yang menjadi Pengarah dalam PDC ini terlalu sibuk dengan tugas-tugas yang lain, saya ingin mencadangkan Pengarah-pengarah PDC ini ditukar dan diberi kepada EXCO-EXCO kosong di mana mereka dapat menumpukan tugas mereka dengan lebih spesifik dalam keadaan yang sebenar.

Dato' Speaker, saya juga ingin menyentuh berkenaan dengan pendidikan di Pulau Pinang, cuma dalam EXCO pendidikan ini, kita haruslah memainkan peranan yang lebih besar terutama sekali promosi untuk kolej-kolej swasta terutamanya Kolej-kolej Antarabangsa Pulau Pinang yang ditubuhkan oleh PDC di mana kita dapat tahu orang-orang daripada luar akan datang di sini, kalau tanpa promosi kolej-kolej ini tidak dapat kepengetahuan daripada luar, jadi pelajar-pelajar luar tidak akan datang, dengan promosi ini dapatlah kita memperkembangkan pendidikan swasta ini dan dengan adanya di tiap-tiap kolej dan Kolej Damansara Utama, ini akan memperbanyakkan lagi hasil daripada negeri dan juga daripada Kerajaan. Saya harap daripada MMK pendidikan dapat menganjurkan lebih banyak lagi kursus-kursus pendidikan di sekolah-sekolah rendah dan sekolah menengah untuk meninggikan taraf

pencapaian pendidikan di negeri ini, sungguhpun kita tahu pencapaian daripada sekolah-sekolah Pulau ini sangatlah tinggi tetapi pencapaian di sekolah-sekolah rendah terutama sekali di Seberang Perai sangatlah sedih, sekolah-sekolah kebangsaan seperti peperiksaan UPSR ada setengah-setengahnya pelajar yang mendapat keputusan *gred C*, ini sangatlah mengecewakan kami di Seberang Perai, sebab kalau dibandingkan jauhnya daripada Pulau Pinang hanya lebihkurang 8 kilometer dan kita Seberang sana tidak dapat pengetahuan yang baik.

Daripada segi pertanian saya harap, sungguhpun kita menumpukan kepada industri-industri besar, industri-industri *Hi-Tech* tetapi dalam industri-industri *Food Manufacturing* masihlah berkurangan sungguhpun kalau ditengok seperti buah-buahan yang dapat kita tinkan yang mana difahamkan telah dijalankan oleh PERDA tetapi industri ini patut ditambahkan lagi kerana *market* untuk perniagaan ini memanglah besar, kalau kita pergi ke luar negeri di kedai-kedai *oriental store* di *over seas* didapati banyak barang-barang tin daripada Thailand adakah ini kita tidak dapat jalankan di Malaysia ataupun kita harus menjalankan secara *join venture* dengan Thailand.

Dato' Speaker, mengenai peniaga kecil saya pun berasa sedih bahawa baru-baru ini dengan wabak korela yang berlaku di mana peniaga-peniaga kecil *hawkers* menerima nasib tidak baik di mana ada setengah-setengah kedai terpaksa ditutup ataupun pelanggan-pelanggan kurang jadi saya ingin mencadangkan bahawa kita tidaklah boleh memperkecil-kecilkan perniagaan *hawkers*, peniaga kecil ini dan kita tidak boleh hanya mengambil tindakan penguatkuasaan terhadap mereka sepertimana pepatah seperti kucing dengan tikus di mana peniaga-peniaga kecil ini apabila melihat orang penguatkuasa diibarat orang yang boleh memakan orang dan boleh saman, jadi patutlah dan mencadangkan Kerajaan Negeri memikirkan betul-betul, kalau boleh kita membuat satu MMK peniaga kecil ataupun *hawkers affair*. Dengan adanya MMK sebegini rupa kita dapatlah lagi menjalankan tugas dengan licin untuk menjaga perniagaan mereka sebabnya di Pulau Pinang ini peraturan yang membuat perniagaan kecil seperti *hawkers business* ini memanglah besar. Jadi dengan adanya MMK mengenai *hawkers affair* ini kita dapatlah menjaga mereka dengan penuh rasa timbangrasa.

Saya ingin juga membahaskan tentang pelancongan, kita tengoh kebanyakan pelancongan di sini hanya ditumpukan kepada Batu Feringghi, ini adalah cerita lama. Kalau kita tengoh daripada lima tahun dahulu pun hanyalah pelancong akan datang ke Batu Feringghi. Kalau kita pergi ke U.K kita tidak hanya duduk di London, kita akan keluar ke *country side* jadi di sini tidak bolehkah MMK Pelancongan selama lima tahun telah berkuasa dan menjalankan tugas memikirkan hal-hal sebegini rupa, kita tidak boleh hanya harap kepada pemandu-pemandu bas yang menulis secara program untuk pelancong, MMK pelancongan terpaksa menyusun program-program untuk *tourist-tourist* daripada luar negeri yang saya difahamkan pelancong-pelancong ini hanyalah akan duduk di hotel kemudian pergi jumpa dengan pemandu bas dan ikut pemandu bas bawa

ke mana yang mereka mahu, jadi mereka hanya membawa mereka ke tempat-tempat yang senang, yang saya boleh ingat *off hand*, mereka akan bawa ke Penang Hill, ke Snake Temple, akan makan nasi kandar di Penang Road dan balik ke hotel. Ini tidak cukup kalau kita fikirkan lima tahun dahulu boleh jadi cukup tetapi sekarang ini pelancong daripada luar negeri mereka hendak tengok *neutral beauty* di kampung-kampung atau di kawasan-kawasan pendalaman yang boleh mereka menikmati pemandangan-pemandangan indah jadi saya berharap kita haruslah mempunyai program-program yang sebegini rupa terutama sekali kepada *inbound tourist* supaya mereka tinggal dengan lebih lama lagi di sini, terutama sekali di kawasan Seberang Perai di mana walaupun mereka ada lagi tempat yang mereka boleh lawati seperti padang golf di Jawi dan padang golf di Bertam, *Penang golf resort*. Jadi dengan ini kita boleh sulami juga lawatan-lawatan ke kampung-kampung. Ini akan mendapat memberi sedikit pertukaran wang asing kepada orang kampung dengan mengadakan jamuan-jamuan di kampung.

Lagi satu Dato' Speaker, saya ingin membahaskan tentang kebun bunga di Pulau Pinang. Kita hanya ada satu kebun bunga itupun tahun 70an kita boleh masuk ke dalam, macam Y.B. Jawi kita boleh masuk dalam bawa *girl friend* pergi asrama tetapi sekarang ini sudah tutup, kita kena berjalan kaki masuk ke dalam. Tetapi dalam *town planning* kita, kita harus fikir dengan mengadakan lebih banyak lagi kebun bunga seperti di Marina Bay di Bayan bay kita harus mengadakan satu kebun bunga yang agak luas, kita hanya memikirkan bangunan-bangunan apartment Marina untuk *youth*, ini satu pemikiran yang agak kita akan rugi kalau dibanding 10 tahun yang datang di mana kita tidak akan menemui kebun bunga yang cantik seperti di negeri-negeri luar, saya harap Bahagian Perancang Bandar terutama di bawah jagaan MPPP ataupun PDC akan memikirkan untuk memajukan kebun bunga di kawasan-kawasan di sini.

Dato' Speaker, saya di sini ingin sekali lagi mengatakan bahawa kita harus mengadakan satu *management audit* terhadap PDC di dalam hal ini saya harap Kerajaan hari ini dapat mengadakan satu *revent* dalam PDC menengok segala kelemahan sungguhpun PDC ada banyak wang sekarang dengan harta lebihkurang 1 billion. Perkara-perkara ini kita janganlah mematikan semangat bumiputera di mana mereka-mereka juga ingin tumpang berniaga, ingin juga menjadi usahawan yang berjaya pada hari ini, tetapi oleh kerana tidak di beri peluang hanya memberi peluang sebagai peniaga-peniaga kecil-kecilan ini akan mengecewakan mereka nanti. Itulah sahaja Dato' Speaker, saya mengucapkan ribuan terima kasih dan saya memohon menyokong.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat saya ucapkan ribuan terima kasih di atas kerjasama semua kerana dapat memunafatkan masa dengan begitu baik. Dewan di tangguh sehingga hari Isnin 3 Jun 1996 jam 9.30 pagi.

Dewan ditangguhkan pada jam 6.05 petang.